

Govert Westerveld

The Ricote Valley

One of the first places of Lemon cultivation in Spain

Your visit to Blanca, a village
in the famous Ricote Valley
(In ten languages)

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

GOVERT WESTERVELD

The Ricote Valley

One of the first places of Lemon cultivation in Spain

**Your visit to Blanca, a village in the
famous Ricote Valley**

GOVERT WESTERVELD

The Ricote Valley

One of the first places of Lemon cultivation in Spain

**Your visit to Blanca, a village in
the famous Ricote Valley**

1504053779368 - 05-abr-2015 21:56 UTC

**Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley.
(c) Govert Westerveld**

Academia de Estudios Humanísticos de Blanca

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or distributed in any form or by any means, or stored in a database or retrieval system, in Spanish or any other language, without the prior written consent of Govert Westerveld, *except in the case* of brief quotations embodied in *critical articles* or reviews.

IBSN: 978-1-326-23882-7

Ebook: Without ISBN

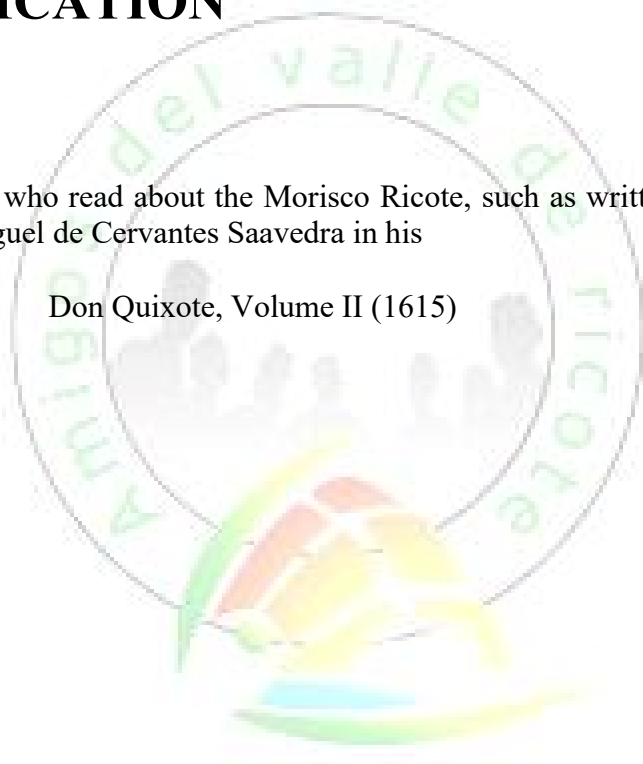
© Govert Westerveld, 5 April, 2015.

30540 Blanca (Murcia) Spain

DEDICATION

To those who read about the Morisco Ricote, such as written by the great Miguel de Cervantes Saavedra in his

Don Quixote, Volume II (1615)

Foreword

Once you know the history of the Morisco Ricote such as written in 1615 by Miguel Cervantes de Saavedra, the author of Don Quixote, Volume II, then you realize that the Ricote Valley became a very famous place in the XVII century. In those years Blanca, with more than 1000 inhabitants, was the biggest village of that area that covered the six villages: Abarán, Blanca, Ojós, Ricote, Ulea and Villanueva de Segura.

Today Blanca remains with 6000 inhabitants a small village in comparison with other towns and the advantage is that we so still can observe an Islamic sphere in this zone. The Town council of Blanca is doing its utmost to preserve the natural zones. This resulted in long-term solutions in protecting the natural and cultural heritage of part of the Ricote Valley. Today we see an increasing tendency for ecotourism in this zone. Blanca has a nice river that gives you the opportunity to practice rafting between the towns of Cieza and Blanca. There are other outdoors activities, such as hiking, cycling and climbing.

Blanca is the ideal place for the slow movement, to enjoy the charm of its landscapes and to relax and live better. One cannot hurry the act of creation. Maybe this is a reason that we find in this village so many painters. They all need pace, slowness, silence to be creative and productive. I came from Holland, 40 years ago, and hated in that

country the long queues of cars, the great haste of the people. During my travels to many foreign countries as a result of international business I came to the conclusion that there for me are only two places to live well: Haiwai and Blanca.

Directors of the companies here and abroad complained that I was never available on my mobile, but I forced myself not to be in a hurry. There is an email to inform me the events, because I need time for thinking and creating. I came to the conclusion that hurry is not necessary to earn money for living. Many earlier friends in Holland became a burnout and when we realize that 900.000 people in the Netherlands have a burnout then it becomes clear that something is going wrong in this society. Unfortunately, Spain is going in the same direction because today we live with 18% more hurry than years ago.

And of course living in fast-forward takes a grim toll on the environment. Happily, there is a new tendency that began in the United States: „back to nature” or „get back to nature” is now the slogan.

And patience, when living in Blanca, is a must have. Things move at a naturally slower pace down here. It is one of the reasons people escaped the hectic hamster wheel type of life they were living. They wanted slowness and they wanted it now! They wanted lots and lots of slowness. A *Whatever, Whenever* type of attitude, the Spanish say it so well, *mañana man* !!

The Ricote Valley, in which Blanca lies, is a country within the country Spain; with its own mentality and having still traces of the Islamic culture centuries ago. “If God wills” (Si Dios Quiere), and “Walk with God” (Anda con Dios). Maybe the latest expression had to do with the Arabic dialect in Morroc where they say: “Go where God makes you go” (Anda donde el Dios te hace caminar). “Walk with God” is the greeting you still hear in Blanca.

Briefly said, Blanca is a small village with warm people where slowness and nature still exist and where hospitality is one of its strong points.

Having been in international business for 40 years I have felt the need to write this book in many languages. I am of the opinion that people abroad should know the first and last Islamic place in Spain, known as the Ricote Valley to which Blanca belongs.

Govert Westerveld
Hispanist and Cronicle of Blanca

Blanca
Foto: Govert Westerveld

For more information direct yourself to:

Municipal Tourist Office
Avenida Río Segura –
Centro de Interpretación de la Luz y el Agua
30540 Blanca (Murcia) Spain
Telephone: 34 968 775 093
Fax: 34 968 778 661
Mobil: 34 649 928 851
Email: turismovallericote@gmail.com

Websites:
<http://www.turismovallericote.com/>
<http://www.amigosdelvalle.es/>
<https://www.facebook.com/valle.dericoteinagotable>

Municipal Tourist Office

Foto: Govert Westerveld

OÁSIS MURCIANO

Campaña Turística 2015 *Blanca. "Sabor a Pueblo"*

VISITAS Y RUTAS DE INVIERNO

Naturaleza
Del Arte
Guisos de la abuela
Descubre Blanca

Además Degustaciones, Catas y Sorteos.

Información y reservas:

Telf. 649928851
www.turismovallede Ricote.com
info@vallede Ricote.net

Organiza y Desarrolla:

ASOCIACIÓN AMIGOS
DEL VALLE DE RICOTE

CONTENT:

Preface of the author	V
01. English	01
02. German	57
03. Dutch	74
04. Italian	92
05. French	108
06. Swedish	124
07. Russian	139
08. Arabic	156
09. Japanese	168
10. Chinese	187
11. The Ricote Valley one of the first places of Cultivation lemons in Spain	199

**Coat of Arms of Blanca
(Luis Lisón Hernández)**

Town Council of Blanca
Photo: Govert Westerveld

Rafael Laorden Carrasco, Mayor of the village
Courtesy of: Town Council of Blanca

Esther Hortelano, Councilwoman of Culture
Courtesy of: Town Council of Blanca

The Dreamers

From left to right:

-Govert Westerveld: former businessman, Hispanist, Fellow of the Royal Academy of Alfonso X "the Wise", specialist in the Moriscos, and chronicler of Blanca.

-Antonio Molina Mellado: manager of the Association "amigosdelvalle" and the company "Valle de Ricote inagotable" promoting the RICOTE VALLEY and the TOWNS IN THE REGION OF MURCIA.

-Alvaro Peña: painter and cartoonist with a degree in political science and sociology, alternating his work between painting, comics, and cartoons. He is Fellow of the Royal Academy of Alfonso X "the Wise", has taught various courses in painting, illustration, and comics. He obtained the Institutional Solidarity Award (Madrid 2010) awarded by FEBHI. He was selected for the Innocent Prize 2011 of the Foundation Inocente, innocent.

-Angel Rios Martinez: former professor of secondary education in Blanca, musician, great organizer of official events, specialist in the Moriscos, chronicler of Blanca, and librarian of the Association of Official Chroniclers of the Region of Murcia.

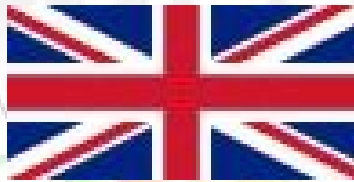
And so, my fellow Americans:

**ask not what your country can do for you,
ask what you can do for your country.**

—John F. Kennedy, inauguration address, January 1961.

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

ENGLISH

BLANCA (Murcia)

Blanca is a Spanish municipality located in the Vega Alta del Segura in the region of Murcia. It belongs to one of the six municipalities of the Ricote Valley (Valle de Ricote) together with Abaran, Ojos, Ricote, Ulea, and Villanueva de Segura. Blanca neighbours in the north with the municipality of Abarán, in the south with those of Ulea and Ojos, in the east with the municipalities of Molina de Segura and Fortuna, and in the west with the municipality of Ricote. Blanca covers the area of 87.7 km², its average altitude is 233m, and the village has 6,489 inhabitants, according to the INE in 2011.

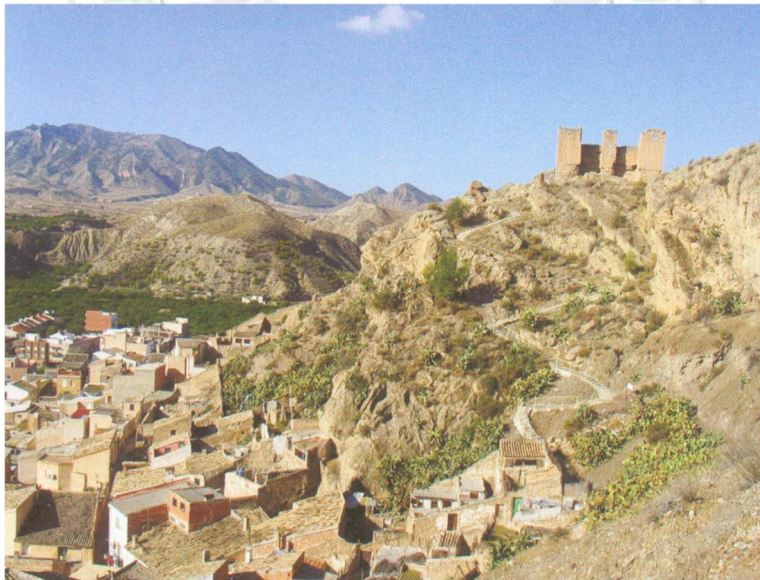
Road Communications

The main road communication near Blanca is the A-30 motorway (Albacete, Murcia). The A-33 between Fuente la Higuera and Blanca is currently being built. This motorway will improve connection to

Valencia. From Murcia Blanca is accessible by the A-30 motorway, exit 111 Blanca-ffcc rail station, from Madrid through exit 110 of the A-30 motorway or by the main road N-301. From Valencia one can drive to Blanca through the intersection of the future A-33 motorway to the A-30 motorway or via the main road N-344.

History

We have to go to the year 713 with the arrival of the Arab conquest for finding permanent human presence in the town of Blanca. The first testimony brings us the remainder of its castle dating from the twelfth century. In the thirteenth century it was known by the name of Negra, apparently because of the color of the black mountain near the castle and population center. This castle was built between 1155 and 1171 by the first King of Murcia, Muhammad ibn Mardanis, known as the Wolf King.

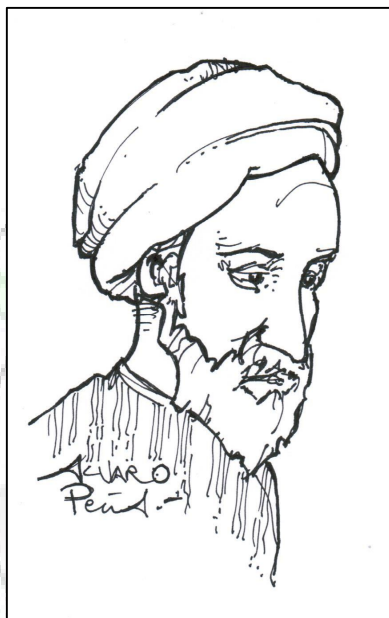
The castle of Blanca
Courtesy of: Town Council of Blanca

Patio Public Domain

The historical connection to form part of the Moorish Ricote Valley was found in 1228 during the insurrection led by Ibn Hud from Ricote against the Almohads. However, after his death ten years later anarchy and lawlessness propagated in the Kingdom of Murcia, causing the Alcaraz Pact signed with Castile in 1243, which required submission to the Crown as a protectorate and respecting and guaranteeing the possessions and Muslim traditions in change of vassalage to the Castilian king. Once Alfonso X had been instated on the Castilian throne and after breaking some clauses of the Treaty the Mudejar population revolted between 1264 and 1266. After suppressing the revolution Alfonso X gave the Ricote Valley population the Jurisdiction of the city of Murcia, being thus included in the territory of the city. With the death of Fernando de la Cerda, the eldest son and Castilian heir, the struggle began for succession to the throne of Castile. The struggle was between Fernando's sons, the infants de la Cerda, and his uncle, the son of Alfonso X, the Infante Don Sancho. In a document dated March 25 1281 the future Sancho IV promised to reward the Order of Santiago by donating the Ricote Valley including Negra (Blanca) if it helped him in his struggle for

the crown. When being proclaimed king in Seville on November 19 1285, Sancho IV fulfilled his commitment and gave to the Order of Santiago the Ricote Valley, their neighbourhoods, villages, and places for the support provided (1).

Ibn Hud
(c) Álvaro Peña Saez

Peace did not last long in the Ricote Vally because James II of Aragon invaded the Kingdom of Murcia in 1296 to reward himself for the help given to the other party, i.e. the Infants de la Cerda, in the struggle for succession to the throne against his uncle. During this occupation Negra and its castle were given to the counselor Bernardo de Sarria, although the santiaguista commander of Ricote claimed to replace them to John Osoreo on 19 September 1303. The last time the name of Negra is stated in a document is in the year 1315. The change of the name Negra to Blanca probably took place between the years 1353 and 1362 by the influence of Dona Blanca de Borbón, Queen of Castile, who was abandoned by King Pedro I

and defended by Fadrique, Master of the Order of Santiago, and by Sancho Sanchez de Moscoso, the santiaguista commander of Ricote (2).

Arabs in Blanca
Photo: Govert Westerveld

In 1382 Blanca appeared for the first time under the name of Blanca. The Advancer (Counselor) of the Kingdom of Murcia, Martin Alonso de Valdivieso, required the freedom of a Moor from Blanca who was captured upon request of a Jew of Elche. (3).

Unfair events could not stop the war instability in the middle decades of the fifteenth century. It caused the abandonment of Blanca's people marching with the troops of the King of Granada after a foray into the Kingdom of Murcia. Thereafter, after demanding tax benefits, Blanca's people returned. After the bloody sack of Cieza in 1477, which left the villages depopulated, the inhabitants of Blanca again left their village. They returned again in 1492 after the conquest of the Kingdom of Granada. The domain of

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

the Order of Santiago on Blanca and the rest of the Ricote Valley would be extended until the nineteenth century.

**Fadrique, Master of the Order of Santiago
and Blanca de Borbón, queen of Castile
Painting of Luis Molina (Blanca)**

In order to improve the performance of their lands in the early years of this domain the Order convinced the Mohammedans of Blanca to convert to Christianity before the new law in 1501. They were now called new Christians. The Mohammedans converted after the new law of 1501 were called Moors. In 1507 the Catholic Monarchs gave instructions to build churches in place of the old mosques (4).

With this conversion to Christianity the Muslim population hoped to get rid of the fiscal pressures to which they were subject all the time. However, their frustration was great seeing that this was not the case, and this provoked a violent uprising of the Moorish population throughout the Valley in 1517. This rebellion was suppressed and repressed a year later.

Throughout the sixteenth century Blanca experienced a significant increase in population of the village. Philip II, always lacking money due to his wars, arranged a new strategy for obtaining money: creating municipalities. Consequently on 10 August 1591 Blanca got from Philip II the status of a municipality at the cost of 2,400 ducats. The expulsion of the new Christians of the Ricote Valley - now suddenly called Moriscoes - decreed in 1613 by Philip III left the lands of Blanca in ruins. Blanca was left with only 300 people (5), due to the forced exodus of its inhabitants. However, 10–15 years later 45% of its inhabitants returned to their lands (6). Miguel de Cervantes Saavedra wrote at length about the Moorish Ricote Valley through the figure of Morisco Ricote (7). Many authors thought that the Morisco Ricote came from Esquivias or Albacete, but Govert Westerveld, one of the two chroniclers of the town proved that the Morisco Ricote came from the Ricote Valley (8) as confirmed in 2010 by Professor Francisco Márquez Villanueva (9). Back in the Golden (18th) Century of Murcia Blanca began to recover its loss of the population, moving from 700 inhabitants in 1713 to 1378 in 1786, according to the Census Floridablanca. The present church dedicated to St. John the Evangelist was rebuilt at the end of the seventeenth and the beginning of the eighteenth century by the

stonecutter brothers Lucas and Antonio de la Lastra. The building was finished in 1717.

Expulsion of the Moriscos of Blanca
(c) Painting of Luis Molina of Blanca

After the War of Independence (1808-1814) Blanca's privilege was ratified by King Ferdinand VII in 1819. Nine years later the Kingdom of Murcia was hit by an epidemic of yellow fever and Blanca was elected by the Chapter of the Cathedral of Murcia as a refuge from the disease, and through the intercession of St. Roch the fever did not reach Blanca according to tradition. St. Roch was named as the pattern of Blanca seeing the results of praying of the inhabitants from Blanca to him. Freed from control by the Order of

Santiago, in 1851 and after the revolutionary events and the restoration of the monarchy of Canovas del Castillo in Alfonso XII Blanca faced the beginning of the new century better prepared than some of the surrounding municipalities. In 1856 the inhabitants arranged building of a new bridge over the River Segura. In 1869 a rural road was finished to connect the city with the railway station. In 1894 public lighting was installed. Also in 1894 Blanca suffered several collapses from the hillsides destroying several buildings, including a home-hospital and shelter for the poor. The result was a complete change of the landscapes which motivated the construction of new houses and streets. During the twentieth century turbulent political and social periods were regularly occurring in the town and the rest of the region. Proclaimed the Second Republic in the 1931 elections the conservative parties grouped in the Spanish Confederation of Autonomous Rights (CEDA) won the elections. The response of the left parties was an immediate development of the organization of trade unions and social organizations which in 1934 proclaimed a general strike in Murcia with violent demonstrations in many locations. The neighboring Cieza had to declare a state of war and there were several deaths in Alguazas. The 1936 elections, which were won by a coalition of leftist parties called "The Popular Front", returned to cause violent altercations throughout the region. This heralded the civil conflict that ended with the rise by a part of the army on 17 July of the same year. As in the rest of the country during these years, there were isolated social crisis. However, the most noticeable awareness was reflected in the attacks on convents and churches, such as the convent of "La Milagrosa" and the Parish of Blanca's church "San Juan Evangelista". As a result of this violence Blanca lost a significant amount of religious art, especially in religious imagery (saved from the same attacks one of the most prestigious and appreciated images was that of Christ tied to the column of a Salzillo style and authorship of Sanchez Tapia).

Despite remaining at the side of the Republic the region of Murcia remained far from the front lines because there was little military

action, except sporadic bombing ports of Cartagena and Aguilas. In March 1939 the national side's troops occupied the city along with the rest of the region. From a demographic standpoint the twentieth century has been a time of stagnation for Blanca. A century earlier it had 6,000 inhabitants and the same figure remains in the twenty-first century. Today immigration is essential to maintain and increase this number. This is not surprising because the economy of the municipality at the beginning of the century was based on agriculture, esparto (10), and the sale of timber, which gradually disappeared with the advent of synthetic fibers. These circumstances, the closure of cannery industries, and abandonment of logging forced emigration of many local residents to other places. Only agriculture, currently devoted to fruit and grapes, received a significant boost with the waters of the Tajo-Segura. However, Blanca's inhabitants do not surrender to adversity and fight together to face future times in a remarkable effort to develop their city.

Materials made from esparto
Photo: Govert Westerveld

Sights

- Church St. John the Evangelist of the eighteenth century
- Moorish Castle of the twelfth century
- Peña Negra (volcanic black rock on which the city sits)
- Blanca's Museum and Art Center (MUCAB) International architectural landmark
- Pedro Cano's Foundation
- Centro Negra, space for research and contemporary creation (AADK)
- Interpretation Centre of Water and Light
- Hermitage of Saint Roche (Baroque)
- Holy Family Chapel (Bayna)
- Hermitage of San Pedro (Alto del Palomo)
- Church "Virgen del Pilar" (Estación de Blanca)
- Ferris Wheel "Núñez Miguelico"
- Craftsman House Workshop "Center Negra". In a prime location on the outskirts of the Moorish castle; courses in painting and art are available
- Country house "La Favorita"
- Walkways along the river.
- Viewpoint

Economy

- Industrial Estate "San Roque"
- Industrial Estate "Ángel Prieto Oliva"

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

Church St. John the Evangelist of the eighteenth century
Photo: Govert Westerveld

Moorish Castle of the twelfth century
Photo: Govert Westerveld

Peña Negra (volcanic black rock on which the city sits)
Photo: Govert Westerveld

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

Blanca's Museum and Art Center (MUCAB)
Photo: Govert Westerveld

Pedro Cano's Foundation
Courtesy of: www.turismovalleoricote.com

In 10 languages

Centro Negra, space for research (AADK)
Photo: Govert Westerveld

Ferris Wheel "Nuñez Miguelico"
Phot: Govert Westerveld

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

Craftsman House Workshop "Center Negra"
Photo: Govert Westerveld

Country house "La Favorita"
Courtesy of Town Council of Blanca

Interpretation Centre of Water and Light
Photo: Govert Westerveld

Hermitage of Saint Roch
Photo: Govert Westerveld

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

Walkway along the river
Photo: Govert Westerveld

Viewpoint
Photo: Govert Westerveld

Festivities and important Events

Easter Festivities: As in other places in the region, when Lent comes, all the religious groups (cofradías) and brotherhoods to bring passion finalize preparations for the acts and parades full of fervor and passion. At present there are eight religious groups in Blanca of which the oldest ones are:

- The Royal and Most Illustrious Brotherhood of Our Father Jesus of Nazareth
- The Brotherhood of St. John the Evangelist
- The Royal Congregation of the Sacred Hearts of Jesus and Mary
- The Brotherhood of Servitas of Our Lady of the Virgin of Sorrows

Other religious groups of a later date are:

- The Brotherhood of Veronica
- The Brotherhood of San Pedro
- The Brotherhood of St Mary Magdalene

and the younger Brotherhood:

- The Brotherhood of the Agony in the Garden

The Brotherhood of the Agony in the Garden carried the image of the Virgin of Sorrows to the Good Friday procession in 1986, three years later after the foundations of this brotherhood. This traditional Bid of Images that shows the emotion of Blanca's inhabitants to pay for carrying the chosen image on their shoulders is worth mentioning.

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

Bid of images
Photo: Govert Westerveld

**The Royal and Most Illustrious Brotherhood of Our Father
Jesus of Nazareth. Photo: Govert Westerveld**

Christ on Calvary of the brotherhood of St. John Evangelist
Photo: Govert Westerveld

Christ tied to the column of the Royal Congregation of the Sacred Hearts of Jesus and Mary. Photo: Govert Westerveld

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

The Brotherhood of Servitas of Our Lady of the Virgin of Sorrows
Photo: Govert Westerveld

The Brotherhood of Veronica
Courtesy: Town Council of Blanca

The Brotherhood of San Pedro
Photo: Govert Westerveld

The Brotherhood of St. Mary Magdalene
Photo: Govert Westerveld

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

Triumphant angel Child of The Brotherhood of the Agony in the Garden
Photo: <https://molinapalazon.wordpress.com>

This traditional Bid of Images that shows the emotion of Blanca's inhabitants to pay for carrying the chosen image on their shoulders is worth mentioning.

Festive parade at the end of the Easter festivities
Foto: Govert Westerveld

Festive parade at the end of the Easter festivities
Foto: Govert Westerveld

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

Festive parade at the end of the Easter festivities
Foto: Govert Westerveld

Festive parade at the end of the Easter festivities
Foto: Govert Westerveld

Double Celebration

The cult of San Roque of Blanca presents a double celebration held to celebrate the Easter festivities. Apparently, the cult of San Roque in Blanca began in the nineteenth century in 1828. At that time a terrible plague that swept through the Kingdom of Murcia forced Bishop and Cabildo of the cathedral to seek refuge in Blanca. According to the tradition the patron had appeared in the field. There the inhabitants of Blanca would raise their hermitage. In gratefulness for San Roque's efforts to avoid the plague he was named the patron of Blanca. The people promised him to go in procession to the chapel the following Friday after Good Friday, celebrate a mass in his honor, and then to return with him in procession through the village.

The cult of San Roque in Blanca
Photo: Town Council of Blanca

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

Hermitage St. Roch
Photo: Govert Westerveld

Pick-nick near to the Hermitage St. Roch
Photo: Govert Westerveld

Patron Saint Roch
Courtesy: Town Council of Blanca

Summer Festivities: In August Blanca celebrates its summer festivities again in honor of their patron Saint Roch. Here the decor changes to the sweet bread (la mona) and the bulls. In Blanca the running of the bulls bears the famous status of Regional Tourist Interest, and it is undoubtedly the most celebrated day for all residents of Blanca. The running of the bulls is a very old tradition that has been held for over three hundred fifty years, and a unique event in the Region of Murcia. During the morning the atmosphere that prevails along the entire running route of the bulls is a limitless joy in which dance and parade of bands encourages all who join the festivities, and where everyone is welcome. It is always held before August 15. The life and traditions of the city are well described by another chronicler of the village, Angel Rios Martinez, in his books.

Festivities of running of the bulls
Photo: Govert Westerveld

In 10 languages

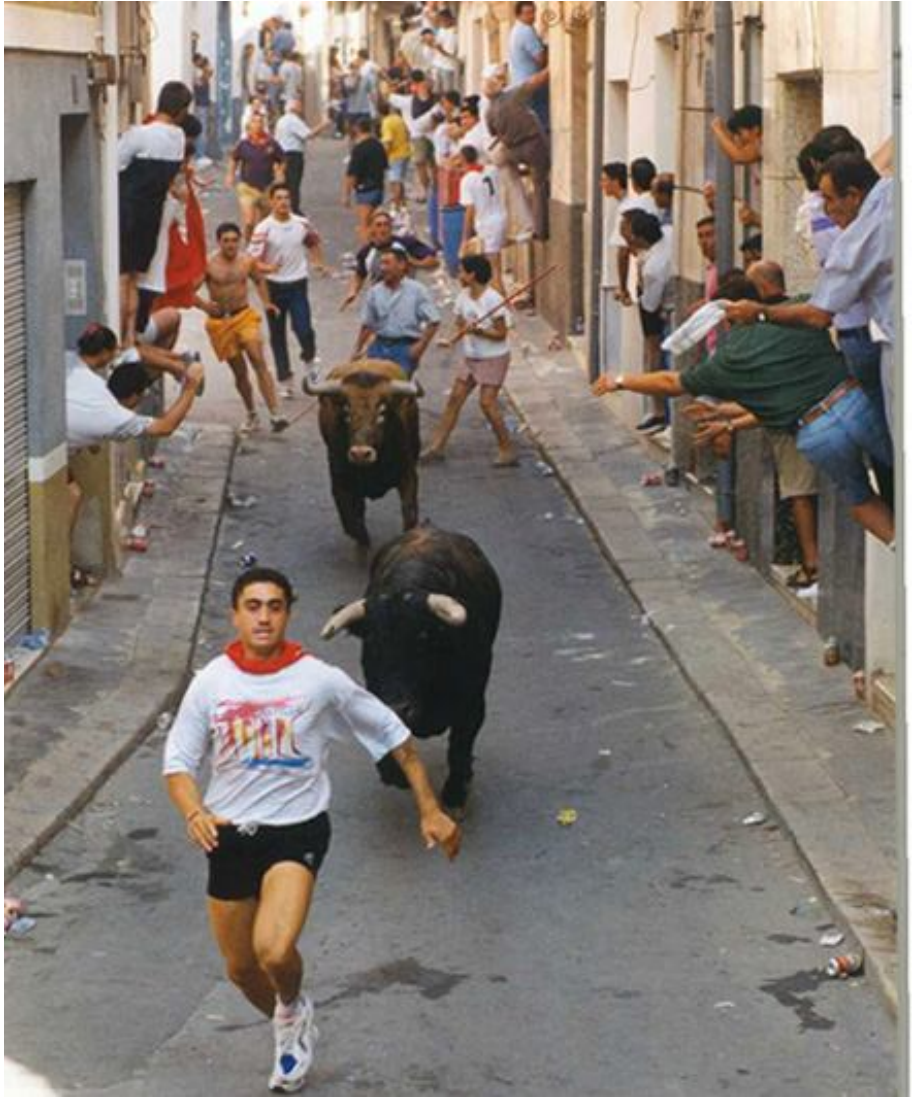
Running of the bulls
Foto: Govert Westerveld

Running of the bulls
Foto: Govert Westerveld

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

Running of the bulls
Courtesy: Town Council of Blanca

Running of the bulls
Courtesy: Town Council of Blanca

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

Winter Festivities: Blanca at Christmas, where one can enjoy various monumental cribs. Among them the visitors can enjoy the monumental Bethlehem stall situated in the showroom of Cajamurcia or the private monumental Bethlehem crib situated in the place of "Estación de Blanca". This neighborhood of Blanca is situated 4km from Blanca, taking the road to Jumilla.

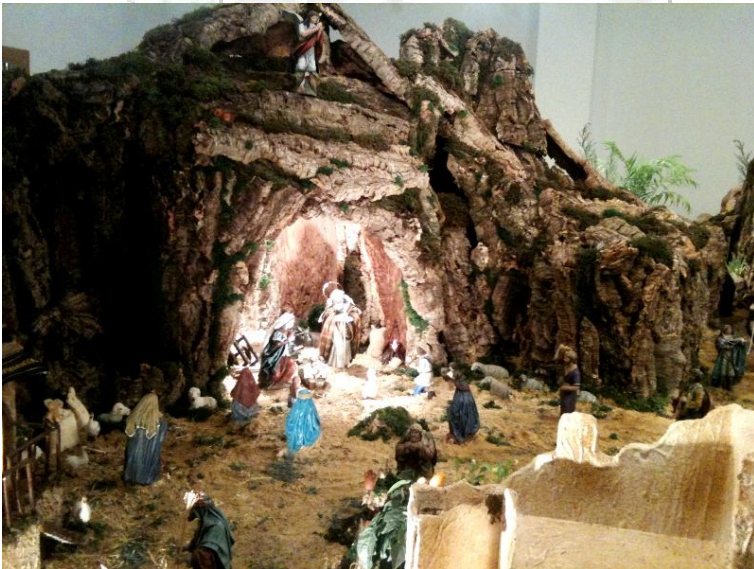

Nativity Scene
Courtesy of: Town Council of Blanca

Nativity Scene
Courtesy of: Town Council of Blanca

Nativity Scene
Courtesy of: Town Council of Blanca

Spring Festivities: Blanca in spring - after the Semana Santa - begins with a week of festivities dedicated to the patron of Saint Roch. The most characteristic of these festivities are the Coronation of the Queen of Blanca (Sometimes elected as the Queen of the town of Murcia) and the Pilgrimage. The pilgrimage is to return the patron of the municipality from the church located in the center of the city to his own hermitage dedicated to this patron. People will bring the patron after one day to the place where he was received with jubilation and skyrockets.

The hermitage dedicated to the patron Saint Roch
Photo: Govert Westerveld

**The Queen of Blanca was elected as the Queen of Murcia in 2005
Courtesy of: Town Council of Blanca**

Twin towns

- Anguillara Sabazia, Italy

Twinning is an act that takes place between two people, two cultures, with the aim of bringing, joining customs, relationships, feelings ...." This could well be a definition of twinning, "gemellaggio" in Italian. Along these lines Irene Molina explained in 1999 her impressions of events occurred between Blanca and the Italian sister town Anguillara Sabazia:

“Two years ago Blanca had the idea of twinning with a distant Italian town located about thirty miles from Rome called Anguillara Sabazia. This town was similar to Blanca in its structure, climate, importance of water, and landscape represented by a beautiful lake in Anguillara (Bracciano) and the river (Segura) in the municipality of Blanca, and its inhabitants being simple, hospitable, hardworking people.

The village Anguillara Sabazia
Courtesy of: Town Council of Blanca

Perhaps the strongest bond of union that Blanca had in this town was the favorite son of Blanca, the painter Pedro Cano, who was Anguillara's adopted son and lived with the people for more than

twenty years. Pedro Cano arrived one day in Anguillara, and although Blanca had always been in his heart, he was captivated by its charm, landscape, people's enthusiasm, and light so remarkably reflected in his works. In August 1998 twinning began between Anguillara and Blanca with the arrival of a representation of "anguilarillos" to Blanca. It was a very enriching and charming experience and created some strong ties between the people of both towns. A representation of fifty-five inhabitants of Blanca traveled on 4 May 1998 to Italy to visit Anguillara and to consolidate the twinning.

The village Anguillara Sabazia
Courtesy of: Town Council of Blanca

All of them were delighted by Anguillara. All its people continually strived to make the visitors' stay as pleasant as possible. All people there, from the youngest to the oldest, participated in the events that they had lovingly prepared: the exhibition of photographs of both municipalities, the classical concert, and the boat ride on the lake to appreciate their beauty. However, perhaps the most moving was the contest of poems and paintings done by children. It was incredible to

see how they knew Blanca! Irene finished telling her story of the trip.

When the people of Blanca entered the bus of Anguillara and visualized the twinning sign with the name of Blanca overlapping the one of Anguillara, someone of Blanca exclaimed: "Look, we are again in our village"! This was quite true. There in Anguillara, more than two thousand miles from Blanca, they felt like in their own city. Therefore in the name of the whole group of people of Blanca words of thanks were given to the municipal authorities, to the twinning commission, and to the generous people of Anguillara!"

© English text: Govert Westerveld

Bibliography:

- Fraile Marcos de Guadalajara (1614) "Prodición y destierro de los moriscos de Castilla, hasta el Valle de Ricote.
- Cervantes de Saavedra, Miguel (1615). Don Quijote de la Mancha, libro II, capítulos 54, 55, 63, 64 y 65.
- Ríos Martínez, Ángel (1997). Blanca, una página de su historia: La Parroquia. ISBN 84-923424-0-4
- Westerveld, Govert (1997). Historia de Blanca, lugar más islamizado de la región murciana, años 711-1700. ISBN 84-923151-0-5 - 900 pages. Foreword by Professor Juan Torres Fontes, universidad of Murcia.
- Ríos Martínez, Ángel (1999). Blanca, una página de su historia: Época mora.
- Ríos Martínez, Ángel (1999). Blanca, una página de sus historia: El Esparto. 141 pages.
- Ríos Martínez, Ángel (2000). Blanca, una página de su historia: Crónica 2000. 193 pages.
- Ríos Martínez, Ángel (2001). Blanca, una página de su historia: Crónica 2001. 291 pages.
- Ríos Martínez, Ángel (2001). José Fuentes Cano (El Padre Pepe). 24 pages.
- Ríos Martínez, Ángel (2002). Blanca, una página de su historia: Crónica 2002. 331 pages.
- Westerveld, Govert (2002). Blanca, "El Ricote" de Don Quijote: expulsión y regreso de los moriscos del último enclave islámico más grande de España, años 1613-1654. ISBN 84-923151-1-3. 1004 pages. Foreword by Prof. Dr. Francisco Márquez Villanueva - Universidad of Harvard - USA. – 1004 pages
- Ríos Martínez, Ángel (2003). Blanca, una página de su historia: Crónica 2003. 136 pages.
- Ríos Martínez, Ángel (2004). Blanca, una página de su historia: Crónica 2004. 268 pages.
- Ríos Martínez, Ángel (2005). Blanca, una página de su historia: Crónica 2005. 256 pages.

- Westerveld, Govert (2005). Doña Blanca y Don Fadrique (1333 - 1361) y el cambio de Negra (Murcia) a Blanca. Editor: ISBN 978-84-612-6039-3 - 511 pages.
- Ríos Martínez, Ángel (2006). Las tradiciones de Blanca. 36 pages.
- Ríos Martínez, Ángel (2006). Los rosarios de la Aurora.
- Ríos Martínez, Ángel (2006). Blanca, una página de su historia: Crónica 2006. 224 pages.
- Ríos Martínez, Ángel (2006). ¡Alegría!, es Navidad.
- Ríos Martínez, Ángel (2007). Blanca, una página de su historia: Crónica 2007. 292 pages.
- Ríos Martínez, Ángel (2007). Los Rosarios de la Aurora. 32 pages.
- Ríos Martínez, Ángel (2007). Baño de la Cruz. 15 pages.
- Westerveld, Govert (2007). Miguel de Cervantes Saavedra, Ana Félix y el morisco Ricote del Valle de Ricote en "Don Quijote II" del año 1615. (capítulos 54, 55, 63, 64 y 65) ISBN 84-923151-5-6 - 384 pages. Dedicated to Professor Francisco Márquez Villanueva.
- Ríos Martínez, Ángel (2008). Blanca, una página de su historia: Crónica 2008. 171 pages.
- Ríos Martínez, Ángel y otros autores (2009). El puente de Hierro: el puente roblonado de Blanca. Ayuntamiento de Blanca, 32 páginas.
- Márquez Villanueva, Francisco (2010). Moros moriscos y turcos de Cervantes. Bellaterra, ISBN 978-84-7290-498-9.
- Ríos Martínez, Ángel y otros 9 autores (2011). La fábrica de la luz. El alumbrado público por electricidad en Blanca. Academia de Estudios Humanísticos de Blanca, ISBN 978-84-695-0810-7. 307 pages.
- Ríos Martínez, Ángel & Westerveld, Govert (2014) Blanca, una página de su historia: Expulsión de los moriscos. Copyright safecreative 1403190385305
- Westerveld, Govert (2015) Ibn Sab'in of the Ricote Valley, the first and last Islamic place in Spain. ISBN 978-1-326-15044-0. 288 pages.
- http://www.regmurcia.com/servlet/s.SI?sit=a,62,c,373,m,1871&r=Rep-5938-DETALLE_REPORTAJESPADRE (*Historia de Blanca*).

Outer links:

- Website of the Town Council house of Blanca
(www.blanca.es)
- Website of the Real y Muy Ilustre Cofradía de Nuestro Padre Jesús Nazareno of Blanca
(<http://nuestropadrefjesusnazarenodeblanca.com/>)
- Festivity of San Pedro. 10 km
(<http://blanca.es/prensa/1269/ii-10-km-fiestas-de-san-pedro>)
- Brotherhood St. John Evangelista
<https://www.facebook.com/sanjuan.evangelistablanca>
- Discover the Moorish heritage amid romantic winding streets of Blanca. This is an English site about the painter Pedro Cano.
(www.blancanet.org)
- El Morisco Ricote
(www.el-morisco-ricote.net)
- Fundación Pedro Cano
(www.fundacionpedrocano.es)
- The sculptor carver: José María Molina Palazón
<http://www.molinapalazon.com/obras.html>

These are some publications in which you can find information on the Valle de Ricote and natural areas of the Region of Murcia. Several logbooks include large and interesting content on the natural environment, geology, history and other aspects of the area. These books give us a better understanding and enjoyment of the zone, because they include mapping-hikers maps, marked trails and ecotourism information relevant to the visitor:

<http://www.caramucel.blogspot.com.es/p/publicaciones-de-la-zona.html>

- SIERRA DE LA PILA, EXCURSIONES A PIE Y EN BICICLETA. Autores: Héctor M. Quijada Guillamón y José Antº Lucas Miñano.
- EL VALLE DE RICOTE A TRAVÉS DE SUS PORTALEZAS, rutas históricas por su poblamiento antiguo y medieval. Autor: Jesús Joaquín López Moreno.
- RUTAS POR LAS SIERRAS DE RICOTE Y DEL ORO / Routes in the sierras de Ricote and the Oro. Autores: Héctor M. Quijada Guillamón y Jesús Castaño Molina.
- MAPA: PARQUE REGIONAL SIERRA DE LA PILA. Escala 1:20.000.
- MAPA: VALLE DE RICOTE (incluye Sierra de Ricote y Sierra del Oro). Escala 1:25.000.

Blanca: the last and largest remaining Morisco village in 1613 in Spain

<https://www.youtube.com/watch?v=SM7VR3HLV2w&feature=youtu.be>

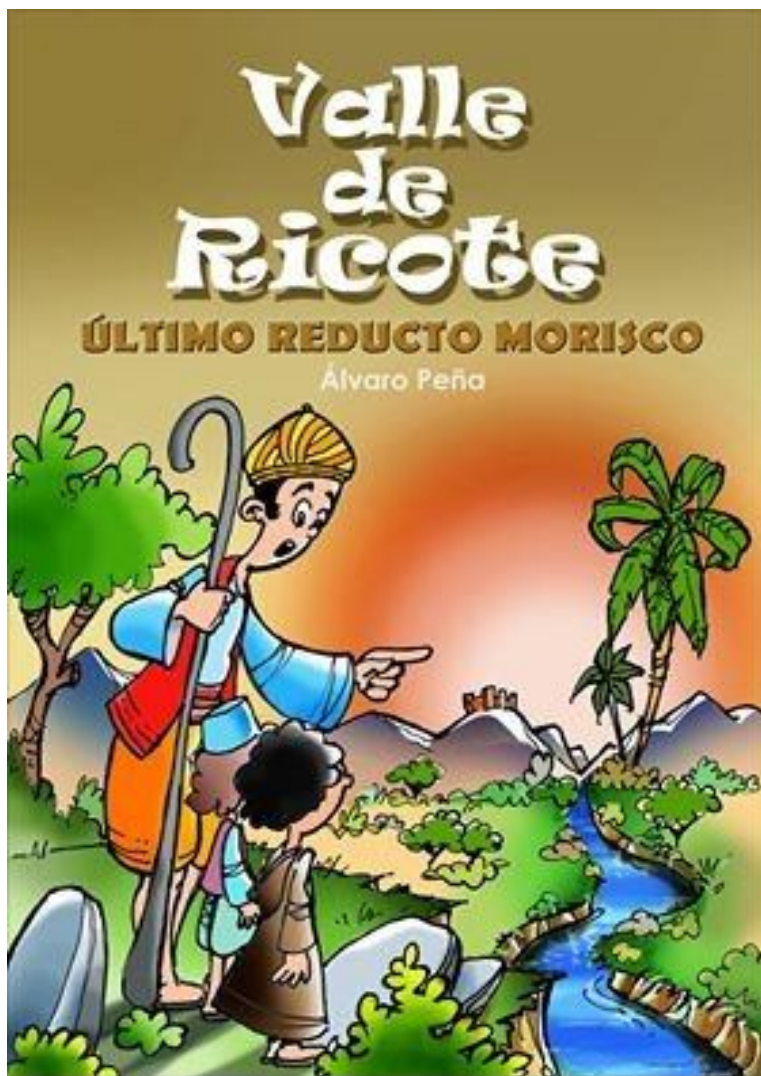
A Video of Govert Westerveld,
Official Chronicle of the village
Blanca (Murcia), Spain

Blanca was the last and most important Morisco village in Spain in 1613. All the Moriscoes had to leave the country in 1609. The residents of Blanca, one of the six villages that belonged to the Ricote Valley, could postpone expulsion until 1613. However, at the end of the year 1613 the sad announcement came that the Moriscoes of the Ricote Valley also had to leave the country. This was finally the case on December 13, 1613. About 25% of the population of 1,000 inhabitants of Blanca went on foot to the port of Cartagena where the Moriscoes had to be embarked. A small portion of the 1,000 inhabitants of Blanca had escaped and withdrawn in other villages or in the high mountains of Ricote. After 10 - 15 years many came back. Finally around 45% of the former inhabitants of Blanca and the Ricote Valley could continue staying in their territories. These people married in the course of time to the Christians, and today Blanca is one of the most pious villages in the province of Murcia. This movie shows you the old Morisco neighborhood, the small winding streets that ran to the castle, and the very old houses of centuries ago.

The history of Blanca can simply be unfolded as follows. After invading the Moors in Spain in the year 711 they settled in the Ricote Valley in the same century. There they formed six villages until 1609. The current names of these villages are Abaran, Blanca, Ojos, Ricote, Ulea, and Villanueva. The village of Blanca was in the 17th century the main village of the Ricote Valley.

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

The first time Blanca appeared in a document is in 1281 when Sancho, the son of King Alfonso the Wise, offered this village as a donation to the Order of Santiago. The name of Blanca was at that time Negra, translated into English as black.

Drawing of Álvaro Peña

The name of the first mayor, in documents found in 1303, is García Bizcarra, as commander of the castle of Negra during the war between Todmir (the former name of the province of Murcia) and Valencië. This war raged between 1296 and 1304 and the castle of Negra played an important role at that time.

The last time the name Negra appears in documents is in 1315 and the first time the name appears as Blanca, white in Dutch, is in 1383. Nobody knew when the change of name took place. However, in my thesis of 2008 I aimed to prove that the name Blanca descended from Queen Blanche of Bourbon who in 1353 married the Spanish King Peter the Cruel.

This King left his wife after three days in the lurch and lived with his beloved María de Padilla. His stepbrother Fadrique, as Master of the Order of Santiago, defended Queen Blanche of Bourbon in the civil war. However, in 1358 Peter the Cruel gave instructions to kill Fadrique in Sevilla. They also killed the commander of Ricote who fought together with Fadrique for the rights of Queen Blanche of Bourbon. Between 1354 and 1358 Fadrique stayed occasionally in the Ricote Valley, and it seems that the name of Negra changed to that of Blanca as a tribute to Queen Blanche of Bourbon for whom the Orden de Santiago fought for years. In 1501 the Muslims of Blanca converted to Catholicism and thus were called new Christians. In 1505 the mosque of Blanca converted into a Catholic church and an official priest was appointed for the new Christians to teach them the Catholic faith.

That was not done in the right way, because we see in 1562 that at least 20 new Christians were in the prison of Blanca. Two of them were burned alive due to processes of inquisition. Most of the other 18 new Christians completely lost their belongings as payment for various inquisitive processes. Around 1565 the church appointed a Catholic priest from Abaran to avoid repetition of the situation. This priest came from a Muslim family and spoke Arabic. In 1567 Philip the Second promulgated a new law. From that time the inhabitants of

Blanca could not speak Arabic anymore. It was forbidden to dress differently, and they also had to renounce Islamic traditions at weddings. This soon led to war between the Moriscoes from the kingdom of Granada and Philip the Second, and so at least 60,000 Moriscoes were killed. The subsequent peace was shortlived, because on April 9 1609 (on the same day, an important one given the requisite troops, the Twelve Year Truce with the Netherlands was signed on the initiative of the Royal Council) it was also decided that all Moriscoes had to abandon the country. The mass deportation of the baptized Muslims covered 3 percent of the total Spanish population, from 250,000 to 300,000 people of a total of 8 to 9 million people.

The expulsion of the Moriscos of Blanca
Painting of Luis Molina of Blanca

Each kingdom had to ensure that the deportation was arranged. It started in Valencia on 22 August 1609. This was followed on 29 May 1610 by Aragon and Castile during the same year.

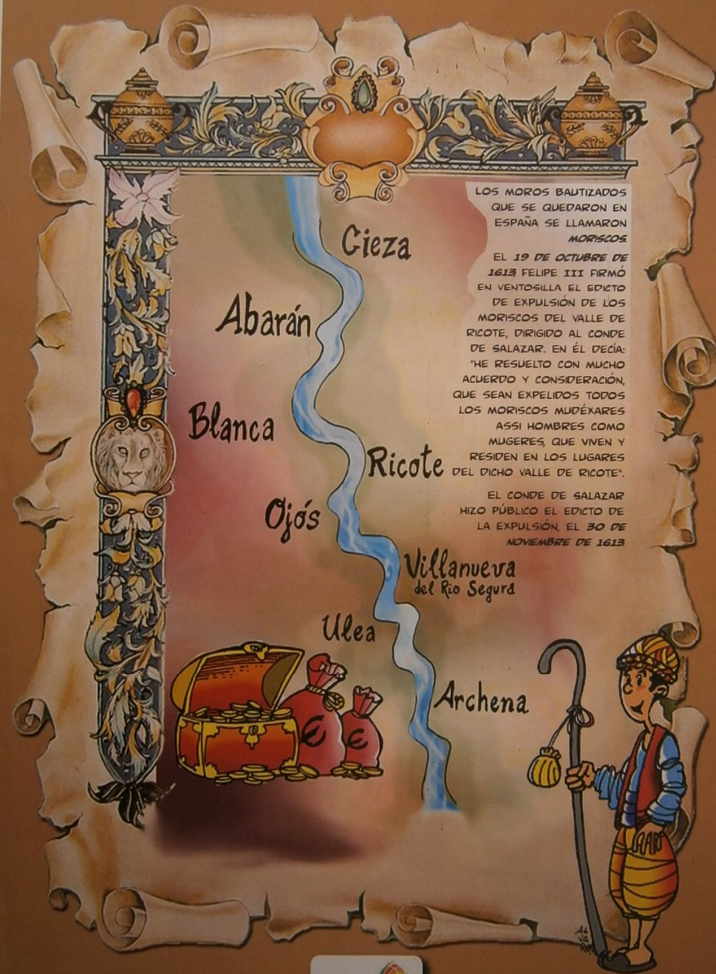

**Cervantes, the Morisco Ricote and his daughter Ana Felix
Drawing of Álvaro Peña**

The entire process lasted a total of approximately five years, from 1609 to 1614. Moriscoes upset came in their new home ports. They

were North Africa, France, Italy and the Ottoman Empire. Some also experienced it as a religious liberation and, on the one hand, they experienced brotherhood in the Islamic countries. But on the other hand they had major difficulties in adapting, and even they came in contact with hostilities.

The inhabitants of the villages in the Ricote Valley protested intensively and managed to postpone the ediction until 1613. With 1,000 inhabitants, today 6,000, Blanca was the main town in the Ricote Valley. Although they were baptized before 1502 and were entitled to the title of new Christians, in 1613 they were suddenly also unlawful and dubbed as Moriscoes. This great injustice resulted in Madrid announcing in early December of 1613 that the Moriscoes of the Ricote Valley also had to leave the country. This led to haunting situations where the residents of Blanca were weeping and directed themselves to the Catholic bishop in Murcia to avoid expulsion. Despite all the good will of the Catholic Church in Murcia, who stood for the residents of the Ricote Valley, the deportation took place. The reason given for this deportation was, strangely enough, national security. On December 13 1613 the day finally came. About 40% of the population of the Ricote Valley, including Blanca, walked on foot to the port of Cartagena to be embarked there. Some of the 1,000 inhabitants of Blanca had withdrawn to other villages and to the high mountains to escape the deportation. The shipment finally took place in January 1614. In the three weeks when the residents of Blanca and their children stayed in Cartagena different elders succeeded to marry their daughters to Christians in order to avoid deportation. This is why we see about 20 marriages between the daughters of the new Christians of Blanca and male Christians of other regions. Only the women were willing to marry in that way. I could not find marriages of male new Christians to Christian women. That was really not in the nature of these former Moors of Blanca, some of whom even had 2 or 3 Moorish women before 1580.

Many Moriscoes buried their gold before they left.
Drawing of Álvaro Peña

Thanks to the baptism and marriage registers of the 16th and 17th centuries I could see that many new Christians of Blanca then came back after 10 to 15 years. Eventually 45% of the former inhabitants in Blanca and the Ricote Valley could continue to live in their territories. The fact that we still possess in Blanca all the baptism, wedding, and death registers can be regarded as something unique. Due to the Spanish Civil War (1936 - 1939) a lot of records had been destroyed or simply burned. By the time the former Moorish population mingled slowly with the Christians.

**Mayors of Archena, Cieza and the Ricote Valley
remembering the expulsión in 1613
Photo: Govert Westerveld**

Against the mountainside we see two large pillars that served as an entrance to the Moorish Castle. We note further that it was not easy to come in through that entrance which was needed to protect the castle against possible enemies. If we look closely, we see two old paths on the mountainside that were used by the Moors to walk upwards. There was no water in the castle, so they had to carry water

from the river to the castle. The castle was built on a strategic point in order to protect it as well as possible against invaders. Near the castle we will see a guard post that was there before building of the castle, probably dating from the 10th century. The castle of Blanca stayed in contact with the castles in Cieza, Ojos, and Ricote via smoke signals.

The granary of Darrax
Foto: Govert Westerveld

The Moorish castle dates to the 12th century and was probably built during the reign of Muhammad ibn Mardanis, also called King Wolf, who lived between 1124 and 1172. In this old quarter, which you see here in the film, Blanca has a unique attraction in the province of Murcia. Nowhere in the province of Murcia is there another old Morisco neighborhood to be found. In the foreground in the distance we see a former granary in the Darrax hamlet exactly between the villages Abaran and Blanca. It is the only Moorish granary known in Spain. On the very top of the mountain this rectangular granary was divided into several areas where grain was stored. The granary had a

guard because it was a holy place, and enemies could not enter it. We saw the same phenomenon in the Catholic Church of Blanca in the 16th century. If someone got into trouble with the law, he quickly ran into the church and the soldiers could not get anyone from the church, because that was a holy place.

The White Virgin
Photo: Govert Westerveld

Today Blanca is one of the most pious villages in the province of Murcia. Finally we see the "Virgen Blanca" (White Virgin) on a beautiful lookout with a magnificent view over the whole region.

© English text: Govert Westerveld

**Blanca belongs to the Ricote Valley,
the first place of cultivating lemons in Spain
Photo: Govert Westerveld**

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

DEUTSCH

Blanca (Murcia)

Blanca ist eine Gemeinde in der spanischen Provinz Murcia in der Region Murcia und befindet sich in der Vega Alta del Segura. Es grenzt nördlich an der Gemeinde Abaran, südlich an die Gemeinden Ulea und Ojos, östlich an der Gemeinde Molina del Segura und Fortuna und westlich an der Gemeinde Ricote. Blanca hat eine Oberfläche von 87,7 km und zählte 6489 Einwohner in 2011 lt. Spanisches Statistisches Institut INE.

Verbindungen

Die wichtigste Verbindung in der Nähe von Blanca ist die Autobahn A- 30 (Albacete – Murcia). Momentan wird zwischen Fuente la Fuente la Higuere an der Autobahn A-33 gearbeitet wodurch die Verbindung mit Valencia sich verbessern wird. Ab Murcia ist Blanca zu erreichen über die A30 Ausfahrt 111 Richtung Blanca, jedoch nicht über Blanca Bahnhof dass etwa 8 Kilometer von Blanca entfernt ist. Ab Madrid über die Ausfahrt 110 von der A-30 oder N-301. Ab Valencia über die Ausfahrt von der A-33 oder über die N-344.

Geschichte

Durch fehlende Prähistorische Dokumentation ist es nicht belegt wann die ersten Menschen sich in Blanca angesiedelt haben, obwohl die Nähe zum Fluss Segura und das milde Klima gute Voraussetzungen waren sich dort nieder zu lassen. Als Teil vom Ricote-Tal vermutet man obwohl ohne direkte nachweisbare Spuren die Ansiedlung von mehrere Zivilisationen wegen der entdeckten iberischen Niederlassungen Bolbax in Cieza und Cabeza del Tio Pio in Archena und außerdem die römische Niederlassung Salto de la Novia in Ojos. Deswegen müssen wir zum Jahr 713 gehen um

während der arabischen Eroberung eine stabile menschliche Präsenz in Blanca finden zu können. Die ersten Beweise sind die Überreste von der Burg, aus dem XI-XII Jahrhundert. Damals war Blanca bekannt als „Negra“ das schwarz bedeutet. Wahrscheinlich ist die schwarze Farbe vom Berg wo die Burg errichtet wurde und wo auch die allererste Bevölkerung sesshaft wurde der Grund für die Benennung. Die Burg wurde gebaut vom ersten König von Murcia, Mohammed ibn Mardanis, bekannt als „König Wolf“, zwischen 1155 und 1171. Während dieser Zeit gab es zwei großen Kriegszügen von den Almohaden aber auch ein wirtschaftlicher Aufschwung. Murcia erreichte eine Hochkonjunktur mit der Entwicklung von Getreide, Weinreben, Oliven- und Exporthandel von Metallglanz-Keramik an italienischen Republiken. Der Handel fand statt mit der offiziellen Münzeinheit, der goldene Dinar, geprägt durch die eigene Münzanstalt Madine Mursiyya. Mit der Errichtung der Burg von Blanca beabsichtigte man die Kontrolle über die Vega Alta und das Ricote-Tal zu verbessern und die Sicherheit vom Königreich zu erhöhen.

Die historische Verknüpfung mit dem maurischen Ricote-Tal ist zurück zu finden im Jahr 1228 mit einer Auflehnung unter Führung von Ibn Hud aus Ricote gegen die Almohaden. Leider herrschte nach seinem Tod, zehn Jahren später, nur noch Anarchie und Gesetzlosigkeit im Königreich Murcia. Die Folge war dass die damalige moslemische Regierung gezwungen wurde der Alcaraz Pakt mit Kastilien zu unterzeichnen, unter der Bedingung sich als ein Protektorat die Krone unter zu ordnen. Als Gegenleistung für ihre Treue zum König von Kastilien wurden die Moslimen die Respektierung von ihrem Besitz und Traditionen versprochen. Unter Alfonso X wurde eine Zahl von Vereinbarungen vom Alcaraz Pakt nicht eingehalten und kamen die Moslimen zwischen 1264 und 1266 in Aufstand. Nach der Niederschlagung des Aufstandes kam die Ricote –Bevölkerung unter die Zuständigkeit von der Stadt Murcia und wurden eingegliedert im Hoheitsgebiet von Murcia.

Nach dem Tod vom ältesten Sohn und Erbe, Fernando de la Cerda, beginnt der Streit um die Thronfolge von Kastilien zwischen den Kindern von Fernando, der Infante de la Cerda und der Onkel, Sohn von Alfonso X, der Infante Don Sancho. Der zukünftige Sancho IV, versprach in einem Dokumenten vom 25 März 1281, an den Orden von Sankt Jakob, als Belohnung die Dotation vom Ricote-Tal inklusive Negra (Blanca), für ihre Hilfe im Kampf um die Krone. Dies ist das erste Mal dass der Name Negra in einem Dokumenten erwähnt worden ist: " ---- dass nur Gott mich rechtzeitig regieren lässt und Sie das Ricote-Tal mit Negra, Abaran, Ojos und Puerto de la Losilla mit allen Ländereien ----". Nach seiner Proklamation als König, in Sevilla am 19.11.1285, löste er als Dank für die geleistete Hilfe sein Versprechen ein und übergab das Ricote-Tal, ihre Bauernhöfe, Dörfer und Orte (1).

Es sollte kein dauerhafter Frieden werden weil James II von Aragon 1296 das Königreich Murcia angriff, als Vergütung für seine geleistete Hilfe an den Rivalen, dass heißt der Infante de la Cerda, im Kampf um die Thronfolge gegen seinem Onkel. Während dieser Besitzergreifung wurden Negra und seine Burg an dem Berater Bernardo de Sarria übergeben, obwohl der Ricote- Kommandant vom Orden von Sankt Jakob Besitzanspruch erhob. Nach dem Frieden bekommt John Osores der Kommandant vom Orden von Sankt Jakob, die Burg von Blanca am 19.11.1304 zurück.

Das letzte Mal dass Negra in einem Dokumenten erwähnt wurde ist in 1315. Der Übergang von Negra in Blanca geschah wahrscheinlich zwischen 1353 und 1362 durch die Einflussnahme von Blanca de Borbòn, Königin von Kastilien, die im Stich gelassen wurde vom König Pedro I aber verteidigt wurde von Don Frederik - Großmeister vom Orden von Sankt Jakob und Sancho Sanchez de Moscoso Kommandant von Ricote (2). Erst Jahre später, in 1382, erscheint zum ersten Mal der Name Blanca in einem Dokumenten in welcher der Gouverneur vom Königreich Murcia - Martin Alonso de Valdivieso - mittels Graf de Carriòn an die Verwaltung von Murcia

bittet einen Mauren aus Blanca auf freien Fuß zu setzen. Der Maure war auf Wunsch von einem Juden verhaftet worden (3).

Die Herrschaft über Blanca und Ricote-Tal vom Orden von Sankt Jakob wird andauern bis zum neunzehnten Jahrhundert. Während der ersten Herrschaftsjahren bekehrte man die Moslimen vom Ricota-Tal zum Christentum. Man steigerte durch die einheitliche königliche Landzuweisung im Ricote-Tal die Erträge und Produktivität der Landwirtschaft. Auch die Militäraktionen im ganzen Ricote-Tal wurden besser aufeinander abgestimmt.

Dies verhinderte nicht dass die maurische Bevölkerung Mitte des fünfzehnten Jahrhunderts durch die militärische Instabilität beeinflusst wurde. Die Instabilität war die Ursache dass die Bevölkerung Blanca verließ um mit den Truppen vom König von Granada nach Granada zu marschieren, nachdem diese Truppen das Königreich Murcia eingefallen waren. Nach der Einforderung und Einwilligung von steuerliche Vorteilen, kehrte die Bevölkerung wieder nach Blanca zurück. Aber das war von kurzer Dauer. Nach einer blutigen Plünderung in Cieza in 1477 von den königlichen Truppen von Granada zog die Bevölkerung von Blanca erneut nach Granada. Sie wurden erst 1492 nach der Eroberung vom Königreich Granada zurückkehren.

Unter Führung von den katholischen Königen Ferdinand und Isabella wurden die Juden vertrieben und bekehrte man unter Zwang alle Moslimen zum Christentum. Die getauften Moslimen wurden Moriske genannt und außerdem wurden ab 1507 die alten Moscheen in Kirchen umgebaut (4). Nach ihrer Bekehrung zum Christentum erwartete die moslemische Bevölkerung eine steuerliche Entlastung, als Belohnung für ihre Treue an der katholische Kirche. Sie erwartete das zustande kommen von bestimmte Rechten. Aber dies war nicht der Fall und die Frustration sehr groß. Eine gewaltsame Aufstand im ganzen Tal in 1571 von der maurischen Bevölkerung war die Folge. Der Aufstand wurde

nicht nur niedergeschlagen sondern es folgte ein Jahr später auch eine Unterdrückung.

Während des sechzehnten Jahrhunderts gab es eine wichtige Zunahme der Bevölkerung besonders in den Dörfern in der Nähe vom Fluss Segura. Am 10.8.1591 war Blanca deshalb imstande vom König Filips II das Vorrecht von "villazgo" kaufen zu können. Das Dorf bekam für die stolze Summe von 2400 Dukaten das Privileg um selbst einem Bürgermeister und Ratsherren zu wählen.

Der Aufschwung und die Bevölkerungszunahme verkehrte ins Gegenteil. Die Vertreibung von den Mauren, als Folge eines in 1613 durch Filips III erlassenes Gesetz, hinter lies die Landwirtschaft von Blanca wegen des gezwungenen Abzugs von den Bewohnern in den Ruin, weil die Einwohnerzahl von Blanca auf 300 Menschen sank (5). Jedoch kam 10 bis 15 Jahren später 45% von der Bevölkerung zurück in ihrem Heimat (6). Miguel de Cervantes Saavedra schrieb ausführlich über diesem Maurental mittels der Figur von "El Morisco Ricote" (7). Viele Autoren dachten dass "El Morisco Ricote" aus Esquivias (Toledo) oder aus der Provinz Albacete kam, aber Govert Westerveld, der offizielle Chronik - Geschichtsschreiber von Blanca, bewies nachweislich die Ricote-Herkunft (8). In 2010 wurde sein Befund durch den Morisco - Sachverständiger Professor Francisco Marques Villanueva (Havard University) bestätigt (9).

Bereits im Goldenen Jahrhundert von Murcia, das achtzehnte Jahrhundert, beginnt Blanca sich zu erholen vom Bevölkerungsverlust und steigt von 700 Personen in 1713 nach 1378 in der Floridablanca Volkszählung von 1786. Die Wiederbelebung kam größtenteils wegen der Erträge von ihrem fruchtbaren Obstbau und der Vermietung vom Weideland an Wandervieh Nomaden.

Anfang XVI-Jahrhundert wurde die Kirche, geweiht an Sankt Johann der Evangelist, wieder aufgebaut von den Gebrüdern Lucas und Antonio de la Lastra, Steinhauer, Antonio starb 1696 in Blanca.

Nach dem Unabhängigkeitskrieg (1808-1814) wurde in 1819 das Privileg von Blanca ratifiziert vom König Fernando VII. Neun Jahren später wurde das Königreich Murcia heimgesucht vom gelben Fieber und Blanca wurde vom Kapitel der Kathedrale von Murcia gewählt als Zufluchtsort weil laut Überlieferung Blanca die Krankheit erspart bleiben sollte. Nachdem die Bevölkerung sich mit einem Gebet an Sankt Roque gewendet hatte blieb die Krankheit Blanca erspart und wurde Sankt Roque ernannt als Schutzheilige von Blanca. Einmal befreit von der Kontrolle durch den Orden von Sankt Jakob in 1851 und nach den revolutionären Entwicklungen und der Wiederherstellung von der Monarchie von Canovas del Castillo (Alfonso XII) war Blanca besser imstande das neue Jahrhundert zu meistern im Vergleich zu manchen naheliegenden Dörfern. In 1856 stellte man eine neue Brücke über den Fluss Segura fertig und in 1869 auch der Landweg von Blanca bis zum Bahnhof. In 1894 wurde die Straßenbeleuchtung installiert. In 1894 wurde Blanca getroffen von einigen Abhang- Erdrutschen und mehrere Gebäude wurden vernichtet. Auch das Krankenhaus und das Armenhaus waren betroffen. Die Landschaft hatte sich völlig verändert und deswegen wurden neue Häuser und Straßen gebaut.

Im zwanzigsten Jahrhundert ergaben sich in Blanca die gleichen turbulenten politischen - und gesellschaftlichen Entwicklungen wie in der ganzen Region. Die Zweite Republik wurde in 1931 proklamiert. Bei den Wahlen von 1933 gewannen die konservative Parteien vereinigt im Spanischen Bündnis (CEDA) . Die Antwort von den Linksparteien ließ nicht auf sich warten. Sie stimulierten die Gründung von Gewerkschaften und sozialen Organisationen. In 1934 wurde in Murcia ein Generalstreik ausgerufen mit gewaltsamen Demonstrationen in der ganzen Region. Man war sogar gezwungen in Cieza den Staatsnotstand aus zu rufen und im Dorf Alguazas gab es mehrere Tote. Die Wahlen von 1936 wurden gewonnen von einer Koalition von Linksparteien (Volksfront) und verursachte heftige Konfrontationen. Diese Situation war das Vorspiel für den Bürgerkrieg am 17.7.1936 durch einen Putsch von Teilen der Armee. Genauso wie in ganzen Spanien gab es sporadisch

Ausschreitungen auch mit Angriffen auf Kloster und Kirchen. In Blanca wurden das Kloster La Milagrosa und die Parochialkirche Sankt Johannes der Evangelist Ziel von Angriffen. Als Folge der Gewalt verlor Blanca eine beträchtliche Menge religiöser Kunst, vor allem Statuen. Gott sei Dank wurde ein Meisterwerk in Salzillo Stil von Sanchez Tapia "Christus festgebunden an einer Säule" gerettet. Trotz der Entscheidung für die Republik gab es in der Region Murcia wenig militärischen Operationen mit Ausnahme von sporadischen Beschießungen von den Häfen von Cartagena und Aguilas. In März 1939 besetzten die nationale Truppen von Franco ganz Murcia.

Vom demographischen Gesichtspunkt betrachtet war das zwanzigste Jahrhundert für Blanca eine Zeit von Stagnation. Ein Jahrhundert zuvor hatte Blanca um die 6000 Einwohner und war im zwanzigsten Jahrhundert nahezu gleich geblieben. Zur Zeit ist die Immigration essentiell um die Bevölkerungszahl zu halten oder zu erhöhen. Dies ist nicht verwunderlich weil die Wirtschaft in Blanca Anfang des zwanzigsten Jahrhunderts sich vollständig auf die Landwirtschaft, Espartogras- (10) und Holzverkauf stützte. Das Espartogras ist nach und nach mit dem Aufschwung von synthetischen Fasern verschwunden. Als Nebenumstände sind noch die Schließungen von den Konservenfabriken in den siebziger Jahren zu erwähnen und außerdem dass verlorengelassen von den Holzaktivitäten. Deswegen waren und sind junge Einwohner gezwungen anderswo Arbeit zu finden, weil praktisch niemand mehr in der Landwirtschaft arbeiten möchte.

Nur der Obst- und Weinanbau bekamen einen wichtigen Impuls durch die Umleitung vom Tajo-Segura Wasser. Aber die Einwohner von Blanca sträubten sich gegen Missgeschicken und Widerwärtigkeiten. Gemeinsam kämpfen sie für eine bessere Zukunft mit Perspektiven und Wachstum und ergreifen auch Initiative mit kulturellen Programmen und internationalen Künstlern.

Sehenswürdigkeiten

- * Kirche Sankt Johannes der Evangelist XVI
- * Arabische Burg zwölfte Jahrhundert
- * Peña Negra (schwarzer vulkanischen Felsen mit altem Dorf)
- * Museum und Art Center von Blanca (MUCAB).
Eine internationale architektonische Sehenswürdigkeit
- * Kirche Sankt Johannes der Evangelist XVIII
- * Stiftung Pedro Cano
- * Ermitage Sankt Roque (Barock)
- * Interpretations - Zentrum von Wasser und Licht
- * Ermitage Sankt Petrus
- * Riesenwasserrad "Nuñez Miguelico"
- * Craftman Haus Workshop "Zentrum Negra"- Spitzenplatz am Rande von der Arabische Burg. Es gibt dort Malereikurse.
- * Landhaus "La Favorita"
- * Wanderwegen den Fluss Segura entlang

Beschäftigung

- * Industriegebiet Sankt Roque
- * Industriegebiet Angel Prieto Oliva

Festspiele und wichtige Ereignisse

- * Karwoche: Wie in ganz Spanien wird die Karwoche mit tief empfundene Religiosität und beeindruckende Passion zelebriert und schreiten die Bruderschaften in Prozessionen durch die Straßen. Momentan gibt es acht Bruderschaften, fünf ältere und drei jüngere. Die jüngste Bruderschaft "Gebet im Garten" wurde in 1989 gegründet , nachdem man am Karfreitag 1986 zum ersten Mal mit der Heiligenfigur " Magd von den Schmerzen" feierlich an der Prozession teilgenommen hatte. Erwähnenswert ist die Tradition in Blanca um zu bieten auf die Heiligenfiguren , wobei sich die tief religiöse Empfindungen von den Menschen zeigen. Man bezahlt um

auf seinen Schultern das schwere Gewicht von der Tragbahre mit ausgewählten Heiligenfiguren tragen zu dürfen.

*** Kirmes in August**

Im August feiert Blanca seine Sommerfesten und erneut zur Ehre vom Schutzheiliger Sankt Roque. Hier ändert sich die Bühne und sind die Stieren die Hauptdarsteller. Das Stierrennen ist offiziell ein regionales touristisches Ereignis von Bedeutung und sicherlich der am wichtigste Feiertag von Blanca.

Das Stierrennen durch die Straßen von Blanca hat eine mehr als dreihundertjährige Tradition und ist einzigartig in der Provinz Murcia. Schon in der am frühen Morgen wird getanzt und gesungen und ziehen Musikkapellen durch die Straßen. Jeder ist willkommen und wird ermutigt mit zu feiern. Die Kirmes findet immer vor dem fünfzehnten August statt. Leben und Traditionen sind gut beschrieben worden von Angel Rios (11) der zweite Chronik - Geschichtsschreiber von Blanca.

*** Frühlingsfeste**

Nach der Karwoche beginnen die Frühlingsfesten zu Ehren vom Schutzpatron Sankt Roque die eine Woche dauern. Die meist charakteristische Ereignissen sind die Krönung von der Frühlingskönigin und eine Wallfahrt. Während der Wallfahrt wird die Heiligenfigur von Sankt Roque auf einer Tragbahre auf den Schultern durch das Dorf Richtung Ermitage getragen. Die Strecke fängt bei der Kirche im Dorfzentrum an und endet außerhalb Blanca bei der Ermitage geweiht an Sankt Roque. Tagsüber feiert man dort und erst Spätnachmittags kehrt man mit der Heiligenstatue wieder auszuschweißen nach Blanca, wo Sankt Roque unter Jubel und mit Feuerwerk eingeholt wird.

*** Winterfeste**

Während der Weihnachtszeit kann man in Blanca genießen von mehreren monumentalen Weihnachtskrippen. Eine der wichtigste Weihnachtskrippe kann man im Ausstellungsraum der Cajamurcia

bewundern. Eine andere sehenswerte private Weihnachtskrippe ist am Bahnhof zu besichtigen, zirka acht Kilometer von Blanca entfernt.

Öffentliche Sicherheit

- * Hauptquartier von der Guardia Civil Zone 5: autonome Gemeinschaft von der Region Murcia - Standort Blanca
- * Dienst Naturschutz Guardia Civil von Blanca (SEPRONA)
- * Gemeinde Polizei
- * Zivilschutz
- * Friedensgericht (Juzgado de Paz)

Partnerband

- * Anguillara Sabazia (Italien)¹

© Deutsche Tekst: Govert Westerveld

---

¹ Mein Dank geht an Gerda und Jos de Haas für die Übersetzung.

Das letzte und wichtigste Morisken Dorf in Spanien in 1613

https://www.youtube.com/watch?v=vS6RMBhJ_kk&feature=youtu.be

Ein Video von Govert Westerveld,
Offizielle Chronist des Dorfes
Blanca (Murcia), Spanien

Im Jahr 1613 war Blanca das letzte und wichtigste Morisken Dorf in Spanien . Alle Morisken mussten das Land im Jahr 1609 verlassen. Die Bewohner von Blanca aus dem Ricote Tal konnten das bis 1613 verzögern. Anfang Dezember 1613 kam die traurige Ankündigung, dass die Morisken des Ricote Tales auch das Land verlassen sollten. Am 13. Dezember 1613 kam endlich die Gewissheit. 25% der Bevölkerung von Blanca ging zu Fuss zum Hafen von Cartagena um dort verschifft zu werden. Ein Teil der 1000 Einwohner versteckten sich in anderen Dörfern oder in den Bergen. Nach 10 Jahren kamen viele zurück. Schließlich konnten 45% der ehemaligen Bewohner von Blanca und das Ricote Tal bleiben. Diese Leute heirateten im Laufe der Jahre mit Christen und heutzutage ist Blanca eines der frommsten Dörfer in der Provinz Murcia. Dieser Film zeigt Ihnen das alte Morisken Viertel mit engen Gassen in Richtung Burg und der jahrhundert alten Häuser.

Von 1997 bis 2005 habe ich zwei Bücher auf Spanisch über die Geschichte von Blanca geschrieben von jeweils 1000 Seiten. Das erste Buch des Jahres 1997 beschreibt die allgemeine Geschichte von Blanca vom 8. bis zum 17. Jahrhundert und das zweite Buch des Jahres 2005 befasst sich ausführlich mit der Vertreibung der Morisken von Blanca zwischen den Jahren 1609 und 1614 und enthält viele Stammbäume. In einem anderen spanischen Buch von 2007, diskutiere ich detailliert die Morisk Ricote, die Cervantes beschreibt in seinem Buch von Don Quixote. Dieses Buch wurde von Cervantes im Jahr 1615 veröffentlicht. Hier erkläre ich meine

Hypothese , dass die Morisk Ricote tatsaechlich aus dem Ricote Tal stammen und nicht aus dem Geburtsort von Cervantes, wie von allen Historikern behauptet wurde. In der Zwischenzeit ist meine Hypothese im Jahr 2010 von Professor Francisco Marques Villanueva von der Harvard Universitaet bestaetigt. Schliesslich belief meine Dissertation des Jahres 2008 rund 500 Seiten und befasst sich ausfuehrlich mit dem Ricote Tal im 14. Jahrhundert.

Die Geschichte von Blanca koennen wir kurz und einfach zusammenfassen. Nach der Invasion der Mauren in Spanien im Jahr 711 waren sie im selben Jahrhundert bereits im Ricote Tal mit insgesamt sechs Doerfern. Die Aktuellen Namen sind: Abaran, Blanca , Ojos, Ricote, Ulea und Villanueva. Blanca war im siebzehnte Jahrhundert der Hauptort des Ricote Tales. Das erste Mal dass Blanca in einem Dokument erschien war im Jahr 1281, als Sancho, der Sohn vom Koenig Alfons der Weise, dieses Dorf als Spende an den Orden de Santiago angeboten hatte.

Der alte Name von Blanca war Negra, auf Deutsch uebersetzt Schwarz. Der Name des ersten Buergermeisters, die in den Dokumenten Jahrgang 1303 gefunden wird ist Garcia Bizcarra, als Kommandant der Burg Negra waehrend des Krieges zwischen Todmir (der fruehere Name der Provinz Murcia) und Valencia . Dieser Krieg dauerte von 1296 bis 1304 und die Burg nahm einen wichtigen Platz in der Geschichte des Ricote Tales ein. Das letzte Mal dass der Name Negra in Dokumenten erscheint ist in 1315. Blanca, auf Deutsch uebersetzt Weiss, finden wir das erste Mal in den Dokumenten Jahrgang 1315. Keiner weiss, wann die Aenderung stattfand, aber in meiner Dissertation im Jahr 2008 versuche ich zu beweisen, dass der Name Blanca von Koenigin Blanche von Bourbon kommt, die 1353 heiratete mit dem spanischen Koenig Pedro der Grausame.

Dieser liess seine Frau schon nach drei Tagen im Stich und lebte zusammen mit seiner Geliebten Maria de Padilla. Sein Stiefbruder Fadrique , als Meister des Ordens de Santiago , half im Buergerkrieg

Koenigin Blanche von Bourbon, aber 1358 liess Pedro der Grausame Fadrique in Sevilla ermorden. Auch wurde der Kommandant der Ricote ermordet, der zusammen mit Fadrique, kaempfte fuer die Rechte der Koenigin Blanca von Bourbon. Zwischen 1354 und 1358 war Fadrique gelegentlich im Ricote Tal. Koenigin Blanca von Bourbon wird in 1361 auch ermordet. Wahrscheinlich gab es danach die Aenderung des Names Negra in Blanca zu Ehren von Koenigin Blanca von Bourbon, fuer wem der Orden de Santiago Jahre gekaempft hatte.

Im Jahre 1501 sind die Muslime von Blanca zum Katholizismus uebergetreten und wurden daher neue Christen genannt. Im Jahre 1505 wurde die Moschee von Blanca umgewandelt in eine katholischen Kirche und ausserdem ein offizieller Priester ernannt, um die neuen Christen den katholischen Glauben zu lehren. Dass war nicht der richtige Weg, denn Jahre spaeter (1562) sehen wir dass mindestens 20 neue Christen von Blanca im Gefaengnis geworfen wurden und nach zwei Arten von Prozessen bei lebendigen Leibe verbrannt wurden. Die meisten anderen voellig neuen Christen verloren ihren Besitz als Zahlung fuer die verschiedenen Inquisition Prozesse. Um Wiederholungen zu vermeiden war um 1565 ein katholischer Priester aus Abaran ernannt worden.

Der kam aus einer muslimischen Familie und sprach Arabisch. Im Jahr 1567 wurde von Philipp der Zweiten ein neues Gesetz verkuendet. Nun war es nicht mehr erlaubt Arabisch zu sprechen, war es verboten sich anders zu kleiden und gezwungen die islamischen Traditionen , zum Beispiel auf Hochzeiten, auf zu geben. Deshalb kam es bald zum Krieg zwischen den Morisken aus dem Koenigreich Granada und Philipp der Zweiten, wodurch sicherlich 60.000 Morisken getoetet wurden. Der anschliessende Frieden war jedoch von kurzer Dauer, denn am 9. April 1609 – am gleichen Tag dass der zwoelfjaehrige Waffenstillstand mit der Niederlande auf Initiative des Koeniglichen Rates unterzeichnet wurde und nicht zuletzt wegen die dort nicht mehr erforderlichen

Truppen – wurde ausserdem beschlossen, dass alle Morisken Spanien verlassen sollten. Die Massendepportationen der getauften Muslime betrugen 3 Prozent der gesamten spanischen Bevoelkerung; 250.000 bis 300.000 Menschen von insgesamt 8 bis 9 Millionen Menschen. Jedes Koenigreich hatte einzeln die Verantwortung sicherzustellen, dass die Abschiebung angeordnet wurde. Zuerst begann man in Valencia am 22. August 1609. Danach folgte Aragon am 29. Mai 1610 und im Laufe des gleichen Jahres Kastilien. Die ganze Vertreibung hat insgesamt fuef Jahre gedauert (1609 – 1614). Die Morisken kamen ganz entgeistert in ihren neuen Heimatlaendern an (Nordafrika, Frankreich, Italien und das Osmanische Reich). Einige empfanden eine Religionsfreiheit in die islamischen Laendern und erlebten Bruderschaft aber andererseits grosse Anpassungsschwierigkeiten und kamen sogar in Kontakt mit Feindseligkeiten.

Die Bewohner der Doerfer im Ricote Tal protestierten heftig und wussten die Rauemung bis 1613 zu verzoegern. Blanca war mit 1.000 Einwohner, heute 6.000, das wichtigste Dorf. Obwohl sie vor 1502 getauft wurden und deshalb rechtmassige neue Christen waren, wurden sie ploetzlich in 1613 ebenfalls zu rechtswidrige Morisken erklart. Diese grosse Ungerechtigkeit fuehrte Anfang Dezember 1613 aus Madrid zu der Ankuendigung, dass auch die Morisken des Ricote Tales das Land verlassen sollten. Dies fuehrte zu Situationen, in denen die Bewohner von Blanca weinend den katholischen Bischof in Murcia besuchten, um Vertreibung zu verhindern. Aber trotz allem guten Willen der katholische Kirche in Murcia, die fuer die Bewohner eintritt, war die Deportation unvermeidbar. Der Grund fuer diese Abschiebung war, seltsamerweise, auf Grundlage der nationalen Sicherheit.

Am 13. Dezember 1613 war es endlich soweit. 40% der Ricote Vallei Bevoelkerung, ging zu Fuss zum Hafen von Cartagena um dort verschifft zu werden. Ein Teil der 1.000 Einwohner von Blanca waren in anderen Doerfer und in den Bergen geflohen. Die Abfahrt der Schiffe erfolgte schliesslich in Januar 1614. In den drei Wochen,

dass die Bewohner von Blanca und ihre Kinder in Cartagena blieben, ist es mehreren Eltern gelungen ihre Toechter mit Christen zu verheiraten umso Deportation zu entgehen. Auf diese Weise sehen wir dass etwa 20 Ehen zwischen Toechtern der neuen Christen von Blanca und maennliche Christen anderer Regionen geschlossen sind. Nur die Frauen waren bereit auf diese Weise zu heiraten. Ich habe keine Hochzeit von maennlichen neuen Christen mit einer christlichen Frau finden koennen. Dass war wirklich bemerkenswert weil einige ehemalige Mauren von Blanca bis 1580 sogar 2 oder 3 Frauen gehabt haben.

Dank die Taufe- und Eheregister der 16. und 17. Jahrhundert, konnte ich ueberpruefen, dass viele neue Christen von Blanca nach 10 – 15 Jahren wieder zurueck kamen. Schliesslich konnten 45% der ehemaligen Bewohner in Blanca und Ricote Tal wohnen bleiben. Die Tatsache, dass in Blanca immer noch alle Glaubens-, Tauf- und Todesregister zur Verfuegung stehen kann als etwas einzigartiges angesehen werden. Waehrend der spanische Buergerkrieg zwischen 1936 und 1939 wurden viele Datensaeetze vernichtet oder einfach verbrannt. Im Laufe der Zeit vermischte sich die ehemalige maurische Bevoelkerung langsam mit den Christen. Am Berg hang sehen wir zwei grosse Saeulen die als Eingang zur maurischen Burg dienten. Wir bemerken noch, dass es nicht leicht war dorthin zu gelangen, jedoch notwendig um sich vor moeglichen Feinden zu schuetzen. Ausserdem sehen wir , wenn wir genau hinsehen, zwei alte Pfade die gebraucht wurden um nach oben zu laufen.

Es gab kein Wasser in der Burg und so mussten die Verteidiger Wasser aus dem Fluss zum Burg bringen. Die Burg wurde daher auf einem strategischen Punkt gebaut, um sich so optimal moeglich gegen zukuenftige Eindringlinge zu schuetzen .In Burg Naeh sehen wir ausserdem einen Wachposten, aelter als die Burg und vermutlich aus dem 10. Jahrhundert. Die Verteidiger standen ueber Rauchzeichen in Kontakt mit den Burgen in Cieza, Ojos und Ricote. Die maurische Burg von Blanca stammt aus dem 12. Jahrhundert

und wurde wahrscheinlich errichtet während der Herrschaft von Mr. Muhammad ibn Mardanis, auch genannt Koenig Wolf, der zwischen 1124 und 1172 lebte. Blanca besitzt mit seinem Moriskenviertel (siehe Film) etwas einzigartiges in der Provinz Murcia. Nirgendwo in der Provinz Murcia ist eine derartige Sehenswürdigkeit zu finden! In der Ferne im Vordergrund sehen wir einen ehemaligen Getreidespeicher in der Ortschaft Darrax genau zwischen den Dörfern Abaran und Blanca. Es ist die einzige Mauren Kornkammer die in Spanien bekannt ist. Der rechteckige Getreidespeicher ganz oben auf dem Berg gelegen war in mehrere Lagerräume aufgeteilt in denen Getreide gelagert wurde. Die Kornkammer hatte eine Wache denn er war auch ein heiliger Ort und Feinde konnten nicht hineinkommen. Das gleiche Phänomen sahen wir in der katholische Kirche von Blanca im 16. Jahrhundert. Wenn jemand in Schwierigkeiten geriet mit dem Gesetz fluchtete man schnell in die Kirche und durften die Soldaten niemanden aus der Kirche holen, die Kirche war ein heiliger Ort.

Heute ist Blanca einer der frommsten Dörfer in der Provinz Murcia. Zum Schluss sehen wir die “Virgen Blanca” (Weisse Jungfrau) an einem schönen Aussichtspunkt, wo man eine herrliche Aussicht hat auf die gesamte Region².

© Deutsche Text: Govert Westerveld

---

² Mein Dank geht an Gerda en Jos de Haas für die Übersetzung.

In 10 languages

NEDERLANDS

Blanca (Murcia)

Blanca is een gemeente in de Spaanse provincie Murcia in de regio Murcia en bevindt zich in de Vega Alta del Segura. Het grenst ten noorden met de gemeente Abaran, ten zuiden met de gemeenten Ulea en Ojos, ten oosten met de gemeenten Molina de Segura en

Fortuna, en ten westen met de gemeente Ricote. Het heeft een oppervlakte van 87,7 km. De hoogte bedraagt 233 m en Blanca telt 6.489 inwoners volgens het INE in 2011.

Communicatie

De belangrijkste communicatieweg, in de buurt van Blanca, is de snelweg a A-30 (Albacete-Murcia). Momenteel is men bezig met de snelweg A-33, tussen Fuente la Fuente la Higuera, waardoor de verbinding met Valencia zal verbeteren.

Vanuit Murcia, is Blanca toegankelijk via de A-30, Exit 111 richting Blanca, doch niet via richting Blanca treinstation dat zeker 8 km anaf Blanca ligt. Vanuit Madrid, door de afslag 110 van de A-30 of N-301. Vanuit Valencia, door de intersectie van de A-33 tot A-30, of via de N-344.

Geschiedenis

Door gebrek aan documentatie kan men niet vaststellen of er vroegtijdig nederzettingen waren op het grondgebied van Blanca, alhoewel de nabijheid van de rivier Segura en het goedaardige klimaat van dit gebied, het een ideale plek voor de vestiging van een bevolking maakte.

Als onderdeel van de Ricote-vallei, hoewel zonder directe sporen van hun aanwezigheid in het dorp, vermoedt men de aanwezigheid van latere beschavingen vanwege de nabijgelegen Iberische nederzettingen (Bolbax in Cieza), en (Cabeza del Tio Pio in Archena) en Romaanse nederzettingen (Salto de la Novia in Ojos). Derhalve moeten we naar het jaar 713 gaan, om met de komst van de Arabische verovering, een stabiele menselijke aanwezigheid in de stad Blanca te kunnen vinden. De eerste bewijzen zijn de overblijfselen van het kasteel, dat dateert uit de XI-XIIe eeuw. Toentertijd was Blanca bekend onder de naam "Negra", dat zwart betekent. Waarschijnlijk kwam dat door de kleur van de berg waar het kasteel zich bevindt en waar de allereerste bevolking zich vestigde. Dit fort werd gebouwd door de eerste koning van Murcia, Mohammed ibn Mardanis, bekend als "Koning Wolf", tussen de jaren 1155 en 1171. Deze jaren vielen samen met twee grote razzia's van de Almohaden, en ook met de hoogtijdagen van het Koninkrijk (de economie van Murcia bereikte een "boom" met de ontwikkeling van de landbouwgranen, wijnstokken en olijf -en exporthandel van metaalglans aardewerk aan Italiaanse republieken. De handel vond plaats met de officiële munteenheid, de gouden dinar, gemaakt door het eigen valutahuis (Madina Mursiyya - Murcia). De bouw van het kasteel van Blanca was bedoeld om de Vega Alta en de Vallei van Ricote onder controle te houden en om de veiligheid van het Koninkrijk te verhogen.

De historische band die deel uit maakt van het Moorse Ricote Vallei is terug te vinden in 1228, in een opstand onder leiding van Ibn Hud uit Ricote tegen de Almohaden. Helaas na zijn dood, tien jaar later, zou alleen maar anarchie en wetteloosheid regeren in het Koninkrijk van Murcia. Het gevolg was dat de toenmalige moslim regering zo gedwongen werd om de Alcaraz Pact te ondertekenen met Castilië in 1243, met de eis zich als een protectoraat aan de Kroon te onderwerpen. Op die manier zouden dan de moslim bezittingen en tradities gerespecteerd worden in ruil voor trouw aan de Castiliaanse koning.

Eenmaal Alfonso X op de Castiliaanse troon en na het breken van een aantal bepalingen van het Verdrag, kwam de moslim bevolking in opstand tussen 1264 en 1266. Na de opstand afgeslagen te hebben kreeg de Ricotevallei bevolking de bevoegdheid van de stad Murcia en wordt dit opgenomen in het grondgebied van de stad.

Door de dood van de oudste zoon en Castiliaanse erfgenaam, Fernando de la Cerda, begint de strijd voor troonopvolging van Castilië tussen de kinderen van Fernando, de Infante de la Cerda, en de oom, zoon van Alfonso X, de Infante Don Sancho. De toekomstige Sancho IV, beloofde, in een document van 25 maart 1281, aan de Orde van Sint Jacob, ze te belonen met donatie van de Ricotevallei, waaronder Negra (Blanca), als ze hem zouden helpen in de strijd voor de kroon. Dit is de eerste keer dat de naam Negra in een document voorkomt: "... dat alleen God me op tijd brengt om te regeren en u de Ricotevallei met Negra en met Abaran en met Ojos en met de Puerto de la Losilla met alle landerijen....". Na zijn proclamatie als koning, in Sevilla op 19 november 1285, voldoet hij aan zijn belofte en verleende de Orde van Sint Jacob de Ricote voor de verstrekte hulp: de Ricotevallei, hun boerderijen, dorpen en plaatsen.^[1]

Het zou geen duurzame vrede worden in de vallei, want James II van Aragon viel het Koninkrijk van Murcia binnen in 1296 als vergoeding voor zijn verleende hulp aan de andere partij. Dat wil zeggen aan de Infantes de la Cerda in de strijd om de opvolging van de troon tegen zijn oom. Tijdens deze bezetting werden Negra en zijn kasteel overhandigd aan de adviseur Bernardo de Sarria, niettegenstaande het feit dat de commandant van de Orde Sint Jacob van Ricote het bezit claimt. Na de vrede krijgt John Osores, de commandant van de Orde van Sint Jacob, het kasteel van Blanca terug op 19 november 1304.

De laatste keer dat Negra in een document voorkomt is in 1315. De overgang van Negra naar Blanca geschiedde waarschijnlijk tussen

1353 en 1362 door de invloed van Blanca de Borbón, koningin van Castilië, die in de steek gelaten werd door koning Pedro I en verdedigd werd door Don Frederik, Grote Meester van de Orde van Sint Jacob en Sancho Sanchez de Moscoso, commandant van Ricote.^[2] Jaren later, juist in 1382, verschijnt voor het eerst de naam Blanca in een document, waarin de Gouverneur van het Koninkrijk Murcia, Martin Alonso de Valdivieso, middels Graaf de Carrión aan het bestuur van Murcia vraagt een Moor van Blanca vrij te laten, die op verzoek van een Jood werd aangehouden in Elche.^[3]

De overheersing van Blanca en de rest van de Vallei van Ricote door de Orde van Sint Jacob zou duren tot de negentiende eeuw. Om de opbrengst van hun land te verbeteren, tijdens de eerste jaren van deze overheersing, bekeerde men de moslims van deze plaatsen tot het christendom en, in de eenwording van de Koninklijke landtoekenning van Ricote aan de Orde, plande men de productieve en militaire acties van de rest van de vallei.

Dit belette niet dat de Moorse bevolking beïnvloed werd door de militaire instabiliteit in het midden van de vijftiende eeuw. Dat was er de oorzaak van dat de bevolking van Blanca hun dorp verliet en met de troepen van de koning van Granada naar deze stad marcheerde, nadat deze troepen het Koninkrijk Murcia binnen hadden gevallen. Na het eisen van fiscale voordelen die ingewilligd werden keerden ze weer terug naar Blanca, maar dat was maar van korte duur. Na een bloedige plundering in Cieza in 1477 door de Koninklijke troepen van Granada vertrok de bevolking van Blanca opnieuw naar Granada. Ze zouden weer terugkeren in 1492 na de verovering van het Koninkrijk Granada.

Met het beleid van de katholieke koningen Ferdinand en Isabella, en de verdrijving van de Joden ging men door met het bekeren tot het christendom dat nu ook verplicht werd voor alle moslims. Dat was het moment dat de moren gedoopt werden en nu als morisco's beschouwd werden. Onder invloed van deze overheersing werden in 1507 de oude moskeeën omgebouwd tot kerken.^[4]

De moslimbevolking, na haar bekering tot het christendom, verwachtte zich te ontdoen van de fiscale druk, waaraan ze waren onderworpen door de ontrouw aan de kerk. Zij verwachtte nu de totstandkoming van bepaalde rechten. Maar toen dat niet het geval was, was de frustratie erg groot en het gevolg was een gewelddadige opstand van de Moorse bevolking in de hele vallei in 1517. Die opstand werd niet alleen afgeslagen, doch er volgde ook een onderdrukking een jaar later.

Gedurende de zestiende eeuw, was er een belangrijke toename van de bevolking van de dorpen, vooral van de dorpen dicht bij de rivier Segura. Dat leidde er toe dat Blanca op 10 augustus, 1591 van Filips II het voorrecht van "villazgo" kon kopen, waardoor het dorp de bevoegdheid kreeg om zelf een burgemeester en raadsleden te kiezen voor het zelfbestuur, wat aan de bewoners de lieve som van 2400 dukaten kostte.

De boom en de bevolkingstoename zou het tegenovergestelde worden in de daarop volgende eeuw. De verdrijving van de Moren, vanwege een in 1613 door Filips III afgevaardigde wet, liet Blanca's landbouwgronden in ruïne achter vanwege de gedwongen uittocht van de bewoners, waardoor de populatie van het dorp naar 300 mensen slonk.^[5] Maar 10-15 jaar daarna kwam 45% van de bewoners terug naar hun land.^[6] Miguel de Cervantes Saavedra schreef uitgebreid over deze Morenvallei middels de figuur van "El Morisco Ricote".^[7] Veel auteurs dachten dat "El Morisco Ricote" uit Esquivias (Toledo) of uit de provincie Albacete kwam, maar Govert Westerveld, de officiële kroniekschrijver van de gemeente Blanca, toonde aan dat hij uit de Ricote-vallei kwam,^[8] hetgeen in 2010 door de Morisco expert prof. Francisco Marques Villanueva (Harvard University) bevestigd werd.^[9]

Reeds in de Gouden Eeuw van Murcia, de achttiende eeuw, begint Blanca zich te herstellen van het verlies van de bevolking, en gaat van 700 personen in 1713 naar 1378 personen toe in de Floridablanca Census van 1786. Het herstel kwam grotendeels

dankzij de opbrengst van haar vruchtbare fruitboomgaarden en de verhuur van grasland aan de rondtrekkende vee nomaden.

In het begin van deze eeuw werd de kerk, gewijd aan St. Johannes de Evangelist, herbouwd door de broers Lucas en Antonio de la Lastra, steenhouwers, van wie de tweede stierf in dit dorp in 1696.

Na de Onafhankelijkheidsoorlog (1808-1814), werd het privilege van het dorp geratificeerd door koning Fernando VII in 1819. Negen jaar later werd het Koninkrijk Murcia getroffen door een epidemie van gele koorts. En Blanca werd door het kapittel van de kathedraal van Murcia gekozen als een toevluchtsoord tegen de ziekte, want volgens de traditie werd Blanca niet getroffen door deze ziekte. Door tussenkomst van San Roque, en nadat de bewoners zich tot hem gewend hadden met een gebed, werd San Roque benoemd als beschermheilige van het dorp.

Eenmaal bevrijd van de controle door de Orde van Sint Jacob, in 1851, en na de revolutionaire gebeurtenissen en het herstel van de monarchie van Canovas del Castillo in de persoon van Alfonso XII, kon Blanca beter het hoofd bieden aan de komst van deze nieuwe eeuw en was beter voorbereid dan sommige van de nabijgelegen dorpen. In 1856 finaliseerde men de bouw van een nieuwe brug over de rivier Segura. In 1869, voltooid men de landweg die het dorp met het treinstation zou verbinden. In 1894 werd de straatverlichting geïnstalleerd.

Ook in 1894, was Blanca het slachtoffer van enkele helling instortingen en verschillende gebouwen werden daardoor vernietigd, waaronder het ziekenhuis en het gebouw dat onderdak verleende aan de armen. Dit had tot gevolg dat het landschap volledig veranderde, hetgeen reden was voor de bouw van nieuwe huizen en straten.

In de twintigste eeuw, verliepen de turbulente politieke en maatschappelijke perioden in het dorp op dezelfde manier als in de rest van de regio. De Tweede Republiek werd uitgeroepen in 1931. In de verkiezingen van 1933, wisten de conservatieve partijen, gegroepeerd in de Spaanse Confederatie van Autonome Rechten

(CEDA), de verkiezingen te winnen. Het antwoord van links liet niet op zich wachten en meteen stimuleerde men de organisatie van vakbonden en maatschappelijke organisaties. In 1934, werd een algemene staking in Murcia uitgeroepen met gewelddadige demonstraties in vele locaties. Men moest toen in het naburige Cieza een staat van oorlog afkondigen en in het dorp Alguazas waren er verschillende doden. De verkiezingen van 1936, die werden gewonnen door een coalitie van linkse partijen opgeroepen als het Volksfront, veroorzaakte hevige confrontaties in de hele regio. Deze situatie was het voorspel van een burgeroorlog die tenslotte uitbrak op 17 juli van dat jaar door de opstand van een deel van het leger. Net als in de rest van het land, in deze jaren was er sporadisch een sociale crisis. De meeste tastbare verwezenlijking kwam tot uiting in de aanvallen op kloosters en kerken. In het geval van Blanca, het klooster La Milagrosa en de Parochie van St. Johannes de Evangelist. Als gevolg van dit geweld, raakte Blanca een aanzienlijke hoeveelheid van religieuze kunst kwijt, vooral religieuze voorstellingen (Christus gebonden aan de kolom" - Salzillo stijl en auteurschap van sánchez Tapia, één van de belangrijkste en gewaardeerde meesterwerken, werd gelukkig gered).

Ondanks het kiezen van de republiek, had de regio Murcia weinig te maken met militaire acties, met uitzondering van sporadische beschietingen van de havens van Cartagena en Aguilas. In maart 1939 bezetten de nationale troepen Blanca en de rest van de regio. Vanuit demografisch oogpunt is de twintigste eeuw een tijd van stagnatie geweest voor Blanca. Een eeuw eerder had men 6000 inwoners, die vandaag de dag hetzelfde cijfer blijven geven. Op dit moment is de immigratie essentieel om dit bevolkingsaantal te behouden en te verhogen. Dit is niet verwonderlijk, omdat de economie van het dorp in het begin van de eeuw volledig gebaseerd was op landbouw, esparto^[10] en houtverkoop. Het espartogras is geleidelijk aan verdwenen met de opkomst van synthetische vezels. Als bijgaande omstandigheid is nog te noemen de sluiting van de conservenfabrieken in de jaren zeventig en het opgeven van de hout

activiteiten. Op die manier worden de jonge inwoners gedwongen hun werk elders te vinden, want praktisch niemand wil meer in de landbouw werken.

Alleen de landbouw, momenteel gewijd aan fruit en druiven, kreeg een belangrijke impuls door de wateroverdracht van de Tajo-Segura. Maar de inwoners van Blanca geven zich niet gewonnen door tegenspoed. Zij strijden samen om toekomstige tijden het hoofd te bieden in een opmerkelijke poging om hun dorp te laten groeien en het aan anderen bekend te maken door culturele programma's, traditionele feesten en internationale kunstenaars.

Bezienswaardigheden

- St. Johannes de Evangelist kerk van de XVIe eeuw
- Arabisch kasteel van de XIIe eeuw
- Peña Negra (zwarte vulkanische rots waarop het oude dorp ligt)
- Museum en Art Center van Blanca (MUCAB). Een Internationaal architectonisch bezienswaardigheid
- Kerk St. Johannes de Evangelist van de achttiende eeuw
- Stichting Pedro Cano
- Hermitage van Saint Roch (barok)
- Interpretation Centrum van Water en Licht
- Hermitage van Sint Peter
- Reuzenwaterrad "Núñez Miguelico"
- Craftsman Huis Workshop "Centrum Negra". Op een toplocatie aan de rand van het Moorse kasteel, er zijn cursussen in schilderen.
- Landhuis "La Favorita"
- Wandelpaden langs de rivier.

Werkgelegenheid

- Industrieterrein San Roque

- Industrierrein Ángel Prieto Oliva

Festivals en belangrijke evenementen

- **Goede week:** Net als in de andere steden in de regio, wanneer de vastentijd begint dan eindigen alle broederschappen en passion genootschappen hun laatste voorbereidingen voor evenementen en parades vol hartstocht en sentimentaliteit.

Op dit moment zijn er acht broederschappen in Blanca, waarvan de oudsten zijn: de Onvervalste en meest Illustere Broederschap van Onze Vader, Jezus van Nazareth, de Broederschap van St. Johannes de Evangelist, de Onvervalste Congregatie van de Heilige Harten van Jezus en Maria en de Broederschap van Servite van onze Lieve Vrouw van de Maagd van Smarten. En anderen van latere oprichting zijn: de Broederschap van La Veronica, de Broederschap van St. Peter, de Broederschap van St. Maria Magdalena. De jongste Broederschap is die van de Broederschap van het gebed in de tuin. Voor het eerst liep met het beeld van de Maagd van verdriet gedurende de processie op Goede Vrijdag in 1986, en drie jaar later stichtte men de Broederschap. Vermeldingswaard is de traditie in Blanca van het bod op de beelden, waaruit het sterke religieuze gevoel van de mensen van Blanca naar voren komt. Men betaalt om op zijn schouders het zware gewicht van de gekozen beelden te mogen dragen.

- **Kermis in augustus:** In augustus viert Blanca zijn zomerfeesten en opnieuw ter ere van Blanca's patroonheilige, San Roque. Hier verandert het decor, de eierkoek door de stieren, want het stierenrennen is officieel verklaard als van regionaal toeristisch belang en zeker de meest belangrijke dag voor heel Blanca.

•

Blanca's stierenrennen is een traditie die men al meer dan driehonderd jaar viert en is een unicum in de regio Murcia. Tijdens

de ochtend, de sfeer die heerst over het gehele traject van de route is een grenzeloze vreugde, waarin het dansen en optochten van bands, iedereen aanmoedigen om feest te vieren en waarbij iedereen welkom is. De kermis wordt altijd gehouden vóór 15 augustus. Het leven en de tradities van het dorp zijn goed beschreven door een andere kroniekschrijver van het dorp, Angel Ríos Martínez.^[11]

- **Lentefeesten:** Blanca in lentetijd, na de Goede week beginnen de feesten een week lang, die gewijd zijn aan de beschermheilige Sint Roque. Het meest karakteristieke evenement is wel de kroning van de koningin van het dorp, en de bedevaart.

De bedevaart bestaat uit het dragen van de beschermheilige Sint Roque op de schouders van de mensen. De route is vanaf de kerk, in het centrum van het dorp, tot de eigen hermitage gewijd aan deze patroon. Daar brengt men daar dan de dag door en in de late middag brengt men de beschermheilige weer terug naar de kerk in Blanca, waar Sint Roque met vreugde en vuurpijlen wordt ontvangen.

- **Winterfeesten:** Blanca met kerstfeest, waar men kan genieten van diverse monumentale kerststallen. Eén van de belangrijkste monumentale kerststallen is te vinden in de expositie zaal van Cajamurcia. Een ander belangrijke particuliere kerststal vindt men bij het treinstation van Blanca, dat acht km van het dorp Blanca afligt.
- **Lentefeesten.** Blanca in lentetijd, na de Goede week beginnen de feesten een week lang, die gewijd zijn aan de beschermheilige Sint Roque. Het meest karakteristieke evenement is wel de kroning van de koningin van het dorp, en de bedevaart.

De bedevaart bestaat uit het dragen van de beschermheilige Sint Roque op de schouders van de mensen. De route is vanaf de kerk, in het centrum van het dorp, tot de eigen hermitage gewijd aan deze

patroon. Daar brengt men daar dan de dag door en in de late middag brengt men de beschermheilige weer terug naar de kerk in Blanca, waar Sint Roque met vreugde en vuurpijlen wordt ontvangen.

Openbare veiligheid

- Hoofdkwartier van de Guardia Civil. 5e zone: Autonome Gemeenschap van de regio Murcia. Locatie Blanca.
- Dienst Natuurbescherming Guardia Civil van Blanca (SEPRONA)
- De lokale politie
- Civiele bescherming
- Vredegerecht (Juzgado de Paz)

Stedenband

- Anguillara Sabazia (Italië)

© Nederlandse tekst: Govert Westerveld

Het laatste en grootste Moriskendorp in Spanje

<https://www.youtube.com/watch?v=z0jZQVzw7Ec&feature=youtu.be>

Een video van Govert Westerveld,
Officiële geschiedschrijver van de gemeente Blanca (Murcia) Spanje

Blanca was het allerlaatste en belangrijkste Moriskendorp in Spanje in 1613. De morisken moesten allemaal het land uit in 1609. De inwoners van Blanca uit de Ricote Vallei wisten dat uit te stellen tot 1613. Begin December 1613 kwam de droevige mededeling dat de Morisken van de Ricote Vallei ook het land uit moesten. Op 13 december, 1613, was het uiteindelijk zover. 75% van de bevolking liep te voet naar de haven van Cartagena om daar verscheept te worden. Een gedeelte van de 1000 inwoners had zich in de hoge bergen teruggetrokken. Na 10 - 15 jaar kwamen velen weer terug. Uiteindelijk kon 45% van de vroegere inwoners van Blanca en de Ricote Vallei blijven. Deze bewoners mengden zich in de loop der tijd met de Christenen en vandaag de dag is Blanca één van de vroomste dorpen in de provincie Murcia. Deze film toont U de oude Moriskenbuurt met de kronkelige kleine straatjes die naar het kasteel toelopen en de hele oude woningen van eeuwen terug.

Vanaf 1997 tot 2005 heb ik twee dikke boekwerken in het Spaans geschreven van elk 1000 bladzijden, over de geschiedenis van Blanca. Het eerste boek van 1997 behandelt de algemene geschiedenis van Blanca vanaf de 8e tot de 17e eeuw en het tweede boekwerk van 2005 behandelt uitvoerig de verdrijving van de Morisken van Blanca tussen de jaren 1609 en 1614, met vele stambomen. In een ander Spaans boek van 2007 behandel ik de Morisk Ricote uitvoerig, die Cervantes beschrijft in zijn boek van

Don Quixote. Dit boek werd gepubliceerd door Cervantes in 1615. Hier neem ik als hypothese op dat de Morisk Ricote daadwerkelijk uit de Ricote Vallei stammen en niet uit de geboorteplaats van Cervantes, hetgeen door alle Historici beweerd werd. Ondertussen is mijn hypothese in 2010 bevestigd door Professor Francisco Marques Villanueva van de Harvard University. Tenslotte neemt mijn proefschrift van 2008 ook zo'n 500 bladzijden in beslag en behandelt deze de Ricote Vallei in de 14e eeuw uitvoerig.

De geschiedenis van Blanca kunnen we kortweg als volgt samenstellen. Na het binnenvallen van de Moren in Spanje in het jaar 711, vestigen zij zich nog in dezelfde eeuw in de Ricote Vallei, alwaar we zes dorpen hadden. De huidige namen van deze dorpen zijn: Abaran, Blanca, Ojos, Ricote, Ulea en Villanueva. Het dorp Blanca was in de 17e eeuw het belangrijkste dorp van de Ricote Vallei.

De eerste keer dat Blanca voorkwam in een document, is in het jaar 1281 toen Sancho, de zoon van Koning Alfonso de Wijze, aan de Orden van Santiago dit dorp als donatie aanbood. De naam van Blanca was toen Negra, in het Nederlands vertaald als zwart. De naam van de eerste burgemeester, die in de documenten voorkomt in 1303, is die van García Bizcarra, als bevelhebber van het kasteel in Negra tijdens de oorlog tussen Todmir (de vroegere provincie naam van Murcia) en Valencia. Deze oorlog woedde tussen 1296 en 1304 en het kasteel in Negra nam toentertijd een belangrijke plaats in.

De laatste keer dat de naam Negra voorkomt in een document, is in het jaar 1315 en de eerste keer dat we de naam Blanca, in het Nederlands wit, tegenkomen is in het jaar 1383. Niemand weet wanneer die verandering van naam plaatsvond, maar in mijn proefschrift van 2008 tracht ik te bewijzen dat de naam Blanca afstamt van Koningin Blanca van Bourbon, die in 1353 trouwde met de Spaanse Koning Pedro de Wrede.

Deze liet zijn vrouw al na drie dagen in de steek en leefde liever samen met zijn geliefde María de Padilla. Zijn stiefbroer Fadrique kwam in de burgeroorlog op voor Koningin Blanca van Bourbon, als Meester van de Orden van Santiago, maar in 1358 liet Pedro de Wrede hem in Sevilla vermoorden. Ook werd de commandant van Ricote omgebracht die samen met Fadrique streed voor de rechten van Koningin Blanca de Bourbon. Tussen 1354 en 1358 bezocht Fadrique de Ricote Vallei af en toe en alles heeft er weg van dat de naam Negra toen veranderde in die van Blanca, als eerbetoon aan Koningin Blanca de Bourbon, voor wie de Orden de Santiago jarenlang streed.

In 1501 bekeerden de moslims van Blanca zich tot het katholieke geloof en werden op die manier nieuwe Christenen genoemd. In 1505 werd de moskee van Blanca omgebouwd tot een katholieke kerk en werd er een officiële priester aangesteld om de nieuwe christenen het katholieke geloof bij te brengen.

Dat gebeurde niet op de juiste manier, want jaren daarna zien we in 1562 dat er zeker 20 nieuwe christenen van Blanca de gevangenis in moesten, waarvan er na allerlei processen twee levend verbrand werden. De meeste andere nieuwe christenen raakten volledig hun bezittingen kwijt, als aanbeting voor de diverse inquisitie processen. Om herhaling te voorkomen, werd er omstreeks 1565 een katholieke priester uit Abaran aangesteld die ook uit een moslimfamilie kwam en Arabisch sprak. In 1567 werd er door Philips de Tweede een nieuwe wet afgekondigd. Vanaf nu mocht men geen Arabisch meer spreken, was het verboden zich anders te kleden en moest men bovendien afstand doen van bijvoorbeeld de islamitische tradities bij trouwerijen. Dit leidde spoedig tot een oorlog tussen de Morisken uit het koninkrijk Granada en Philips de Tweede, waarbij zeker 60.000 Morisken om het leven kwamen. De daaropvolgende vrede was maar van korte duur, want op 9 april 1609 (dezelfde dag waarop, niet onbelangrijk gezien de vereiste manschappen, het Twaalfjarige Bestand met de Nederlanden werd getekend op initiatief van de Koninklijke Raad) werd er tevens

beslist dat alle Morisken het land uit moesten. De massale deportatie van de gedoopte moslims had betrekking op 3 procent van de totale Spaanse bevolking; 250.000 tot 300.000 mensen van de in totaal 8 à 9 miljoen.

Elk koninkrijk moest er individueel op toezien dat de deportatie geregeld werd. Als eerst begon men in Valencia, op 22 augustus 1609. Daarna volgde Aragon, op 29 mei 1610, en Castilië in de loop van hetzelfde jaar. Het gehele proces heeft in totaal circa vijf jaren geduurd, van 1609 tot 1614. Vrij ontredderd kwamen de Morisken in hun nieuwe thuishavens aan. Het betrof Noord-Afrika, Frankrijk, Italië en ook het Ottomaanse Rijk. Sommigen ervoeren het overigens als een religieuze bevrijding en ondervonden in de islamitische landen enerzijds broederschap, anderzijds echter grote aanpassingsmoeilijkheden en ze kwamen zelfs in aanraking met vijandigheden.

De bewoners van de dorpen in de Ricote Vallei protesteerden hevig en wisten de verdrijving uit te stellen tot 1613. Blanca was toen met 1000 inwoners, vandaag de dag 6000, het belangrijkste dorp in de Ricote Vallei. Alhoewel ze eerder dan 1502 gedoopt waren en recht hadden op de titel van nieuwe christenen, werden ze plotseling ook in 1613 onrechtmatig als Morisken betiteld. Dit grote onrecht had tot gevolg dat begin December van 1613 Madrid bekendmaakte dat ook de Morisken van de Ricote Vallei het land uit moesten. Dit leidde tot huiverige situaties, waarbij de bewoners van Blanca zich wenend tot de katholieke bisschop in Murcia wendde, om verdrijving te voorkomen. Ondanks alle goede wil van de katholieke kerk in Murcia, die opkwam voor de bewoners van de Ricote vallei, ging de deportatie toch door. De reden die werd gegeven voor deze deportatie was, vreemd genoeg, op basis van de nationale veiligheid.

Op 13 december, 1613, was het uiteindelijk zover. 75% van de bevolking van de Ricote Vallei, waaronder Blanca, liep te voet naar de haven van Cartagena om daar verscheept te worden. Een gedeelte

van de 1000 inwoners had zich in de hoge bergen teruggetrokken. De verschepping vond uiteindelijk plaats in januari 1614. In de drie weken dat de bewoners van Blanca en hun kinderen in Cartagena vertoefden, gelukte het aan verschillende inwoners hun dochters te laten trouwen met christenen, om zodoende deportatie te voorkomen. Op die manier zien we zo'n 20 huwelijken tussen de dochters van de nieuwe christenen van Blanca en mannelijke christenen van andere streken. Alleen de vrouwen waren bereid op die manier te trouwen. Ik heb geen enkele mannelijke nieuwe christen kunnen vinden die met een vrouwelijke christen wilde trouwen. Dat lag echt niet in de aard van deze vroegere Moren van Blanca, waarvan enkelen zelfs nog 2 of 3 Moorse vrouwen hadden tot aan 1580.

Dankzij de doop- en trouwregisters van de 16e en 17e eeuw kon ik vaststellen dat vele nieuwe christenen van Blanca 10 - 15 jaar daarna weer terugkwamen. Uiteindelijk konden 45% van de vroegere inwoners in Blanca en de Ricote Vallei blijven. Het feit dat we in Blanca vrijwel nog alle doop-, trouw- en overlijdensregisters hebben, kan men als iets uniek beschouwen. Als gevolg van de Spaanse burgeroorlog (1936 en 1939) zijn namelijk vele registers vernietigd of eenvoudigweg/simpelweg verbrand. In de loop der tijd mengde de vroegere Moorse bevolking zich langzaam met de christenen.

Tegen de berghelling zien we twee grote zuilen die als ingang van het Morenkasteel dienden. We merken verder op dat het niet gemakkelijk was om in die ingang te komen, hetgeen nodig was om de ingang te beschermen tegen mogelijke vijanden. Op de berghelling zien we verder, als we goed kijken, twee oude paden die gebruikt werden door de Moren om naar boven te wandelen. Water was er niet in het kasteel en dus moest men water uit de rivier halen en dat naar het kasteel toebrengen. Het kasteel was dus gebouwd op een strategisch punt, om het zo goed mogelijk te kunnen beschermen tegen toekomstige indringers. In de buurt van het kasteel zien we ook nog een bewakingspost die er eerder was dan het kasteel en vermoedelijk uit de 10e eeuw dateert. Het kasteel in Blanca stond via rooksignalen in contact met de kastelen in Cieza, Ojos en Ricote.

Het Morenkasteel dateert van de 12e eeuw en werd waarschijnlijk gebouwd gedurende het bewind van Muhammad ibn Mardanis, ook wel Koning Wolf genoemd, die leefde tussen 1124 en 1172. Blanca heeft met de oude wijk, die U hier in de film ziet, een unieke bezienswaardigheid in de provincie Murcia. Nergens in de provincie Murcia is er nog zo'n oude Moriskenbuurt te vinden.

Op de voorgrond in de verte zien we nog een vroegere graanschuur in het gehucht Darrax, dat precies tussen de dorpen Abarán en Blanca ligt. Het is de enigste Moren graanschuur die in Spanje bekend is. Helemaal bovenop de berg was deze rechthoekige graanschuur verdeeld in diverse ruimtes waarin graan opgeslagen werd. De graanschuur had een bewaker, want het was een heilige plaats en vijanden konden daar niet binnenkomen. Hetzelfde verschijnsel zagen we ook in de katholieke kerk van Blanca in de 16e eeuw. Wanneer iemand in moeilijkheden kwam met de wet, liep men snel de kerk binnen en daar mochten dan de soldaten niemand uit de kerk halen, want dat was een heilige plaats.

Vandaag de dag is Blanca één der vroomste dorpen in de provincie Murcia. Tenslotte zien we de “Virgen Blanca” (Witte Maagd) op een fraaie uitkijkpost, vanaf waar men een prachtig uitzicht heeft op de hele streek.

© Nederlandse Tekst: Govert Westerveld

In 10 languages

ITALIANO

Blanca (Murcia)

Blanca è un comune spagnolo situato nella Vega Alta del Segura nella regione di Murcia. Appartiene a uno dei sei comuni della Valle di Ricote (Valle de Ricote) insieme ad Abarán, Ojos, Ricote, Ulea e Villanueva de Segura. Blanca confina a nord con il comune di Abarán, a sud con quelli di Ulea e Ojos, ad est con i comuni di Molina de Segura e Fortuna e ad ovest con il comune di Ricote. Blanca copre un'area di 87,7 km², la sua altitudine media è 233m ed il villaggio ha 6.489 abitanti, secondo l'INE nel 2011.

Comunicazioni stradali

La strada principale vicino a Blanca è l'autostrada A-30 (Albacete, Murcia). La A-33 tra Fuente la Higuera e Blanca è attualmente in costruzione. Questa autostrada migliorerà il collegamento a Valencia.

Da Murcia, Blanca è raggiungibile tramite l'autostrada A-30, all'uscita 111 della stazione ferroviaria di Blanca - ffcc, da Madrid si raggiunge attraverso l'uscita 110 dell'autostrada A-30 o tramite la statale N-301. Da Valencia si può guidare fino a Blanca attraverso il raccordo della futura A-33 con l'autostrada A-30 o tramite la statale N-344.

Storia

Dobbiamo tornare all'anno 713 con l'arrivo della conquista araba per trovare segni della presenza umana permanente nella città di Blanca. La prima testimonianza ci porta ai resti del suo castello risalenti al XII secolo. Nel XIII secolo era conosciuta con il nome di Negra, a quanto pare a causa del colore della montagna nera vicino al castello ed al centro abitato. Questo castello fu costruito tra il 1155 e il 1171 dal primo re di Murcia, Muhammad ibn Mardanis, conosciuto come il Re lupo. Il collegamento storico che la colloca a far parte della Valle moresca di Ricote è stato trovato nel 1228 durante

l'insurrezione guidata da Ibn Hud da Ricote contro gli Almohadi. Tuttavia, dopo la sua morte dieci anni più tardi l'anarchia e l'illegalità propagarono nel Regno di Murcia, causando il Patto Alcaraz firmato con Castiglia nel 1243, che richiedeva la sottomissione alla Corona come un protettorato e rispettando e garantendo i possedimenti e le tradizioni musulmane in cambio del vassallaggio al re castigliano. [Please reconsider this sentence]. Una volta che Alfonso X salì al trono castigliano e dopo aver rotto alcune clausole del Trattato Mudejar la popolazione si ribellò tra il 1264 ed il 1266. Dopo la repressione della rivoluzione, Alfonso X diede alla popolazione della Valle di Ricote la giurisdizione della città di Murcia, comprendendo Blanca nel territorio della città. Con la morte di Fernando de la Cerda, il figlio maggiore ed erede castigliano, iniziò la lotta per la successione al trono di Castiglia. La lotta fu tra i figli di Fernando, gli infanti de la Cerda e suo zio, il figlio di Alfonso X, l'Infante Don Sancho. In un documento del 25 marzo 1281 il futuro Sancho IV promise di premiare l'Ordine di Santiago donando la Valle di Ricote, compresa Negra (Blanca) se lo avesse aiutato nella sua lotta per la corona. Quando fu proclamato re di Siviglia, il 19 novembre 1285, Sancho IV adempì al suo impegno e diede all'Ordine di Santiago la Valle di Ricote, le zone vicine ed i villaggi per il sostegno fornito (1). La pace non durò a lungo nella Valle di Ricote a causa di Giacomo II d'Aragona che invase il Regno di Murcia nel 1296 per premiare se stesso per l'aiuto dato alla controparte, cioè agli Infanti de la Cerda, nella lotta per la successione al trono contro lo zio. Durante questa occupazione, Negra ed il suo castello furono consegnate al consigliere Bernardo de Sarria, anche se il comandante santiagoista di Ricote pretendeva di sostituirli con John Osores, il 19 settembre 1303. L'ultima volta che il nome di Negra si afferma in un documento è l'anno 1315. il cambiamento del nome da Negra a Blanca, probabilmente ebbe luogo tra il 1353 e il 1362 per l'influenza di Dona Blanca de Borbón, regina di Castiglia, che fu abbandonata dal re Pedro I e difesa da Fadrique, Maestro dell'Ordine di Santiago e da Sancho Sanchez de Moscoso, il comandante santiagoista di Ricote (2). Nel 1382 la città apparve per la prima volta sotto il nome di Blanca. L'avancer

(Consigliere) del Regno di Murcia, Martin Alonso de Valdivieso, richiese la libertà per un moro di Blanca che fu catturato su richiesta di un Ebreo di Elche (3). Gli eventi sleali non potevano fermare l'instabilità della guerra nei decenni centrali del XV secolo. La guerra causò l'abbandono di Blanca da parte del suo popolo in marcia con le truppe del re di Granada, dopo un'incursione nel regno di Murcia. Successivamente, dopo aver richiesto dei benefici fiscali, il popolo di Blanca ritornò. Dopo il sacco insanguinato di Cieza nel 1477, che lasciò i villaggi spopolati, gli abitanti di Blanca abbandonarono di nuovo il loro villaggio. Tornarono di nuovo nel 1492, dopo la conquista del Regno di Granada. Il dominio dell'Ordine di Santiago su Blanca e sul resto della Valle di Ricote si sarebbe esteso fino al XIX secolo. Al fine di migliorare le prestazioni delle loro terre nei primi anni di questo dominio l'Ordine convinse i maomettani di Blanca a convertirsi al cristianesimo prima della nuova legge nel 1501. Essi furono ora chiamati nuovi cristiani. I maomettani convertiti dopo la nuova legge del 1501 furono chiamati Mori. Nel 1507 i re cattolici diedero istruzioni per costruire chiese in sostituzione delle vecchie moschee (4). Con questa conversione al cristianesimo la popolazione musulmana sperava di liberarsi delle pressioni fiscali a cui era assoggettata. Tuttavia, la loro frustrazione crebbe nel vedere che questo non succedeva e questo provocò una violenta rivolta della popolazione moresca in tutta la Valle nel 1517. Questa ribellione fu soppressa e repressa un anno dopo.

Per tutto il XVI secolo Blanca registrò un significativo aumento della popolazione. Filippo II, a cui mancava sempre denaro a causa delle sue guerre, pianificò una nuova strategia per ottenerlo: la creazione di comuni. Di conseguenza, il 10 agosto 1591 Blanca ottenne da Filippo II lo status di comune al costo di 2.400 ducati. L'espulsione dei nuovi cristiani della valle di Ricote - ora improvvisamente chiamati mori - decretata nel 1613 da Filippo III lasciò le terre di Blanca in rovina. Blanca fu lasciata con solo 300 persone (5), a causa dell'esodo forzato dei suoi abitanti. Tuttavia, 10-15 anni dopo il 45% dei suoi abitanti tornarono alle loro terre (6).

Miguel de Cervantes Saavedra ha scritto a lungo della Valle moresca di Ricote attraverso la figura di Morisco Ricote (7). Molti autori hanno pensato che Morisco Ricote venisse da Esquivias o Albacete, ma Govert Westerveld, uno dei due cronisti del paese dimostrò che Morisco Ricote veniva dalla Valle di Ricote (8), come confermato nel 2010 dal professor Francisco Márquez Villanueva (9). Tornando al secolo d'oro di Murcia (il XVIII secolo) Blanca ha cominciato a recuperare la perdita di popolazione, passando da 700 abitanti nel 1713 a 1378 nel 1786, secondo il censimento Floridablanca. L'attuale chiesa dedicata a San Giovanni Evangelista è stata ricostruita alla fine del XVII e l'inizio del XVIII secolo dai fratelli marmisti Luca e Antonio de la Lastra. L'edificio fu terminato nel 1717.

Dopo la guerra d'indipendenza (1808-1814) il privilegio di Blanca è stato ratificato dal re Ferdinando VII nel 1819. Nove anni più tardi il regno di Murcia è stato colpito da un'epidemia di febbre gialla e Blanca è stata eletta dal Capitolo della Cattedrale di Murcia come rifugio dalla malattia e grazie all'intercessione di San Rocco la febbre non raggiunse mai Blanca, secondo la tradizione. San Rocco fu nominato protettore di Blanca a vedere dai risultati delle preghiere degli abitanti da Blanca dirette a lui. Liberata dal controllo da parte dell'Ordine di Santiago, nel 1851 e dopo gli eventi rivoluzionari e la restaurazione della monarchia di Canovas del Castillo con Alfonso XII, Blanca affrontò l'inizio del nuovo secolo più preparata di alcuni dei comuni circostanti. Nel 1856 gli abitanti organizzarono la costruzione di un nuovo ponte sul fiume Segura. Nel 1869 una strada rurale fu completata per collegare la città con la stazione ferroviaria. Nel 1894 è stata installata l'illuminazione pubblica. Nel 1894 Blanca subì anche diversi crolli delle colline, che distrussero diversi edifici, tra cui una casa-ospedale ed un rifugio per i poveri. Il risultato fu un cambiamento completo del paesaggio che ha motivato la costruzione di nuove case e strade. Nel corso del XX secolo periodi politici e sociali turbolenti si verificarono regolarmente in città e nel resto della regione. Proclamata la Seconda Repubblica con le elezioni del 1931 i partiti conservatori raggruppati nella Confederazione

spagnola dei diritti autonomi (CEDA) hanno vinto le elezioni. La risposta dei partiti di sinistra è stata un immediato sviluppo dell'organizzazione dei sindacati e delle associazioni sociali che nel 1934 hanno proclamato uno sciopero generale a Murcia con manifestazioni violente in molti luoghi. La vicina Cieza ha dovuto dichiarare lo stato di guerra e ci sono stati diversi morti a Alguazas. Le elezioni del 1936, che sono state vinte da una coalizione di partiti di sinistra, chiamato "Fronte Popolare", tornarono a provocare scontri violenti in tutta la regione. Questo ha proclamato il conflitto civile che si concluse con l'aumento di una parte dell'esercito, il 17 luglio dello stesso anno. Come nel resto del paese, in questi anni, ci furono crisi sociali isolate. Tuttavia, la consapevolezza più evidente si riflesse in attacchi contro conventi e chiese, come il convento "La Milagrosa" e la parrocchia della chiesa di Blanca "San Giovanni Evangelista". Come risultato di questa violenza Blanca perse una quantità significativa di artefatti religiosi, specialmente relativi ad immagini religiose (un quadro dei più prestigiosi ed apprezzati salvato dagli stessi attacchi fu quello di Cristo legato alla colonna in stile Salzillo, la cui paternità è di Sanchez Tapia).

Malgrado sia rimasta a fianco della Repubblica, la regione di Murcia è rimasta lontano dal fronte, perché c'era poca azione militare, ad eccezione di sporadici bombardamenti ai porti di Cartagena e Aguilas. Nel marzo del 1939 le truppe della squadra nazionale occuparono la città con il resto della regione. Dal punto di vista demografico il ventesimo secolo è stato un periodo di stagnazione per Blanca. Un secolo prima aveva 6.000 abitanti e la stessa cifra rimane nel ventunesimo secolo. Oggi l'immigrazione è essenziale per mantenere ed aumentare questo numero. Ciò non è sorprendente perché l'economia del comune, all'inizio del secolo, era basata sull'agricoltura, sullo sparto (10) e sulla vendita di legname, che gradualmente scomparve con l'avvento delle fibre sintetiche. Queste circostanze, la chiusura delle industrie conserviere e l'abbandono del disboscamento costrinsero l'emigrazione di molti residenti locali in altri luoghi. Solo l'agricoltura, attualmente dedicata alla frutta e all'uva, ha ricevuto un notevole impulso con le acque del Tajo-

Segura. Tuttavia, gli abitanti di Blanca non si arrendono alle avversità e lottano insieme per affrontare i tempi futuri in un notevole sforzo per sviluppare la loro città.

Luoghi da visitare

- La chiesa di S. Giovanni Evangelista del 18° secolo
- Il castello moresco del XII secolo
- Peña Negra (il monte vulcanico di roccia nera sul quale sorge la città)
- Il museo di Blanca ed il Centro d'Arte (MUCAB) punto di riferimento internazionale ed architettonico
- La fondazione Pedro Cano
- Il centro Negra, spazio per la ricerca e la creazione contemporanea (AADK)
- Il centro per l'interpretazione dell'acqua e della luce
- L'eremo di San Rocco (in stile barocco)
- La cappella della santa famiglia
- L'eremo di San Pietro
- La chiesa "Vergine del Pilastro"
- La ruota panoramica "Núñez Miguelico"
- La bottega Casa dell'Artigiano "Centro Negra". In una posizione privilegiata alla periferia del castello moresco; sono disponibili corsi di pittura ed arte
- La casa di campagna "La Favorita"
- Il sentiero lungo il fiume.

Economia

- La proprietà industriale "San Roque"
- La proprietà industriale "Ángel Prieto Oliva"

Festività ed eventi importanti

Festività Pasquali: Come in altri luoghi della regione, quando arriva la Quaresima, tutti i gruppi religiosi (cofradías) e le confraternite fanno il cammino della passione finalizzato ai preparativi per gli atti e le parate piene di fervore e passione. Attualmente ci sono otto gruppi religiosi a Blanca, di cui i più antichi sono:

- La reale ed illustrissima Confraternita del Padre Nostro Gesù di Nazareth
- La Confraternita di S. Giovanni Evangelista
- La Congregazione reale dei sacri cuori di Gesù e Maria
- La Confraternita dei servi di nostra signora Vergine Addolorata

Altri gruppi religiosi di un periodo successivo sono:

- La Confraternita di Veronica
- La Confraternita di San Pietro
- La Confraternita di Santa Maria Maddalena

e la Confraternita più giovane è:

- La Confraternita della Preghiera nel Getsemani

La Confraternita della Preghiera nel Getsemani portò l'immagine della Vergine Addolorata alla processione del Venerdì Santo nel 1986, tre anni più tardi la sua fondazione. Questa tradizionale Offerta di Immagini, che mostra l'emozione degli abitanti di Blanca nel pagare per portare l'immagine scelta sulle spalle, vale la pena di essere ricordata.

Festività estive: Nel mese di agosto Blanca festeggia le sue festività estive di nuovo in onore del loro patrono San Rocco. Ecco le modifiche nello stile del pane dolce (la mona) ed i tori. A Blanca la

corsa dei tori riporta al famoso status di interesse turistico regionale ed è senza dubbio il giorno più festeggiato da tutti i residenti di Blanca. La corsa dei tori è una tradizione molto antica che si svolge da più di 350 anni ed un evento unico nella regione di Murcia. Nel corso della mattinata l'atmosfera che regna lungo tutto il percorso della corsa dei tori è una gioia senza limiti, in cui si danza e le sfilate delle bande incoraggiano tutti coloro che si uniscono ai festeggiamenti e dove tutti sono i benvenuti. La festa ha sempre avuto luogo prima del 15 agosto. La vita e le tradizioni della città sono ben descritte da un altro cronista del villaggio, Angel Rios Martinez (11-25).

Festività invernali: Blanca a Natale, è un luogo dove si può godere di vari presepi monumentali. Tra loro i visitatori possono godere della vista della stalla di Betlemme situata nello showroom di CajaMurcia oppure c'è il presepe privato di Betlemme situato a "Estación de Blanca". Questo quartiere di Blanca è situato a 4 km da Blanca, prendendo la strada a Jumilla.

Festività primaverili: Blanca in primavera - dopo la Settimana Santa - inizia con una settimana di festeggiamenti dedicati al patrono San Rocco. Le più caratteristiche di queste feste sono l'Incoronazione della Regina ed il Pellegrinaggio. Il pellegrinaggio è quello in cui si restituisce il patrono del comune dalla chiesa situata nel centro della città al suo eremo. La gente riporterà il patrono, dopo una giornata, al luogo dove era stato accolto con giubilo e razzi pirotecnici.

Città gemellate

- Anguillara Sabazia, Italia

Il gemellaggio è un atto che si svolge tra due persone, due culture, con l'obiettivo di unire tradizioni, relazioni, sentimenti .... "Questa

potrebbe essere una definizione di gemellaggio". Su queste linee Irene Molina ha spiegato nel 1999 le sue impressioni sugli eventi avvenuti tra Blanca e la città italiana gemellata di Anguillara Sabazia.

Due anni fa, Blanca ha avuto l'idea del gemellaggio con una lontana città italiana situata a circa 50 chilometri da Roma chiamata Anguillara Sabazia. Questa città è simile a Blanca nella sua struttura, nel clima, nell'importanza dell'acqua e del paesaggio rappresentato da un bellissimo lago ad Anguillara (il lago di Bracciano) e dal fiume (Segura) nel comune di Blanca, i suoi abitanti sono semplici, ospitali, gente laboriosa. Forse il più forte vincolo di unione che Blanca ha con questa città è il figlio prediletto di Blanca, il pittore Pedro Cano, che è stato adottato anche da Anguillara dove visse per più di venti anni. Pedro Cano arrivò un giorno di Anguillara e, anche se Blanca era sempre stata nel suo cuore, rimase incantato dal suo fascino, dai paesaggi, dall'entusiasmo della gente e dalla luce, così notevolmente riflessa nelle sue opere. Nell'agosto del 1998 è iniziato il gemellaggio tra Anguillara e Blanca con l'arrivo di una rappresentazione di "anguillarini" a Blanca. E' stata un'esperienza molto arricchente ed affascinante ed ha creato alcuni forti legami tra le persone di entrambe le città. Una rappresentazione di cinquantacinque abitanti di Blanca ha viaggiato, il 4 maggio 1998, in Italia per visitare Anguillara e per consolidare il gemellaggio. Tutti loro sono stati deliziati da Anguillara. Tutti i suoi abitanti continuamente cercavano di rendere il soggiorno degli ospiti il più piacevole possibile. Tutte le persone lì, dal più giovane al più vecchio, hanno partecipato agli eventi che sono stati preparati con cura: la mostra di fotografie di entrambi i comuni, il concerto di musica classica ed il giro in barca sul lago per apprezzarne la bellezza. Tuttavia, forse il momento più toccante è stato la gara di poesie e dipinti realizzati dai bambini. E' stato incredibile vedere come conoscevano Blanca! Irene, infine, ha raccontato la sua storia del viaggio.

Quando la gente di Blanca è salita sul bus di Anguillara ed ha visto il cartello del gemellaggio con il nome di Blanca sovrapposto a quello di Anguillara, qualcuno esclamò: "Guarda, siamo di nuovo nel nostro paese!". Questo era vero. Da Anguillara a Blanca ci sono più di duemila miglia, ma si sentivano come nella loro città. Pertanto, a nome di tutto il gruppo di persone di Blanca, sono state pronunciate parole di ringraziamento alle autorità comunali, alla commissione per i gemellaggi ed al popolo generoso di Anguillara!

© Testo italiano: Govert Westerveld

Blanca: l'ultimo ed il più grande villaggio moresco rimasto dal 1613 in Spagna.

Blanca è l'ultimo ed il più importante villaggio moresco in Spagna dal 1613. Tutti i mori hanno dovuto lasciare il paese nel 1609. I residenti di Blanca, uno dei sei villaggi che appartenevano alla Valle di Ricote, potevano rinviare l'espulsione fino al 1613. Tuttavia, alla fine del 1613 arrivò il triste annuncio che anche i mori della Valle di Ricote avrebbero dovuto lasciare il paese. Il termine scade, infine, il 13 dicembre 1613. Circa il 25% della popolazione dei 1.000 abitanti di Blanca andarono a piedi fino al porto di Cartagena, dove i mori dovettero essere imbarcati. Una piccola parte dei 1.000 abitanti di Blanca scappò ed entrò a far parte di altri villaggi o si nascosero nell'alta montagna di Ricote. Dopo 10 - 15 anni molti tornarono. Infine, circa il 45% degli ex abitanti di Blanca e della Valle di Ricote poterono continuare a rimanere nei loro territori. Queste persone sposarono, nel corso degli anni, i cristiani ed oggi Blanca è uno dei paesi più pii della provincia di Murcia. Questo film mostra il vecchio quartiere Moresco, le stradine tortuose che correvano al castello e le vecchie case di secoli fa.

La storia di Blanca può semplicemente essere spiegata come segue. Dopo aver invaso la Spagna nel corso dell'anno 711, i mori si stabilirono nella Valle di Ricote nello stesso secolo. Qui formarono sei villaggi fino al 1609. Gli attuali nomi di questi villaggi sono Abaran, Blanca, Ojos, Ricote, Ulea, e Villanueva. Il villaggio di Blanca era nel 17° secolo il capoluogo della Valle di Ricote.

La prima volta che Blanca apparve in un documento fu nel 1281, quando Sancho, il figlio del re Alfonso il Saggio, offrì questo villaggio come donazione all'Ordine di Santiago. Il nome di Blanca era a quel tempo Negra, tradotto in inglese come Black. Il nome del

primo sindaco, come da documenti trovati nel 1303, era García Bizcarra, comandante del castello di Negra durante la guerra tra Todmir (l'antico nome della provincia di Murcia) e Valencia. Questa guerra infuriò tra il 1296 ed il 1304 ed il castello di Negra svolse un ruolo importante in quel momento.

L'ultima volta che il nome Negra apparve nei documenti fu nel 1315 e la prima volta che apparve il nome di Blanca, White in olandese, fu nel 1383. Nessuno seppe esattamente quando il cambio di nome avvenne. Tuttavia, nella mia tesi del 2008 ho puntato a dimostrare che il nome Blanca discendeva dalla regina Bianca di Borbone che nel 1353 sposò il re spagnolo Pietro il Crudele.

Questo re piantò in asso la moglie dopo soli tre giorni e visse con la sua amata Maria de Padilla. Il suo fratellastro Fadrique, Maestro dell'Ordine di Santiago, difese la regina Bianca di Borbone nella guerra civile. Tuttavia, nel 1358 Pietro il Crudele diede istruzioni per far uccidere Fadrique a Siviglia. Uccise anche il comandante di Ricote che combatté insieme a Fadrique per i diritti della regina Bianca di Borbone. Tra il 1354 e il 1358 Fadrique rimase di tanto in tanto nella Valle di Ricote e sembra che in questi anni il nome di Negra cambiò in quello di Blanca come omaggio alla regina Bianca di Borbone, per la quale l'Ordine di Santiago combatté per anni.

Nel 1501 i musulmani di Blanca convertiti al cattolicesimo furono, quindi, chiamati nuovi cristiani. Nel 1505 la moschea di Blanca fu convertita in chiesa cattolica ed un prete ufficiale fu nominato per insegnare ai nuovi cristiani la fede cattolica.

Ciò non fu fatto nel modo giusto, perché vediamo che nel 1562 almeno 20 nuovi cristiani erano rinchiusi nel carcere di Blanca. Due di loro furono bruciati vivi a causa dei processi dell'inquisizione. La maggior parte degli altri 18 nuovi cristiani persero completamente i loro averi come pagamento per vari processi inquisitori. Intorno al 1565 la chiesa nominò un sacerdote cattolico di Abaran per evitare il ripetersi della situazione. Questo prete proveniva da una famiglia musulmana e parlava arabo. Nel 1567 Filippo II promulgò una

nuova legge. Da quel momento gli abitanti di Blanca non poterono più parlare arabo. Era proibito vestirsi in modo diverso e dovettero anche rinunciare alle tradizioni islamiche legate ai matrimoni. Ciò avrebbe presto portato alla guerra tra i mori del regno di Granada e Filippo II e così almeno 60.000 mori furono uccisi. La pace successiva fu di breve durata, perché il 9 Aprile 1609 (nello stesso giorno ci fu un importante fatto che fornì le truppe necessarie, la tregua di dodici anni con i Paesi Bassi che fu firmato su iniziativa del Consiglio reale) fu, inoltre, deciso che tutti i mori avrebbero dovuto abbandonare il paese. La deportazione di massa dei musulmani battezzati coprì il 3% del totale della popolazione spagnola, da 250.000 a 300.000 persone su un totale di 8 o 9 milioni di persone.

Ogni regno doveva garantire che la deportazione era stata organizzata. La deportazione iniziò a Valencia il 22 agosto 1609. Seguita, il 29 maggio 1610, da Aragona e Castiglia. L'intero processo durò per un totale di circa cinque anni, dal 1609 al 1614. I mori, liberi ma sconvolti, occuparono le loro nuove case nel porto. Provenivano dal Nord Africa, dalla Francia, dall'Italia e dall'Impero Ottomano. Alcuni lo vissero anche come una liberazione religiosa e, da un lato, sperimentarono la fratellanza nei paesi islamici. Ma, d'altro canto, ebbero notevoli difficoltà di adattamento e vennero anche in contatto con ostilità.

Gli abitanti dei villaggi della Valle di Ricote protestarono intensamente e riuscirono a rinviare l'espulsione fino al 1613. Con 1.000 abitanti, oggi 6.000, Blanca era la città principale nella Valle di Ricote. Anche se furono battezzati prima, dal 1502, e avevano diritto al titolo di nuovi cristiani, nel 1613 furono improvvisamente ed illegittimamente definiti come mori. Questa grande ingiustizia ha portato all'annunciazione, da parte di Madrid nei primi giorni di dicembre del 1613, che anche i mori della valle di Ricote avrebbero dovuto lasciare il paese. Ciò portò alle ossessionanti situazioni in cui i residenti di Blanca in lacrime si diressero dal vescovo cattolico a Murcia per evitare l'espulsione. Nonostante tutta la buona volontà

della Chiesa Cattolica di Murcia, che era dalla parte dei residenti della valle di Ricote, la deportazione avvenne comunque. La ragione data per giustificare questa deportazione fu, stranamente, la sicurezza nazionale. Il 13 dicembre 1613 il giorno dell'espulsione finalmente arrivò. Circa il 40% della popolazione della Valle di Ricote, compresa Blanca, camminò a piedi verso il porto di Cartagena per essere imbarcato lì. Alcuni dei 1.000 abitanti di Blanca si nascosero in altri villaggi e sulle montagne per sfuggire alla deportazione. La spedizione, infine, ebbe luogo nel gennaio 1614. Nelle tre settimane in cui i residenti di Blanca ed i loro figli rimasero a Cartagena diversi anziani riuscirono a far sposare le loro figlie con i cristiani, al fine di evitare la deportazione. Questo è il motivo per cui vediamo circa 20 matrimoni tra figlie dei nuovi cristiani di Blanca e maschi cristiani di altre regioni. Solo le donne erano disposte a sposarsi in quel modo. Non sono riuscito a trovare matrimoni di nuovi cristiani uomini con donne cristiane. Non era proprio nella natura di questi ex Mori di Blanca, alcuni dei quali avevano anche 2 o 3 donne more prima del 1580.

Grazie ai registri per i battesimi e per i matrimoni del XVI e XVII secolo ho potuto vedere che molti nuovi cristiani di Blanca tornarono in seguito, dopo 10 o 15 anni. Alla fine il 45% degli ex abitanti di Blanca e della Valle di Ricote poterono continuare a vivere nel loro territorio. Il fatto di avere ancora a Blanca tutti i registri di battesimo, di matrimonio e di morte può essere considerato come qualcosa di unico. A causa della guerra civile spagnola (1936 - 1939) un sacco di dati furono distrutti o semplicemente bruciati. Con il tempo l'ex popolazione Moresca si mescolò lentamente con i Cristiani.

Contro il lato della montagna vediamo due grandi pilastri che fungevano da ingresso al Castello Moresco. Notiamo inoltre che non è facile entrare attraverso quell'ingresso che era necessario per proteggere il castello da eventuali nemici. Se guardiamo da vicino, vediamo due vecchi sentieri sul lato della montagna che furono utilizzati dai Mori per raggiungere la sua parte più alta. Non vi era acqua nel castello, così dovettero trasportarla dal fiume. Il castello fu

costruito in un punto strategico, al fine di proteggerlo al meglio contro gli invasori. Vicino al castello possiamo vedere un posto di guardia che era lì già prima della costruzione del castello, probabilmente risalente al X secolo. Il castello di Blanca rimase in contatto con i castelli di Cieza, Ojos e Ricote tramite segnali di fumo.

Il castello Moresco era del XII secolo e probabilmente fu costruito durante il regno di Muhammad ibn Mardanis, chiamato anche il Re Lupo, che visse tra il 1124 e il 1172. In questo antico quartiere di Blanca, che potete vedere qui nel film, c'è un'attrazione unica della provincia di Murcia. Da nessuna altra parte nella provincia di Murcia si può trovare un altro quartiere Moresco antico.

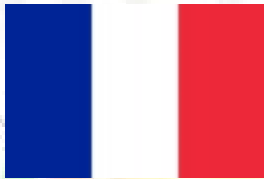
In primo piano, in lontananza, vediamo un ex granaio nella frazione di Darrax esattamente tra i villaggi di Abaran e di Blanca. E' l'unico granaio Moresco conosciuto in Spagna. Sulla cima della montagna questo granaio rettangolare è stato suddiviso in diverse aree in cui il grano veniva conservato. Il granaio aveva una guardia perché era un luogo sacro ed i nemici non potevano entrare. Abbiamo visto lo stesso fenomeno nella Chiesa Cattolica di Blanca nel XVI secolo. Se qualcuno finiva nei guai con la legge, rapidamente correva in chiesa ed i soldati non potevano far entrare nessuno nella chiesa, perché quello era un luogo sacro.

Oggi Blanca è uno dei paesi più pii della provincia di Murcia. Infine vediamo la "Virgen Blanca" (Vergine Bianca) su un bellissimo punto di osservazione con una magnifica vista su tutta la regione.

© Testo italiano: Govert Westerveld

In 10 languages

FRANÇAIS

Blanca (Murcia)

Blanca est une municipalité espagnole située dans la Vega Alta del Segura dans la région de Murcie. Il appartient à l'une des six municipalités de la vallée de Ricote (Valle de Ricote) avec Abaran, Ojos, Ricote, Ulea, et Villanueva de Segura. Blanca voisins dans le nord avec la commune de Abarán, dans le sud avec ceux de Ulea et Ojos, à l'est avec les municipalités de Molina de Segura et Fortuna, et à l'ouest avec la municipalité de Ricote. Blanca couvre la zone de 87,7 km², son altitude moyenne est 233m, et le village a 6489 habitants, selon l'INE en 2011.

Road Communications

La communication principale de la route près Blanca est l'autoroute A-30 (Albacete, Murcia). Le A-33 entre Fuente la Higuera Blanca et est actuellement en construction. Cette autoroute permettra d'améliorer la connexion à Valence.

De Murcia Blanca est accessible par l'autoroute A-30, sortie 111 de la gare de Blanca-ffcc, de Madrid par la sortie 110 de l'autoroute A-30 ou par la route principale N-301. Depuis Valence peut conduire à Blanca par l'intersection de la future autoroute A-33 de l'autoroute A-30 ou via la route principale N-344.

Histoire

Nous devons aller à l'année 713 avec l'arrivée de la conquête arabe pour trouver présence humaine permanente dans la ville de Blanca. Le premier témoignage nous apporte le reste de son château datant du XIIe siècle. Au XIIIe siècle, il était connu sous le nom de Negra, apparemment en raison de la couleur de la montagne noire à proximité du centre du château et de la population. Ce château a été

construit entre 1155 et 1171 par le premier roi de Murcie, Muhammad ibn Mardanis, connu comme le Roi Loup. Le lien historique à faire partie de la Vallée de Ricote mauresque a été trouvé en 1228 lors de l'insurrection menée par Ibn Hud de Ricote contre les Almohades. Cependant, après sa mort dix ans plus tard l'anarchie et l'anarchie propagée dans le royaume de Murcie, provoquant le Pacte Alcaraz signé avec la Castille en 1243, ce qui nécessitait d'être soumise à la Couronne comme un protectorat et le respect et la garantie des biens, et les traditions musulmanes dans le changement de vassalité au roi castillan. Se il vous plaît revenir sur cette phrase.] Une fois Alfonso X avait été instauré sur le trône castillan et après la rupture des clauses du traité de la population mudéjar révoltée entre 1264 et 1266. Après la suppression de la révolution Alfonso X a la population la Vallée de Ricote la juridiction de la ville de Murcie, étant ainsi inclus dans le territoire de la ville. Avec la mort de Fernando de la Cerda, le fils aîné et héritier castillan, la lutte a commencé pour la succession au trône de Castille. La lutte était entre les fils de Fernando, les nourrissons de la Cerda, et son oncle, le fils d'Alphonse X, l'infant Don Sancho. Dans un document daté du 25 Mars 1281 l'avenir Sancho IV promis de récompenser l'Ordre de Santiago en faisant don de la vallée de Ricote y compris Negra (Blanca) si elle l'a aidé dans sa lutte pour la couronne. Lorsque étant proclamé roi à Séville le 19 Novembre 1285, Sancho IV a rempli son engagement et a donné à l'Ordre de Santiago la vallée de Ricote, leurs quartiers, les villages et les lieux pour l'aide apportée (1).

La paix ne dura pas longtemps dans le Ricote Vally parce que James II d'Aragon a envahi le Royaume de Murcie en 1296 pour se récompenser pour l'aide apportée à l'autre partie, ce est à dire | les nourrissons de la Cerda, dans la lutte pour la succession au trône contre son oncle. Au cours de cette occupation Negra et son château ont été donnés au conseiller Bernardo de Sarria, bien que le commandant de santiaguista de Ricote selon les remplacer à John Osores le 19 Septembre 1303. La dernière fois que le nom de Negra est indiqué dans un document est dans l'année 1315. le changement

du nom Negra Blanca a probablement eu lieu entre les années 1353 et 1362 par l'influence de Dona Blanca de Borbón, reine de Castille, qui a été abandonné par le roi Pedro I et défendue par Fadrique, Maître de l'Ordre de Santiago et par Sancho Sanchez de Moscoso, le commandant de santiaguista de Ricote (2). En 1382, Blanca est apparu pour la première fois sous le nom de Blanca. Le Advancer (conseiller) du Royaume de Murcie, Martin Alonso de Valdivieso, nécessaire à la liberté d'un Maure de Blanca qui a été capturé sur demande d'un Juif d'Elche. (3). Des événements injustes ne pouvait pas arrêter l'instabilité de la guerre dans les décennies du milieu du XVe siècle. Il a provoqué l'abandon du peuple de Blanca marchaient avec les troupes du roi de Grenade après une incursion dans le royaume de Murcie. Par la suite, après avoir demandé des avantages fiscaux, le peuple de Blanca retournés. Après le sac sanglant de Cieza en 1477, qui a laissé les villages dépeuplés, les habitants de Blanca nouveau quitté leur village. Ils revinrent en 1492 après la conquête du royaume de Grenade. Le domaine de l'Ordre de Santiago sur la Blanca et le reste de la vallée de Ricote serait prolongé jusqu'au XIXe siècle. Afin d'améliorer la performance de leurs terres dans les premières années de ce domaine l'Ordre a convaincu les mahométans de Blanca se convertir au christianisme avant la nouvelle loi en 1501. Ils sont désormais appelés nouveaux chrétiens. Les musulmans convertis après la nouvelle loi de 1501 ont été appelés Maures. En 1507, les Rois Catholiques ont donné des instructions pour construire des églises à la place des vieilles mosquées (4). Avec cette conversion au christianisme de la population musulmane espérait se débarrasser des pressions fiscales dont ils ont fait l'objet tout le temps. Cependant, leur frustration était super de voir que ce ne était pas le cas, et cela a provoqué un violent soulèvement de la population mauresque dans toute la vallée en 1517. Cette rébellion a été supprimée et réprima un an plus tard.

Tout au long du XVIe siècle Blanca a connu une augmentation importante de la population du village. Philippe II, manque toujours de l'argent en raison de ses guerres, a organisé une nouvelle stratégie pour obtenir de l'argent: la création municipalités. Par conséquent, le

10 Août 1591 Blanca obtenu de Philippe II le privilège [statut ou un privilège?] D'une municipalité au coût de 2 400 ducats. L'expulsion des nouveaux chrétiens de la vallée de Ricote - maintenant appelé soudainement Morisques - décrétée en 1613 par Philippe III a quitté les terres de Blanca en ruines. Blanca a été laissé avec seulement 300 personnes (5), en raison de l'exode forcé de ses habitants. Cependant, 10 à 15 ans plus tard, 45% de ses habitants ont été renvoyés à leurs terres (6). Miguel de Cervantes Saavedra a écrit longuement sur la Vallée de Ricote mauresque à travers la figure de Morisco Ricote (7). De nombreux auteurs ont pensé que le morisque Ricote venu de Esquivias ou Albacete, mais Govert Westerveld, l'un des deux chroniqueurs de la ville se est avéré que le morisque Ricote venu de la vallée de Ricote (8) comme l'a confirmé en 2010 par le professeur Francisco Márquez Villanueva (9) . Retour dans le siècle d'or (18) de Murcie Blanca a commencé à recouvrer sa perte de la population, passant de 700 habitants en 1713 à 1378 en 1786, selon le Recensement de Floridablanca. L'église actuelle dédiée à saint Jean l'évangéliste a été reconstruite à la fin du XVIIe et le début du XVIIIe siècle par les frères de tailleur de pierre Lucas et Antonio de la Lastra. Le bâtiment a été achevé en 1717.

Après la guerre d'indépendance (1808-1814) privilège de Blanca a été ratifié par le roi Ferdinand VII en 1819. Neuf ans plus tard, le royaume de Murcie a été frappé par une épidémie de fièvre jaune et Blanca a été élu par le Chapitre de la cathédrale de Murcie comme refuge contre la maladie, et par l'intercession de Saint-Roch, la fièvre ne est pas parvenu Blanca selon la tradition. Saint-Roch a été nommé comme le modèle de Blanca voir les résultats de la prière des habitants de Blanca lui. Libéré de tout contrôle de l'Ordre de Santiago, en 1851 et après les événements révolutionnaires et la restauration de la monarchie de Canovas del Castillo à Alfonso XII Blanca face le début du nouveau siècle mieux préparés que certains des municipalités environnantes. En 1856, les habitants disposés construction d'un nouveau pont sur la rivière Segura. En 1869, une route rurale a été terminée pour relier la ville à la station de chemin de fer. En 1894, l'éclairage public a été installé. Aussi en 1894 Blanca

subi plusieurs effondrements des coteaux détruisant plusieurs bâtiments, dont une maison-hôpital et un abri pour les pauvres. Le résultat était un changement complet des paysages qui ont motivé la construction de nouvelles maisons et des rues. Au cours du XXe siècle, les périodes de turbulences politiques et sociales se produisaient régulièrement dans la ville et le reste de la région. Proclamé la Deuxième République dans les élections 1931 les partis conservateurs regroupés dans la Confédération espagnole des droits autonomes (CEDA) a remporté les élections. La réponse des partis de gauche était un développement immédiat de l'organisation des syndicats et des organisations sociales qui en 1934 ont proclamé une grève générale en Murcie avec de violentes manifestations dans de nombreux endroits. Le Cieza voisin a dû déclarer l'état de guerre et il y avait plusieurs morts dans Alguazas. Les élections de 1936, remportées par une coalition de partis de gauche appelé "Le Front populaire", retournés à provoquer des altercations violentes dans toute la région. Ce annonçait la guerre civile qui a pris fin avec la montée par une partie de l'armée le 17 Juillet de la même année. Comme dans le reste du pays au cours de ces années, il y avait crise sociale isolé. Cependant, la prise de conscience la plus notable a été reflétée dans les attaques contre les couvents et églises, comme le couvent de "La Milagrosa» et la paroisse de l'église de Blanca "San Juan Evangelista". À la suite de cette violence Blanca perdu une quantité importante de l'art religieux, en particulier dans l'imagerie religieuse (sauvé des mêmes attaques l'un des plus prestigieux et apprécié, ce est que les images du Christ attaché à la colonne d'un style Salzillo et paternité de Sanchez Tapia).

Malgré restant sur le côté de la République de la région de Murcie est resté loin des lignes de front, car il y avait peu d'action militaire, à l'exception des ports de bombardement sporadiques de Carthagène et Aguilas. En Mars 1939 les troupes de l'équipe nationale ont occupé la ville avec le reste de la région. D'un point de vue démographique du XXe siècle a été une période de stagnation pour Blanca. Un siècle plus tôt, il avait 6000 habitants et le même chiffre reste dans le XXIe siècle. Aujourd'hui l'immigration est essentielle

pour maintenir et accroître ce nombre. Ce ne est pas surprenant parce que l'économie de la municipalité au début du siècle a été basée sur l'agriculture, l'alfa (10), et la vente de bois, ce qui a progressivement disparu avec l'avènement des fibres synthétiques. Ces circonstances, la fermeture des industries de conserverie, et l'abandon de l'exploitation forestière forcés émigration de nombreux habitants de la région à d'autres endroits. Seulement l'agriculture, actuellement consacré aux fruits et raisins, a reçu un sérieux coup de pouce avec les eaux du Tage-Segura. Cependant, les habitants de Blanca ne se rendent pas à l'adversité et se battent ensemble pour affronter les moments futurs dans un effort remarquable pour développer leur ville.

Spectacles

- Église Saint-Jean l'Evangéliste du XVIIIe siècle
- Château des Maures du XIIe siècle
- Peña Negra (volcanique du rocher noir sur lequel la ville se trouve)
- Museum and Art Center Blanca (MUCAB) repère architectural international
Fondation de Pedro Cano
- Centro Negra, espace de création de recherche et contemporain (AADK)
- Centre d'interprétation de l'Eau et Lumière
- Ermitage de Saint Roch (baroque)
- Sainte Chapelle Famille
- Ermitage de San Pedro
- Eglise "Virgen del Pilar"
- Ferris Wheel "Núñez Miguelico"
- Artisan Maison Atelier "Centre Negra". Dans un emplacement privilégié sur la périphérie de la château maure; des cours de peinture et de l'art sont disponibles
- Maison de campagne "La Favorita"

- Allées le long de la rivière.

Économie

- Industrial Estate "de San Roque"
- Industrial Estate "Ángel Prieto Oliva"

Fêtes et événements importants

Pâques Fêtes: Comme dans d'autres endroits dans la région, où le Carême vient, tous les groupes religieux (cofradías) et confréries d'apporter la passion finaliser les préparatifs pour les actes et les parades pleine de ferveur et de passion. À l'heure actuelle, il ya huit groupes religieux à Blanca dont les plus anciens sont:

- La Confrérie Royale et les plus illustres de Notre Père Jésus de Nazareth
- La Confrérie de Saint-Jean l'Evangéliste
- La Congrégation royale des Sacrés Cœurs de Jésus et de Marie
- La Confrérie des Servites de Notre-Dame de la Vierge des Douleurs
-

D'autres groupes religieux d'une date ultérieure sont:

- La Confrérie de Veronica
- La Confrérie de San Pedro
- La Confrérie de St Mary Magdalene et la jeune Fraternité:
- La Confrérie de l'Agonie dans le jardin

La Confrérie de l'Agonie dans le jardin réalisé l'image de la Vierge des Douleurs à la procession du Vendredi Saint en 1986, trois ans plus tard après que les fondations de cette fraternité. Cette offre traditionnelle d'images qui montre l'émotion des habitants de Blanca à payer pour porter l'image choisie sur leurs épaules est digne de mention.

Été Fêtes: En Août Blanca célèbre ses festivités estivales à nouveau en l'honneur de leur patron Saint Roche. Voici les changements apportés à la décoration pain sucré (la mona) et les taureaux. Dans Blanca le fonctionnement des taureaux porte la célèbre statut d'Intérêt Touristique Régional, et ce est sans doute le plus célèbre jour pour tous les résidents de Blanca. La course de taureaux est une tradition très ancienne qui a été détenu pendant plus de 350 années, et un événement unique dans la région de Murcie. Pendant la matinée, l'atmosphère qui règne sur tout le parcours des taureaux de course est une joie sans limite dans laquelle la danse et défilé de fanfares encourage tous ceux qui joindre aux festivités, et où tout le monde est le bienvenu. Il est toujours tenue devant Août 15. La vie et les traditions de la ville sont bien décrits par un autre chroniqueur du village, Angel Rios Martinez (11-25).

Fêtes d'hiver: Blanca à Noël, où l'on peut profiter de diverses crèches monumentales. Parmi eux, les visiteurs peuvent profiter de la stalle de Bethléem monumental situé dans le showroom de Cajamurcia ou la crèche de Bethléem monumentale privée située à la place de "Estación de Blanca". Ce quartier de Blanca est situé à 4 km de Blanca, prendre la route de Jumilla.

Printemps Festivités: Blanca au printemps - après la Semana Santa - commence par une semaine de festivités dédiées au patron de Saint Roche. Le plus caractéristique de ces festivités sont le couronnement de la reine et le pèlerinage. Le pèlerinage est de retourner le patron de la municipalité de l'église située dans le centre de la ville à son ermitage dédié à ce patron. Les gens vont faire le patron après une journée à l'endroit où il fut reçu avec jubilation et monte en flèche.

Villes jumelles

- Anguillara Sabazia, Italie

Le jumelage est un acte qui a lieu entre deux personnes, deux cultures, dans le but d'apporter, rejoignant douane, les relations, les sentiments .... "Cela pourrait bien être une définition du jumelage," gemellaggio "en italien. Le long de ces lignes Irene Molina a

expliqué en 1999 ses impressions d'événements ont eu lieu entre Blanca et la ville de soeur italienne Anguillara Sabazia.

Il ya 17 ans Blanca eu l'idée de jumelage avec une ville italienne lointain situé à une trentaine de miles Rome appelés Anguillara Sabazia. Cette ville était semblable à Blanca, dans sa structure, le climat, importance de l'eau, et le paysage représenté par un beau lac à Anguillara (Bracciano) et la rivière (Segura) dans la municipalité de Blanca, et ses habitants étant accueillants, des gens simples, travailleur . Peut-être le lien le plus fort du syndicat qui Blanca avait dans cette ville était le fils favori de Blanca, le peintre Pedro Cano, qui était le fils adoptif de Anguillara et a vécu avec les gens depuis plus de vingt ans. Pedro Cano est arrivé un jour à Anguillara, et bien que Blanca avait toujours été dans son cœur, il a été captivé par son charme, paysage, l'enthousiasme des gens, et la lumière réfléchie si remarquablement dans ses œuvres. En Août 1998 a commencé le jumelage entre Anguillara et Blanca avec l'arrivée d'une représentation de "angularillos" à Blanca. Ce était une expérience très enrichissante et charmant et a créé certains des liens étroits entre les personnes des deux villes. Une représentation de cinquante-cinq habitants de Blanca voyagé le 4 mai 1998 en Italie pour visiter Anguillara et de consolider le jumelage. Tous ont été ravis par Anguillara. Tous ses habitants constamment efforcés de rendre le séjour des visiteurs le plus agréable possible. Tous les gens là-bas, du plus jeune au plus vieux, ont participé à des événements qu'ils avaient préparés avec amour: l'exposition de photographies des deux municipalités, le concert de musique classique, et la promenade en bateau sur le lac d'apprécier leur beauté. Cependant, peut-être le plus émouvant était le concours de poèmes et de peintures réalisées par les enfants. Ce était incroyable de voir comment ils savaient Blanca! Irene fini de raconter son histoire du voyage.

Quand les gens de Blanca sont entrés dans le bus d'Anguillara et visualisés le signe de jumelage avec le nom de Blanca se chevauchant l'un des Anguillara, quelqu'un de Blanca se écria: «Regardez, nous sommes à nouveau dans notre village"! Ce était

tout à fait vrai. Il Anguillara, plus de deux mille miles de Blanca, ils se sentaient comme dans leur propre ville. Par conséquent, au nom de tout le groupe de personnes de mots Blanca de grâce ont été donnés aux autorités municipales, à la commission de jumelage, et les gens généreux de Anguillara!

© Texte français: Govert Westerveld

Blanca: Le dernier et plus large des villages Maurisque restant en Espagne en 1613

Blanca était le dernier et le plus important village Maurisque en Espagne en 1613. Tous les Mauresques ont dû quitter le pays en 1609. Les résidents de Blanca, un des six villages qui appartenait à la vallée de Ricote, pouvait reporter l'expulsion jusqu'à 1613. Cependant, à la fin de l'année 1613 la triste annonce arrivait que les Mauresques de la vallée de Ricote devaient eux aussi quitter le pays. Près de 25% de la population des 1000 habitants de Blanca allaient à pied au port de Cartagena où les Mauresques devaient embarquer. Une petite portion des 1000 habitants de Blanca avait échappé et retirée dans d'autres villages ou dans les hautes montagnes de Ricote. Après 10 à 15 ans beaucoup sont rentrés. Finalement, autour des 45% des habitants qui formaient Blanca et la vallée de Ricote pouvaient continuer de rester dans leurs territoires. Ces personnes mariées dans les cours du temps pour les Chrétiens, et aujourd'hui Blanca est l'un des villages les plus pieux de la province de Murcie. Ces films vous montrent le vieux quartier Mauresque, le petit enroulement de rues qui ont couru au château, et des très vieilles maisons des siècles après.

L'histoire de Blanca peut tout simplement être dépliée comme suivant. Après l'envahissement des Maures en Espagne dans l'année 711 ils règlent la vallée de Ricote le même siècle. Là, ils formaient six villages jusqu'en 1609. Le nom courant de ces villages sont Abaran, **Blanca**, Ojos, Ricote, Ulea et Villanueva. Le village de Blanca était pendant le 17e siècle le principal village de la vallée de Ricote.

La première fois que Blanca apparaît dans un document c'est en 1281 quand Sancho, le fils du Roi Alfonso le sage, offrait ce village comme un don à la commande de Santiago. Le nom de Blanca était

en ce moment Negra traduit en Anglais comme noir. Le nom du premier major dans les documents fondés en 1303, est Garcia Bizcarra, comme commandant du château de Negra pendant la guerre entre Todmir (l'ancien nom de la province de Murcia) et Valencie. Cette guerre ragée entre 1296 et 1304 et le château de Negra jouait un rôle important à ce moment

La dernière fois que le nom Negra apparait dans les documents est en 1315 et la première fois que le nom apparait comme Blanca, blanc en néerlandais, est en 1283. Personne ne connaissait quand le changement de nom a eu lieu. Cependant, dans ma thèse de 2008, je visais à prouver que le nom Blanca descendait de la reine Blanche de Bourbon, qui en 1353 a épousé le roi d'Espagne Pierre le Cruel.

Le Roi laissait sa femme après trois jours dans le pétrin et vivait avec sa bien aimée María de Padilla. Son demi-frère Fadrique, comme maître de la commande de Santiago, défendait la reine Blanche de Bourbon dans une guerre civile. Cependant, en 1358 Peter le cruel donnait des instructions pour tuer Fadrique à Séville. Ils tuaient aussi le commandant de Ricote qui luttait ensemble avec Fadrique pour les droits de la reine blanche de Bourdon. Entre 1354 et 1358 Fadrique restait occasionnellement dans la vallée de Ricote et c'est là que le nom de Negra changeait à celui de Blanca comme un hommage à la reine blanche pour lequel les commandes de Santiago luttaien pour des années.

En 1501 les musulmans de Blanca convertis au Catholicisme et tous étaient appelés des nouveaux Chrétiens. En 1505 la mosquée de Blanca est convertie à une église catholique et un prêtre officiel était nommé pour les nouveaux Chrétiens pour leur enseigner la foi catholique.

Ceci n'était pas fait dans le droit chemin, nous voyons en 1562 que 20 nouveaux Chrétiens étaient dans la prison de Blanca. Deux d'entre eux étaient brûlé vivants due au processus d'inquisition. Plus, les autres 18 nouveaux Chrétiens ont complètement perdus leur

appartenance comme paiement des processus variés d'inquisition. Aux alentours de 1565 l'église nommait un prêtre catholique d'Abaran pour éviter la répétition de cette situation. Le prêtre venait d'une famille musulmane et parlait Arabe. En 1567, Philippe II promulguait une nouvelle loi. De ce moment les habitants de Blanca ne pouvaient plus parler Arabe n'importe comment. Il était interdit de s'habiller différemment, et ils avaient aussi renoncés aux traditions Islamiques ,aux mariages. Ceci conduit rapidement à la guerre entre les Morisques du royaume de Grenade et Philippe II, et ainsi au moins 60 000 Morisques ont été tués. La paix fut de courte durée ultérieure, parce que le 9 Avril 1609 (le même jour, un important accord étant donné les troupes nécessaires, la trêve de douze ans avec les Pays-Bas a été signé à l'initiative du Conseil Royal) il a également été décidé que tous les Morisques avaient à abandonner le pays. La déportation massive des musulmans baptisés couvrait 3% de la population espagnole totale, de 250 000 à 300 000 personnes sur un total de 8 à 9 millions de personnes.

Chaque royaume devait s'assurer que la déportation a été organisée. Il a commencé à Valence le 22 Août 1609. Elle a été suivie, le 29 mai 1610 par Aragon et de Castille au cours de la même année. L'ensemble du processus a duré un total d'environ cinq ans, de 1609 à 1614. Vingt Morisques bouleversés venus dans leurs ports d'attache de nouvelles. Ils étaient l'Afrique du Nord, la France, l'Italie et l'Empire ottoman. Certains ont également vécu comme une libération religieuse et, d'une part, ils ont connu la fraternité dans les pays islamiques. Mais d'un autre côté, ils ont de grandes difficultés à s'adapter, et même ils sont venus en contact avec les hostilités. Les habitants des villages de la vallée de Ricote protestent intensivement et ont réussi à reporter l'expulsion jusqu'à 1613. Avec 1000 habitants, aujourd'hui 6000, Blanca était la principale ville de la vallée de Ricote. Bien qu'ils aient été baptisés avant 1502 et avaient droit au titre de nouveaux chrétiens, en 1613 ils étaient soudainement aussi illégaux et surnommé Morisques. Cette grande injustice a abouti à Madrid annonçant au début de Décembre 1613 que les Morisques de la vallée de Ricote devaient également quitter

le pays. Cela a conduit à hanter les situations où les résidents de Blanca pleuraient et s'adressaient à l'évêque catholique à Murcie pour éviter l'expulsion. Malgré toute la bonne volonté de l'Eglise catholique à Murcie, qui se tenait pour les résidents de la vallée de Ricote, la déportation a eu lieu. La raison invoquée pour cette expulsion a été, curieusement sécurité nationale. Le 13 Décembre 1613 le jour est finalement venu. Environ 40% de la population de la vallée de Ricote, y compris Blanca, marchait à pied du port de Carthagène pour y être entrepris. Certains des 1000 habitants de Blanca s'étaient retirés à d'autres villages et des hautes montagnes pour échapper à la déportation. L'expédition a finalement eu lieu en Janvier 1614. Dans les trois semaines, lorsque les habitants de Blanca et leurs enfants restés dans Carthagène différents anciens ont réussi à marier leurs filles aux chrétiens afin d'éviter l'expulsion. C'est pourquoi nous voyons environ 20 mariages entre les filles des nouveaux chrétiens de Blanca et chrétiens hommes d'autres régions. Seules les femmes étaient prêtes à se marier de cette façon. Je ne pouvais pas trouver de nouveaux mariages chrétiens masculins aux femmes chrétiennes. Ce n'était vraiment pas dans la nature de ces anciens Maures de Blanca, dont certains avaient même deux ou trois femmes maures avant 1580.

Merci pour le baptême et de mariage registres des 16e et 17e siècles j'ai pu voir que de nombreux nouveaux chrétiens de Blanca puis revint au bout de 10 à 15 ans. Finalement, 45% des anciens habitants de Blanca et la vallée de Ricote pourrait continuer à vivre dans leurs territoires. Le fait que nous possédons encore Blanca tout le baptême, mariage et registres de décès peut être considéré comme quelque chose d'unique. En raison de la guerre civile espagnole (1936 - 1939) un grand nombre de dossiers avaient été détruits ou simplement brûlé. Au moment où l'ancienne population maure mêle lentement avec les chrétiens.

Contre la montagne, nous voyons deux grands piliers qui servaient d'entrée au château mauresque. Nous notons en outre que ce n'était pas facile à entrer par cette entrée qui a été nécessaire pour protéger

le château contre les ennemis possibles. Si nous regardons de près, nous voyons deux anciens sentiers à flanc de montagne qui ont été utilisés par les Maures à marcher vers le haut. Il n'y avait pas d'eau dans le château, alors ils ont dû transporter de l'eau de la rivière vers le château. Le château a été construit sur un point stratégique afin de protéger le mieux possible contre les envahisseurs. Près du château, nous verrons un poste de garde qui était là avant la construction du château, datant probablement du 10ème siècle. Le château de Blanca est resté en contact avec les châteaux de Cieza, Ojos, et Ricote via des signaux de fumée.

Les dates du château maure du 12ème siècle et a probablement été construit sous le règne de Muhammad ibn Mardanis, également appelé le roi Wolf, qui a vécu entre 1124 et 1172. Dans ce vieux quartier, que vous voyez ici dans le film, Blanca a une attraction unique dans la province de Murcie. Nulle part dans la province de Murcie n'est-il un autre ancien quartier mauresque d'être trouvé.

Au premier plan, dans la future, nous voyons un ancien grenier dans le hameau Darrax exactement entre les villages Abaran et Blanca. C'est le seul grenier maure connu dans l'Espagne. En haut de la montagne ce grenier rectangulaire a été divisé en plusieurs zones où le grain a été stocké. Le grenier avait un garde parce que c'était un lieu saint, et les ennemis ne pouvaient pas y entrer. Nous avons vu le même phénomène dans l'Eglise catholique de Blanca pendant le 16ème siècle. Si quelqu'un a eu des ennuis avec la loi, il a vite couru dans l'église et les soldats ne pouvaient pas trouver quelqu'un de l'église, parce que c'était un lieu saint.

Aujourd'hui, Blanca est l'un des villages les plus pieux dans la Province de Murcie. Finalement nous voyons la «**Virgen Blanca**» (Vierge Blanche) sur un beau belvédère avec une vue magnifique sur toute la région.

© Texte français: Govert Westerveld

In 10 languages

SWEDEN

Blanca (Murcia)

Blanca är en spansk kommun som ligger i Vega Alta del Segura i Murcia regionen. Den tillhör en av de sex kommuner i Ricotedalen (Valle de Ricote) tillsammans med Abaran, Ojos, Ricote, Ulea och Villanueva de Segura. Blanca grannar i norr med kommunen Abarán, i söder med de Ulea och Ojos, i öster med kommunerna Molina de Segura och Fortuna, samt i väster med kommun Ricote. Blanca omfattar ett område på 87,7 km², dess genomsnittliga höjd är 233, och byn har 6489 invånare, enligt INE 2011.

Comunnication väg

Huvudvägs kommunikationen nära Blanca är A-30 motorvägen (Albacete, Murcia). A-33 mellan Fuente la Higuera och Blanca byggs för närvarande. Denna motorväg kommer att förbättra anslutning till Valencia.

Murcia Blanca är tillgängligt via A-30 motorvägen, avfart 111 Blanca-FFCC järnvägsstation, från Madrid till avfart 110 i A-30 motorvägen eller av huvudvägen N-301. Från Valencia kan man köra till Blanca genom vägkorsningen mellan det framtida A-33 motorvägen till A-30 motorvägen eller via huvudvägen N-344.

Historia

Vi måste gå till år 713 med ankomsten av den arabiska erövringen för att hitta permanenta mänsklig närvaro i staden Blanca. Det första vittnesmål leder oss resten av sitt slott från tolfte århundradet. I det trettonde århundradet var det känt under namnet Negra, uppenbarligen på grund av färgen på den svarta berg nära slottet och befolkningscentrum. Detta slott byggdes mellan 1155 och 1171 av den första kungen av Murcia, Muhammad ibn Mardanis, känd som Wolf King. Den historiska kopplingen för att bilda en del av den

moriska Ricotedalen hittades 1228 under resningen som ledes av Ibn Hud från Ricote mot almohaderna. Hursomhelst, efter hans död tio år senare anarki och laglöshet spreds i Konungariket Murcia, vilket gör att Alcaraz paktens undertecknade med Kastilien år 1243, vilket krävde underkastelse till kronan som ett protektorat och respektera och garantera ägodelar, och muslimska traditioner i förändring vasallstat till kastilianska kungen. När Alfonso X hade införts på kastilianska tronen och efter att ha brutit några klausuler i fördraget Mudejar befolkningen gjorde revolt mellan 1264 och 1266. Efter att ha undertryckt revolutionen gav Alfonso X Ricotedalen befolkningen behörighet till staden Murcia, som sålunda ingick i stadens territorium. Med döden av Fernando de la Cerda, den äldsta sonen och kastilianska arvinge, började kampen för tronföljden av Kastilien. Kampen stod mellan Fernandos söner, barnen de la Cerda, och hans farbror Alfonso X son, Infante Don Sancho. I ett dokument daterat 25 Mar 1281 framtida Sancho IV lovade att belöna beställa av Santiago genom att donera Ricotedalen inklusive Negra (Blanca) om det hjälpte honom i hans kamp för kronan. När de proklamerade honom som kung i Sevilla den 19 november 1285, Sancho IV uppfyllde hans sitt löfte och gav beställningen av Santiago Ricotedalen, deras stadsdelar, byar och platser för stöd (1).

Fred varade inte länge i Ricote Vally eftersom Jakob II av Aragonien invaderade Konungariket Murcia 1296 för att belöna sig själv för den hjälp som ges till den andra parten, dvs | de Spädbarn de la Cerda, i kampen för tronföljden mot hans farbror. Under denna ockupation Negra och dess slott gavs till kurator Bernardo de Sarria, även om santiaguista befälhavare för Ricote hävdade att ersätta dem med John Osores den 19 september 1303. Sista gången namnet Negra anges i ett dokument är i år 1315. Förändringen av namnet Negra Blanca ägde troligen rum mellan åren 1353 och 1362 genom påverkan av Dona Blanca de Borbón, drottning av Kastilien, som övergavs av kung Pedro I och försvaras av Fadrique, Befälhavare över order av Santiago och genom Sancho Sanchez de Moscoso, den santiaguista befälhavare för Ricote (2).

1382 Blanca dök för första gången up under namnet Blanca. Den Advancer (rådgivare) Konungariket Murcia, Martin Alonso de Valdivieso krävde frihet en Moor från Blanca som fångades på begäran av en Jude i Elche. (3). Orättvisa händelser kunde inte stoppa krigets instabilitet i de mellersta decennierna av det femtonde århundradet. Det orsakade nedläggning av Blanca, folk marscherade med trupper och kungen av Granada efter en razzia i Konungariket Murcia. Efter krävande skattelättnader, återvände Blancas folk. Efter den blodiga säck Cieza 1477, vilket lämnade byarna till att avfolkas, invånarna i Blanca lämnade deras byar igen. De återvände igen 1492 efter erövringen av kungariket Granada. Domänen av bestämma av Santiago på Blanca och resten av Ricotedalen skulle förlängas fram till artonhundratalet. För att förbättra resultatet för deras länder under de första åren av denna domän bestämma övertygade muhammedanerna i Blanca att konvertera till kristendomen innan den nya lagen i 1501. De var nu kallade nya kristna. Muhammedanerna konverterade efter den nya lagen och 1501 kallades de morerna. År 1507 gav den katolska monarken instruktionerna för att bygga kyrkor i stället för de gamla moskéerna (4).

Med denna konvertering till kristendomen hoppades den muslimska befolkningen att bli av med de finanspolitiska trycket som de omfattades hela tiden. Fastän deras frustration var stor var dock detta inte fallet, och detta framkallade ett våldsamt uppror i moriska befolkningen i hela dalen i 1517. Detta uppror slogs ned och var förträngt redan ett år senare.

Under 1500-talet såg Blanca en markant ökning av antalet invånare i byn. Philip II, som alltid saknade pengar på grund av sina krig, utvecklade en ny strategi för att få pengar: han skapade kommuner. Till följd av detta gav Philip II den 10 augusti 1591 Blanca privilegiet [privilegium eller status?] hos en kommun, till priset av 2 400 dukater. Fördrivningen av de nya kristna genom Ricotedalens –som nu kallades Moriscoes- förordning 1613 resulterade i att Blancas mark föll i spillror. Blanca hade enbart 300 personer kvar

(5), på grund av den påtvingade fördrivningen av dess invånare. 10 till 15 år senare hade dock 45 % av befolkningen återvänt till sitt land (6). Miguel de Cervantes Saavedra skrev utförligt om den moriska Ricotedalen genom rollfiguren Morisco Ricote (7). Många författare trodde att Morisco Ricote kom från Esquivias eller Albacete men Gert Westerveld, en av stadens två krönikörer, bevisade att Morisco Ricote kom från Ricotedalen (8). Detta bekräftades 2010 av professor Francisco Márquez Villanueva (9). Under 1700-talet, även känt som det gyllene seklet för Murcia, började Blanca hämta sig från sin förlust av befolkningen, och ökade från 700 invånare år 1713 till 1 378 år 1786, enligt Census Floridablanca. Den nuvarande kyrkan, dedikerad till evangelisten St. John, återuppbyggdes i slutet av 1600-talet och början av 1700-talet av stenhuggarbröderna Lucas och Antonio de la Lastra. Byggnaden färdigställdes år 1717.

Efter självständighetskriget (1808-1814) ratificerades Blancas privilegium av kung Ferdinand VII år 1819. Nio år senare drabbades konungadömet Murcia av en epidemi av gula febern, och Blanca utseddes av ledningen för Murcias katedral till en tillflyktsort från sjukdomen. Enligt en gammal sägen skonades Blanca från febern tack vare St. Rochs förbön. St. Roch utseddes till Blancas beskyddare när invånarna såg resultatet av hans böner. Befriad från Santiagoorderns kontroll år 1851, och efter de revolutionära händelserna och återuppbyggnaden av monarkin under Canovas del Castillo genom Alfonso XII, mötte Blanca början på ett nytt århundrade bättre förberedd än några av de intilliggande kommunerna.

År 1856 arrangerade invånarna byggnationen av en ny bro över floden Segura. 1869 färdigställdes en landsväg för att förbinda staden med järnvägsstationen, och 1894 installerades gatubelysning. Samma år kollapsade flera kullar i Blanca vilket ledde till att flera byggnader förstördes, inklusive ett ålderdomshem och ett härbärge för fattiga. Resultatet av detta blev en fullständig förändring av landskapet, vilket motiverade byggnationen av nya hus och gator.

Under 1900-talet var det politiska och sociala landskapet ofta turbulent, både i staden och i resten av regionen. Efter att ha utsetts till den andra republiken började de konservativa parterna grupperas, och den spanska konfederationen för självstyre (CEDA) vann valet år 1931. Svaret från vänstern var en omedelbar utveckling av fackligt engagemang och sociala organisationer, vilket år 1934 ledde till en strejk i Murcia, med våldsamma demonstrationer på många håll. Det angränsande Cieza var tvungna att förklara krigstillstånd, och i Alguaza dog flera personer. Valet år 1936, som vanns av en koalition av vänsterpartier under namnet Den populära fronten, ledde åter till våldsamma dispyter i regionen. Detta gav förebud om den inbördeskonflikt som upphörde i samband med att en del av armén ökade den 17 juli samma år. Precis som i resten av landet under dessa år var detta en isolerat social kris. Den mest anmärkningsvärda medvetenheten var reflektioner över attackerna mot kloster och kyrkor, som klostret La Milagrosa och församlingen i Blancas kyrka, San Juan Evangelista. Som ett resultat av det här våldet förlorade Blanca en ansenlig del religiös konst, särskilt religiösa bilder (räddad från samma attacker blev en av de mest prestigefulla och uppskattade bilderna, den på Kristus bunden till en pelare i Salzillo-stil, gjord av Sanchez Tapia).

Trots stödet för republiken stod Murcia långt från frontlinjerna på grund av det fanns få militära handlingar, förutom ett sporadiskt bombande av hamnarna i Cartagena och Aguilas. I mars 1939 ockuperade nationalistsidans trupper staden, tillsammans med resten av regionen. Ur en demografisk synpunkt har 1900-talet varit en stagnerande tid för Blanca. Ett sekel tidigare hade staden 6 000 invånare, och samma siffra gäller för 2000-talet. Idag är invandring avgörande för att behålla och öka den siffran. Detta är inte förvånande, för kommunens ekonomi var i början av seklet beroende av jordbruk, esparto (10) och försäljningen av timmer, vilket gradvis försvann när syntetisk fiber ökade i popularitet. Dessa förutsättningar, nedläggningen av fabriker för hermetisering, och övergivandet av skogsavverkning tvingade många invånare att emigrera till andra platser. Endast jordbruket, som för närvarande är

dedikerat till frukt och vindruvor, upplevde en markant lyft tack vare vattnet i floden Segra. Blancas invånare låter sig dock inte besegras av bakslag, och kämpar tillsammans i en anmärkningsvärd ansträngning för att utveckla sin stad.

Sevärdheter

- Kyrkan Evangelisten St. John från 1700-talet
- Det moriska slottet från 1100-talet
- Peña Negra (vulkanisk svart sten på vilken staden vilar)
- Blancas museum och konstcenter (MUCAB), internationellt arkitektoniskt landmärke
- Pedro Canos grund
- Cento Negra, en plats för forskning och samtida skapelse (AADK)
- Tolkningscenter för vatten och ljus
- St. Roch eremithydda (i barockstil)
- Det heliga Familjekapellet
- San Pedros eremithydda
- Kyrkan Virgn del Pilar
- Pariserhjulet Núñez Miguelico
- Ferris Wheel "Núñez Miguelico"
- Hantverksstugan Center Negra, på en utmärkt plats vid utkanten av det moriska slottet. Kurser i målning och konst är tillgängliga.
- Landsortshuset La Favorita
- Promenader längs floden

Ekonomi

- Industriområdet San Roque
- Industriområdet Ángel Prieto Oliva

Festligheter och viktiga evenemang

Påskfestligheter: Precis som på andra platser i regionen samlas alla religiösa grupper (cofradías) och brödraskap vid fastan, för att gemensamt förbereda glädjefulla och passionerade evenemang och parader. För närvarande finns åtta religiösa grupper i Blanca, varav de äldsta är:

- Det kungliga och mest berömda brödraskapet av vår fader Jesus från Nazareth
- Brödraskapet av Evangelisten St. John
- Den kungliga församlingen av de Jesus och Marias heliga hjärtan
- Brödraskapet av Servitas av Vår Heliga Fru den Heliga

Andra religiösa grupper, som tillkommit senare, är:

- Brödraskapet av Veronica
- Brödraskapet av San Pedro
- Brödraskapet av Maria Magdalena och det yngre brödraskapet:
- Brödraskapet av the Trädgårdens Vånda

Brödraskapet av Trädgårdens Vånda bar bilden av den Heliga Jungfrun till ceremonin på långfredagen 1986, tre år efter att brödraskapet bildats. Den här traditionella bjudningen av bilder, som visar Blancas invånares känslor kring att betala för att bära den valda bilden på sina axlar, är värd att nämna.

Sommarfestligheter: I augusti firar Blanca sommaren igen, till minne och ära av sitt skyddshelgon St. Roche. Här präglas festligheterna av det söta brödet (la mona) och tjurarna. I Blanca har tjurrusningen den berömda statusen regionalt turistintresse, och det är utan tvekan den mest firade dagen för alla invånare i Blanca. Tjurrusningen är en gammal tradition som har upprätthållits i över 350 år, och det är ett unikt evenemang i Murcia-regionen. Under morgonen är atmosfären som kantar hela tjurarnas rutt full av en oändlig glädje, i vilken dans och olika bands parader uppmuntrar alla

att delta i festligheterna, och alla är välkomna. Denna festlighet utspelas alltid innan den 15 augusti. Livet och traditionerna i staden har beskrivits utförligt av en annan av stadens krönikörer, Angel Rios Martinez (11-25).

Vinterfestligheter: I juletider kan man i Blanca njuta av ett flertal storslagna krubbor. Bland dem kan besökarna finna det stora stallet i Betlehem, placerad i Cajamurcias utställningsrum, eller den privata stora Betlehemkrubban på Estacion de Blanca. Det här området ligger fyra kilometer från Blanca, på vägen mot Jumilla.

Vårfestligheter: På våren i Blanca, efter Semanta Santa, börjar en vecka med festligheter dedikerade till skyddshelgonet St. Roche. Den mest karaktäristiska av dessa festligheter är kröningen av drottningen och pilgrimsfärden. Pilgrimsfärden syftar till att återlämna kommunens helgon från kyrkan, i mitten av staden, till eremithyddan som dedikerats till helgonet. Folket för helgonet till platsen där han togs emot med jubel och fyrverkerier.

Tvillingstäder

- Anguillara Sabazia, Italien

Ihopparring är en akt som sker mellan två personer, två kulturer, där målet är att föra samman seder, relationer och känslor. Det här skulle kunna vara en definition av ihopparring, "gemellaggio" på italienska. På detta sätt beskrev Irene Molina sitt intryck av evenemangen som anordnades mellan Blanca och den italienska systerstaden Anguillara Sabazia år 1999.

För två år sedan fick Blanca en idé om att para ihop sig med en avlägsen italiensk stad som låg cirka fem mil från Rom, Anguillara Sabazia. Den här staden liknade Blanca till sin struktur, klimat, behov av vatten, och det faktum att landskapet representerades av en vacker sjö i Anguillara (Bracciano) och floden (Segura) i Blanca. Dess invånare var dessutom enkla, välkomnande och hårt arbetande personer. Det kanske starkaste enande band Blanca hade med den här staden var målaren Pedro Cano, som var Anguillaras adopterade

son och bodde med folket i över 20 år. Pedro Cano anlände en dag till Anguillara, och även fast Blanca alltid haft en plats i hans hjärta fångades han så starkt av den charm, landskap, folket entusiasm, och ljus som tydligt reflekteras i hans arbete. I augusti 1998 började ihopparningen av Anguillara och Blanca, och ett flertal ”anguilarianer” anlände till Blanca. Det var en berikande och charmant upplevelse som skapade starka band mellan de båda städernas invånare. 55 av Blancas invånare reste till Anguillara den 4 maj 1998 till Italien för att besöka Anguillara och bekräfta ihopparningen. Alla blev förtjusta i Anguillara. Dess invånare strävade konstant efter att göra besöket så bra som möjligt. Alla, från den yngsta till den äldsta, deltog i evenemang som de kärleksfullt hade förberett: utställningen av fotografier från båda kommunerna, den klassiska konserten, och båtturen på sjön för att beskåda dess skönhet. Det kanske mest rörande var tävlingen i poesi och barns teckningar. Det var fantastiskt att se vad de visste om Blanca, berättade Irene om resan.

När Blancas invånare gick på bussen i Anguillara och såg framför sig hur skylten om ihopparning ledde till att Blancas namn stod över Anguillaras ropade en från Blanca ”se, vi är i vår stad igen!” Detta var sant. Där i Anguillara, mer än 300 mil från Blanca, kände de sig som hemma. På grund av detta talade gruppen för hela Blanca när de riktade tacksamma ord mot de kommunala myndigheterna, avdelningen för ihopparning, och det generösa folket i Anguillara.

© Svensk text: Govert Westerveld

Blanca: den sista och största kvarvarande moriska staden i Spanien, år 1613.

Blanca var år 1613 den sista och viktigaste moriska staden i Spanien. Alla morisker hade varit tvungna att lämna landet år 1609. Invånarna i Blanca, en av de sex städerna i Ricotedalen, kunde skjuta upp fördrivningen till 1613, men i slutet av detta år kom det tragiska beskedet att moriskerna i Ricotedalen också var tvungna att lämna landet. Det beskedet kom den 31 december 1613. Cirka 25 % av Blancas 1 000 invånare gick till fots till hamnen i Cartagena, där moriskerna var tvungna att samlas. En liten del av Blancas 1 000 invånare hade flytt och begett sig till andra byar, eller till de höga bergen i Ricotedalen. Efter 10-15 år kom många tillbaka. Cirka 45 % av Blancas och Ricotedalens före detta invånare kunde fortsätta att leva i dessa områden. De här människorna gifte sig så småningom med kristna, och idag är Blanca en av de mest religiösa städerna i Murcia-provinsen. Den här filmen visar det gamla moriska området, de små krokiga gatorna som ledde till slottet, och hus som är flera sekler gamla.

Blancas historia kan enkelt beskrivas som följande. Efter att ha invaderat morerna i Spanien år 711 slog de sig ner i Ricotedalen samma århundrade. Där bildades sex städer, fram till år 1609. De nuvarande namnen på dessa städer är Abaran, Blanca, Ojos, Ricote, Ulea och Villanueva. Blanca var på 1600-talet huvudsäte i Ricotedalen.

Den första gången Blanca syntes i ett dokument var år 1281, när den vise kungen Alfonsos son Sancho erbjöd sin stad som en gåva till Santiagoordern. Staden hette då Negra, vilket översattes till "svart". Namnet på den första borgmästaren, som hittats i dokument från år 1303, var Garcia Bizcarra, som var befälhavare över Negras slott under kriget mellan Todmir (det gamla namnet på Murcia-provinsen)

och Valencia. Det här kriget pågick mellan 1296 och 1304, och slottet i Negra hade en viktig roll i det hela.

Den sista gången som namnet Negra nämndes i ett dokument var år 1315, och den första gången namnet Blanca dyker upp är, på holländska, år 1383. Ingen vet när namnbytet ägde rum, men år 2008 försökte jag bevisa att namnet Blanca kom från drottning Blanche av Bourbon, som år 1353 gifte sig med den spanske kungen Peter den grymme.

Den här kungen lämnade sin fru i sticket efter tre dagar, och levde med sin älskade María de Padilla. Hans styvbror Fadrique, som var härskare i Santiagoorden, försvarade drottning Blanche av Bourbon i inbördeskriget. År 1358 gav Peter den grymme order att döda Fadrique i Sevilla. De dödade också befälhavaren i Ricote, som kämpade tillsammans med Fadrique för drottningens rättigheter. Mellan 1354 och 1358 bodde Fadrique ibland i Ricotedalen, och det verkar som att namnet Negra byttes till Blanca för att hylla drottning Blanche av Bourbon, som Santiagoorden slogs för i flera år.

År 1501 konverterade Blancas muslimer till katolicism, och kallades nykristna. År 1505 byggdes Blancas moské om till en katolsk kyrka, och en officiell präst blev utvald för att lära de nykristna den katolska tron. Det gjordes inte på rätt sätt, för år 1562 fanns minst 20 nykristna fångar i Blancas fängelse. Två av dem brändes levande i samband med undersökningar och förhör. De flesta av de övriga 18 fångarna förlorade alla sina tillhörigheter som betalning för olika undersökningar. Runt 1565 utsåg den kyrkan en katolsk präst från Abaran för att undvika en likadan situation. Den här prästen kom från en muslimsk familj och talade arabiska. År 1567 stiftade Philip II en ny lag: från och med då fick Blancas invånare inte tala arabiska längre. Det var förbjudet att klä sig annorlunda, och de måste avstå från muslimska traditioner på bröllop. Detta ledde snart till krig mellan moriskerna från Granada och Philip II, och minst 60 000 morisker dödades. Den påföljande freden varade inte länge, för den 9 april 1609 (på samma dag som Tolvársfreden med Nederländerna

signerades på det kungliga rådets initiativ) bestämdes också att alla moriskerna måste lämna landet. Massdeporteringen av de döpta muslimerna täckte 3 % av den spanska befolkningen, från 250 000 till 300 000 i en befolkning på totalt 8-9 miljoner.

Varje konungadöme måste försäkra sig om att deportationen fastställdes. Det började i Valencia den 22 augusti 1609, och följdes den 29 maj 1610 av Aragon och Castile. Hela processen tog cirka fem år, 1609-1614. Många moriskerna anlände till nya hamnar i Nordafrika, Frankrike, Italien och det ottomanska riket. Vissa såg det som en religiös befrielse och upplevde å ena sidan en gemenskap i de muslimska länderna. Å andra sidan hade de problem med att anpassa sig, och hamnade till och med i fientliga situationer.

Invånarna i Ricotedalens städer protesterade intensivt och lyckades skjuta upp sin deportering till 1613. Med 1 000 invånare, idag 6 000, var Blanca huvudsätet i Ricotedalen. Även fast de döptes före år 1502 och därmed hade de nya kristnas rättigheter blev de år 1613 laglösa och sedda som moriskerna. Denna orättvisa resulterade i att Madrid tidigt i december 1613 meddelande att moriskerna i Ricotedalen också måste lämna landet. Det ledde till flera situationer där Blancas invånare grät och riktade sig till Murcias katolske biskop för att undvika deportation. Trots den goda viljan hos Murcias katolska kyrka, som ansvarade för Ricotedalens invånare, skedde deportationen. Anledningen var, konstigt nog, nationell säkerhet. Den slutliga dagen var den 13 december 1613. Cirka 40 % av Ricotedalens invånare, inklusive Blanca, gick till fots till hamnen i Cartagena för att bli ivägskeppade där. Vissa av Blancas 1 000 invånare hade dragit sig till andra byar eller till de höga bergen för att undvika deportering. Deporteringen skedde i januari år 1614. Under tre veckor, när Blancas invånare och deras barn var i Cartagena, lyckades olika äldre gifta bort sina döttrar med kristna för att undvika deportering. Det är anledningen till att vi kan se cirka 20 äktenskap mellan döttrar till Blancas nykristna och manliga kristna från andra områden. Bara kvinnorna ville gifta sig på det sättet. Jag har inte kunnat hitta äktenskap mellan manliga nykristna och kristna

kvinnor. Det låg inte riktigt i naturen hos de tidigare morerna från Blanca, av vilka vissa till och med haft två eller tre moriska kvinnor innan år 1580.

Tack vare arkiv över dop och äktenskap från 1600- och 1700-talet kunde jag se att många av Blancas nykristna kom tillbaka efter 10-15 år. Så småningom kunde 45 % av Blancas och Ricotedalens före detta befolkning fortsätta bo i sina områden. Det faktum att Blanca fortfarande har alla register över dop, äktenskap och dödsintyg kan anses vara något unikt. På grund av det spanska inbördeskriget (1936-1939) har många arkiv förstörts eller bränts upp.

Med tiden blandades den före detta moriska befolkningen med de kristna.

Mot berget ser vi två stora pelare som var en ingång till det moriska slottet. Vi ser att det inte var lätt att komma in genom den ingången, som var nödvändig för att skydda slottet mot potentiella fiender. Om vi ser efter noga ser vi två gamla stigar på berget, vilka användes av morerna för att gå uppåt. Det fanns inget vatten i slottet, så de var tvungna att bära vatten från floden till slottet. Slottet byggdes på en strategisk punkt för att så bra som möjligt skydda det mot inkräktare. Nära slottet ser vi en vaktpost som fanns där innan slottet byggdes, förmodligen från 900-talet. Blancas slott höll kontakt med slotten i Cieza, Ojos och Ricote med hjälp av röksignaler.

Det moriska slottet dateras till 1100-talet och byggdes förmodligen under Muhammad ibn Mardanis –även kallad kung Varg- regim. Han levde år 1124-1172. I det här gamla området, som syns i film, utgör Blanca en unik attraktion i Murcia-provinsen. Ingenstans i Murcia-provinsen finns ett liknande gammalt moriskt område. I förgrunden ser vi ett före detta spannmålsförråd i byn Darrax, mittemellan Abaran och Blanca. Det är det enda kända moriska spannmålsförrådet i Spanien. På toppen av berget delades det här rektangulära spannmålsförrådet upp i flera områden där spannmål lagrades. Förrådet hade en vakt eftersom det var en helig plats, och

fiender fick inte inträda där. Vi såg samma fenomen i Blancas katolska kyrka på 1500-talet. Om någon kom i klammer med rättvisan sprang han fort in i kyrkan, och soldaterna kunde inte ta någon där eftersom det var en helg plats.

Idag är Blanca en av de mest religiösa städerna i Murcia-provinsen. Slutligen ser vi "Virgen Blanca" (den vita jungfrun) på en vacker utsiktsplats, med en magnifik utsikt över hela regionen.

© Svensk text: Govert Westerveld

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

RUSSIAN

Бланка (Мурсия)

Бланка — муниципалитет в Испании, расположенный в районе Вега-Альта-дель-Сегура в провинции Мурсия. Он принадлежит к одному из шести муниципалитетов Долины Рикоте, наряду с Абаран, Охос, Рикоте, Улэа и Вилануэва-де-Сегура. На севере Бланка граничит с муниципалитетом Абаран, на юге — с Улэа и Охос, на востоке — с муниципалитетами Молина-де-Сегура и Фортуна, а на западе — с муниципалитетом Рикоте. Бланка занимает территорию в 87.7 кв.м., средняя высота над уровнем моря — 233 м., а население составляет 6,489 человек (по данным Национального Института Статистики за 2011 год.

Транспортные коммуникации

Главное дорожное сообщение около Бланки - автострада А-30 (Альбачете, Мурсия). А-33 между Фуэнте-ла-Игера и Бланка в настоящее время пока только строится. Эта автострада улучшит связь с Валенсией.

Из Мурсии до Бланки можно добраться по автострате А-30, выход 111 железнодорожной станции Бланка-FCC, из Мадрида через выход 110 автостраты А-30 или по главной дороге N-301. Из Валенсии можно доехать до Бланки через перекресток будущей автостраты А-33 с автострадой А-30 или по главной дороге N-344.

История

Вернемся в год 713 , когда арабские завоеватели отправились на поиски людей в город Бланка. Первым свидетельством являются развалины замка, датирующегося двенадцатым веком. В тринадцатом веке это место было известно под

названием Нэгра, очевидно из-за горы чёрного цвета около замка и центра сосредоточения населения. Этот замок был построен между 1155 и 1171 первым Королём Мурсии, Мухаммедом ибн Марданисом, известным как Король Волк. По историческим данным, часть Мавританской Долины Рикоте была основана в 1228 году, во время восстания против альмохадов, возглавленного Ибн Худом. Однако после его смерти, десять лет спустя, в Королевстве Мурсия стали господствовать анархия и беззаконие, став причиной Алькарасского Договора с Кастилией в 1243 году, который требовал подчинения Короне как протекторату и уважения к мусульманским традициям.

Утверждение Альфонсо X на кастильском троне и нарушение некоторых положений договора, вызвало восстание мудехаров между 1264 и 1266 годами. После подавления восстания, Альфонсо X взял население Долины Рикоте под юрисдикцию города Мурсия, таким образом присоединив её к городу. Со смертью Фернандо де ла Серды, старшего сына и наследника кастильского престола, началась борьба за трон Кастилии. Борьба была между сыновьями Фернандо, инфантами де ла Серда, и его дядей, сыном Альфонсо X, инфанта дона Санчо. В документе, датированном 25 марта 1281 года, Санчо IV обещает вознаградить Орден Сантьяго, жертвуя ему Долину Рикоте, включая Нэгра (Бланка), если он поможет ему в борьбе за корону. 19 ноября 1285 года, в Севилье, будучи провозглашённым королём, Санчо IV исполнил своё обязательство, дав Ордену Сантьяго Долину Рикоте, её районы, деревни, за предоставленную поддержку (1).

В Долине Рикоте мир длился не долго, так как Арагонский Яков II вторгся в Королевство Мурсия в 1296 году, дабы вознаградить себя за помощь другой стороне, т.е. инфантам де ла Серда, в борьбе за престол. Во время оккупации, Нэгра и её замок были отданы советнику Бернардо де Сарриа, хотя командующий Рикоте утверждал, что передал их Джону

Осоресу 19 сентября 1303 года. В последний раз Нэгра упоминается в документе за 1315 год. Изменение имени Нэгра на Бланка, вероятно, имело место между 1353 и 1362 годами, под влиянием Донны Бланки де Борбон, Королевы Кастилии, брошенной королём Педро I и попавшей под защиту Фадрике, Владельца Ордена Сантьяго, и Санчо Санчеса де Москосо, командующего Рикоте (2).

В 1382 Бланка впервые появилась под названием Бланка. Советник Королевства Мурсия, Мартин Алонсо де Вальдивьесо, потребовал свободы для мавра из Бланки, который был захвачен по требованию еврея из Эльче. (3).

Несправедливые события не могли остановить нестабильную военную ситуацию в середине пятнадцатого века. Это заставило людей Бланки бросить свои дома и идти с войсками Короля Гранады после набега в Королевство Мурсия. После , запросив налоговые льготы, люди Бланки стали возвращаться. После кровавого разграбления Чеза (Cieza) в 1477 году, опустошившего посёлки , жители Бланки снова покинули свою деревню. Они вернулись снова в 1492 году, после завоевания Королевства Гранады. Господство Ордена Сантьяго над Бланкой и остальной частью Долины Рикоте продлится до девятнадцатого века. Дабы увеличить плодотворность своих земель в первые годы своего господства, Орден убедил мусульман Бланки перейти в христианскую веру перед новым законом в 1501 году. Их теперь называли новыми христианами. Мусульмане, принявшие христианство после нового закона 1501 года, были названы маврами. В 1507 году, католические монархи стали строить церкви на месте старых мечетей (4).

С принятием христианства, мусульманское население надеялось избавиться от финансового давления, которому они подвергались постоянно. Однако, какого было их разочарование, когда они поняли, что дело было вовсе не в этом. Это и вызвало жестокое восстание мавританского

населения по всей Долине в 1517 году. Это восстание было подавлено и репрессировано год спустя.

В течение шестнадцатого века население Бланки значительно увеличилось. Филипп II, постоянно испытывая недостаток в средствах из-за войн, придумал новую стратегию по получению денег: создание муниципалитетов.

В результате, 10 августа 1591 года, Бланка получила от Филиппа II право на муниципалитет за 2,400 дукатов. Постановлением Филипа III в 1613 году, изгнание из Долины Рикоте новых христиан, внезапно переименованных в морисков, оставило земли Бланки в руинах. По причине вынужденного массового бегства жителей, на территории Бланки осталось всего 300 человек (5). Однако, 10 или 15 лет спустя, 45% его жителей вернулись на свои земли (6). Мигель де Сервантес Сааведра подробно описал мавританскую Долину Рикоте, взяв за персонаж мориска Рикоте (7). Многие авторы считали, что мориск этот прибыл из Эскивиас или Альбачете, но Говерт Вестервельд, один из двух летописцев города, доказал, что мориск Рикоте прибыл из Долины Рикоте (8), как и подтверждено в 2010 году профессором Франческо Маркесом Вилануэвой (9). Возвращаясь в Золотой (18-й) век в Мурсию, когда, согласно переписи Флоридабланки, население Бланки стало расти, от 700 жителей в 1713 году до 1378 жителей в 1786 году. Церковь Святого Иоанна Евангелиста была восстановлена в конце семнадцатого и начале восемнадцатого веков резчиками по камню, братьями Лукасом и Антонио де ла Ластрой. Здание было закончено в 1717 году.

После войны за Независимости (1808-1814), привилегия Бланки была ратифицирована королем Фердинандом VII в 1819 году. Девять лет спустя, Королевство Мурсии было поражено эпидемией жёлтой лихорадки и глава Собора Мурсии избрал Бланку убежищем от болезни, и заступничество Св. Роха спасло Бланку. Св. Роха называли защитником Бланки,

внемлющим мольбам жителей. Освобожденная Орденом Сантьяго в 1851 году и после революционных событий и восстановления монархии Антонио Кановаса дель Кастильо, Бланка стоял на нового столетия более подготовленная, чем некоторые близлежащие муниципалитеты. В 1856 году жители построили новый мост через реку Сегура. В 1869 году была закончена сельская дорога, соединяющая город с железнодорожной станцией. В 1894 году было установлено уличное освещение. Но в 1894 году Бланка пострадала от нескольких оползней, разрушивших некоторые здания, включая больницу и приют для бедных. Результатом стало полное изменение ландшафта, которое поспособствовало строительству новых зданий и улиц. В течение двадцатого века в городе и остальной части области, регулярно имели место бурные политические и социальные движения. Провозгласив себя Второй Испанской Республикой на выборах 1931 года консервативные партии, сгруппировавшись в Испанскую Конфедерацию Автономных Правых, одержали победу. Левые партии ответили развитием профсоюзов и общественных организаций, которые, в 1934 году, объявили всеобщую забастовку с демонстрациями во многих районах Мурсии. Соседняя Съеса должна была объявить состояние войны и в Альгвасас было несколько смертельных случаев. Победив на выборах 1936 года, коалиция левых партий "Народный фронт" возвратилась, чтобы вызвать сильные народные движения всюду по области. Это стало началом гражданского конфликта, который закончился бунтом части армии, 17 июля того же года. В течение этих лет, почти вся страна испытывала острый политический и социальный кризис. Имели место нападения на монастыри и церкви, такие как женский монастырь "Ла Милагрос" и округ церкви Сан-Хуана Евангелиста. В результате Бланка потеряла существенное количество предметов искусства, особенно икон (среди них одно из самых ценных изображений Христа, привязанного к колонне стиля Сальсильо, работа пера Санчеса Тапии).

Будучи на стороне республики, область Мурсии осталась вдалеке от линии фронта, так как военные действия сводились к нерегулярным бомбежкам портов Картахены и Агиласа. В марте 1939 года, войска национальной стороны заняли город наряду с остальной частью области. С демографической точки зрения двадцатый век был временем застоя для Бланки. Веком ранее в городе было 6,000 жителей и число остается неизменным и в двадцать первом веке. Сегодня эмиграция очень важна для Бланки, дабы поддержать и увеличить это число. Это не удивительно, так как экономика муниципалитета в начале века была основана на сельском хозяйстве, эспарто (10) и продаже древесины, которая постепенно исчезала с появлением синтетических волокон. Повальное закрытие отраслей промышленности вынудило местных жителей менять место жительства. Только сельское хозяйство, в настоящее время посвященное фруктам и винограду, развилось благодаря водам Тахо-Сегуры. Но всетаки жители Бланки не сдаются, продолжая бороться и прилагать все усилия для развития своего города.

Достопримечательности

- Церковь Святого Иоанна Евангелиста - 18-й век
- Мавританский Замок – 12-й век
- Нэгра (вулканическая черная гора, на которой и стоит город)
- Музей и Арт-центр Бланки (MUCAB) Международный памятник архитектуры
- Фонд Педро Кано
- Центро Нэгра, современный научно-исследовательский центр (AADK)
- Центр интерпретации Воды и Света
- Эрмитаж Святого Роха (Барокко)
- Часовня святого семейства
- Эрмитаж Сан Педро

- Церковь 'Вирген дель Пилар'
- Колесо обозрения 'Нунес Мигелико'
- Мастерская 'Центр Нэгра'. В красивом месте на окраине Мавританского замка; имеются курсы живописи и искусства
- Деревенский домик 'Ла Фаворита'
- Прогулочные дороги вдоль реки

Экономика

- Промышленная зона 'Сан Роке'
- Промышленная зона "Ángel Prieto Oliva"

Празднества и важные события

Пасхальные празднества: Как и в других местах в регионе, к приходу Великого поста, все религиозные группы (cofradías) и братства, завершают предпраздничные приготовления к действиям и парадом, полных пыла и страсти. В настоящее время в Бланке существует восемь религиозных групп, самые старые из которых:

- Самое прославленное Братство Отца Нашего Иисуса из Назарета;
- Братство Св. Иоанна Евангелиста;
- Религиозное Братство Священных Сердец Иисуса и Марии;
- Братство Servitas Нашей Богородицы Девы Скорби

Другие религиозные группы более позднего периода:

- Братство Вероники;
- Братство Сан Педро;
- Братство Св. Марии Магдалены;

и самое молодое братство:

- Братство Моления о Чаше.

Братство Моления о Чаше несло изображение Девы Скорби на процессии Великой Пятницы в 1986 году, три года спустя после своего возникновения. Стоит упомянуть это традиционное Шествие с Ликами Святых, которое показывает все чувства и эмоции жителей Бланки.

Летние Празднества: В августе Бланка празднует свои летние празднества в честь своего заступника Святого Роха. Здесь обстановка меняется на сладкий хлеб (la mona) и быков. Прогон быков привлекает в Бланку много туристов, и это, несомненно, самый большой праздник для всех жителей Бланки. Прогон быков - очень старая традиция, существующая более трехсот пятидесяти лет и действительно уникальное событие в области Мурсии. В атмосфере безграничной радости, преобладающей вдоль всего маршрута бегущих быков, танцев и парада групп, поощряются все, кто присоединяется к празднествам, и там всем рады. Этот праздник всегда проводится до 15 августа. Жизнь и традиции города хорошо описаны ещё одним летописцем деревни, Анхелем Риосом Мартинесом (11-25).

Зимние Празднества: Бланка на Рождество - время, когда можно наслаждаться видом различных монументальных хижин. Среди них посетители могут лицезреть монументальный Вифлеемский хлев, расположенный в демонстрационном зале Сајамурсіа или частный монументальный Вифлеемский хлев, находящийся в месте, называемом "Estación de Blanca". Этот район Бланки расположен в 4 километрах от нее по дороге к Хумилле.

Весенние Празднества: Бланка весной - после Страстной Недели начинается неделя празднеств, посвящённых покровителю Святому Роху. Самыми характерными являются Коронация Королевы и Паломничество. Паломничество возвращает покровителя муниципалитета из церкви, расположенной в центре города, в его собственную хижину отшельника, посвящённую этому покровителю. Люди принесут

покровителя к месту, где он был принят с ликованием и сигнальными ракетами.

Города близнецы

Ангилара Сабацция, Италия

Объединение — это действие, случающееся между двумя людьми, двумя культурами - с целью обеспечения, присоединения к обычаям, отношениям, чувствам...." Это могло бы стать определением объединения - "gemellaggio" по итальянски. В этих строках, в 1999 году, Ирен Молина поделилась своими впечатлениями от событий, произошедших между Бланкой и её итальянской сестрой - городом Ангилара Сабацция.

Два года назад у Бланки появилась идея соединиться с городом Ангилара Сабацция, расположенным приблизительно в тридцати милях от Рима. Этот город был схож с Бланкой по структуре, климату, важности воды и пейзажами, представленными красивым озером в Ангиларе (Браччиано) и рекой (Сегура) в муниципалитете Бланки, а также жителями - простыми, гостеприимными и трудолюбивыми людьми. Возможно, главной причиной этого союза стал любимый сын Бланки, живописец Педро Кано, ставший приёмным сыном Ангилары и проживавший в ней уже больше двадцати лет. Хотя Бланка всегда была в его сердце, Педро Кано, прибыв однажды в Ангилару, был очарован пейзажем, энтузиазмом людей и светом, которые нашли отражение в его замечательных работах. В августе 1998 года, с прибытием представителей "angularillos" в Бланку, начался процесс объединения Ангилары и Бланки. Это было очень обогащающим опытом для жителей обоих городов. Представительство из пятидесяти пяти жителей Бланки прибыло в Италию 4 мая 1998 года, дабы посетить Ангилару и укрепить союз. Все они были очень впечатлены Ангиларой. Жители все время стремились сделать пребывание гостей в городе максимально приятным. Все люди, от мала до велика, принимали участие во всех подготовленных

мероприятиях - выставке фотографий обоих муниципалитетов, классическом концерте и катаниям на лодке по озеру, радуя глаз красотой окружающей местности. Однако, возможно, самым потрясающим оказался конкурс детских стихов и рисунков. Было невероятно видеть, насколько хорошо они знали Бланку! Ирен закончила рассказывать свою историю поездки.

Когда люди Бланки поднялись в автобус и рассмотрели знак объединения - с названием Бланки, находящей на название Ангилара, кто-то воскликнул: "Посмотрите, мы снова в нашей деревне!". И это было верно. Там, в Ангиларе, за две тысячи миль от Бланки, они чувствовали себя как дома. И поэтому, люди Бланки выразили свою благодарность муниципальным властям, комиссии по объединению и щедрым людям Ангилары!

русский текст: Govert Westerveld

Бланка: самая последняя и самая большая из оставшихся деревень морисков в Испании 1613 года

Бланка была последней и самой важной из деревень морисков в Испании 1613 года. Всем морискам пришлось покинуть страну в 1609 году. Жители Бланки, одной из шести деревень, принадлежавших Долине Рикоте, смогли отложить высылку до 1613 года. Хотя, в конце 1613 года было объявлено, что мориски Долины Рикоте также должны были покинуть страну. Это произошло 13-ого декабря 1613 года. Из одной тысячи жителей Бланки, примерно 25% отправились пешком в порт Картахены, где морисков грузили на корабль. Небольшому количеству жителей удалось бежать в другие деревни или в горы Рикоте. Спустя 10 или 15 лет, многие из них вернулись. В конце концов, примерно 45% бывшего населения Бланки и Долины Рикоте, смогли остаться на своих землях. С течением времени, они стали создавать семьи с христианами и сегодня Бланка - одна из самых благочестивых деревень в провинции Мурсия. Этот фильм показывает вам старые окрестности, узкие улочки, ведущие к замку и очень старые дома тех времен.

История Бланки может быть рассказана так: после вторжения в Испанию в 711 году, мавры обосновались в Долине Рикоте в том же столетии. Там они основали шесть деревень, в которых и жили до 1609 года. Сейчас это деревни носят названия – Абаран, Бланка, Охос, Рикоте, Улза и Вилануэва. В 17 веке Бланка была главной деревней Долины Рикоте.

Впервые Бланка упоминается в документе за 1281 год, когда Санчо, сын короля Альфонсо Мудрого, пожертвовал деревню Ордену Сантьяго. В то время Бланка носила название Нэгра, что в переводе на английский означает черная. По документам,

найденным в 1303 году, первого мэра звали Гарсия Бизцара , как командующего замком Нэгра во время войны между Тодмиром (старое название провинции Мурсия) и Валенсией. Эта война бушевала с 1296 по 1304 год и Нэгра сыграла очень важную роль в то время.

Последнее упоминание названия Нэгра датируется 1315 годом, а первое появление названия Бланка — 1383 годом. Никто не знает, когда же ее переименовали. Хотя, в моей диссертации 2008 года, я поставил целью доказать, что названа она была в честь королевы Бланш Бурбонской, которая вышла замуж за испанского короля Петра Жестокого в 1353 году.

Этот король оставил свою жену через три дня и жил со своей возлюбленной Марией де Падилла. Фадрике, его сводный брат и господин Ордена Сантьяго, защищал Марию Бланш Бурбонскую в гражданской войне. Хотя, в 1358 году, Петр Жестокий дал приказ убить Фадрике в Севилье. Они также убили главнокомандующего Рикоте, сражавшегося вместе с Фадрике за права Королевы Бланш Бурбонской. С 1354 по 1358 год, Фадрике периодически останавливался в Долине Рикоте и похоже смена названия Нэгра на Бланка было данью Королеве Бланш Бурбонской, за которую Орден Сантьяго боролся годами.

В 1501 году мусульмане Бланки приняли христианство и стали называться христианами. В 1505 году мечеть Бланки стала католической церковью и был официально назначен священник для посвящения новых христиан католическую веру.

Но все было сделано неверно, так как в 1562 году мы видим 20 новых христиан в темнице Бланки. Двое из них были сожжены заживо по решению инквизиции. Оставшиеся 18 лишились всего, что у них было, в пользу инквизиции. Примерно в 1565 году церковь назначила католического священника из Абарана, дабы избежать повторения подобной ситуации. Этот священник был родом из мусульманской семьи и говорил по арабски. В

1567 году, король Филипп Второй провозгласил новый закон. С того времени жителям Блвнки запрещалось говорить по арабски. Это стало причиной войны между морисками королевства Гранада и королем Филиппом Вторым и привело к гибели 60 000 морисков. Последовавший мир был непродолжителен, так как 9 апреля 1609 года (в тот самый день, очень важный день смотра необходимых войск, было подписано двенадцатилетнее перемирие с Нидерландами по инициативе Королевского Совета) было принято решение, по которому все мориски должны были покинуть страну. Массовая депортация крещеных мусульман составляла около 3 процентов от общего населения Испании, от 250 000 до 300 000 человек из 8 или 9 миллионов жителей.

Каждое королевство должно было проследить за процессом депортации. Началась она 22 августа 1609 года в Валенсии. Продолжилась 29 мая 1610 года в Арагоне и Кастилье. Весь процесс длился примерно пять лет, с 1609 до 1614 года. Очень растроженные мориски пришли к портам их новых домов. Это были Северная Африка, Франция, Италия и Оттоманская Империя. Некоторые смотрели на это как на религиозное освобождение и, с одной стороны, им были рады в исламских странах. Но, с другой стороны, они столкнулись со значительными трудностями и даже враждебностью в процессе адаптации.

Жители деревень Долины Рикоте сильно протестовали и сумели отодвинуть изгнание до 1613 года. С населением в 1000 жителей, сегодня 6000, Бланка была главным городом в Долине Рикоте. Хотя они и были крещены до 1502 года и были названы новыми христианами, в 1613 году их объявили вне закона и причислили к морискам. Эта страшная несправедливость привела в декабре 1613 года к тому, что Мадрид объявил о высылке из страны морисков Долины Рикоте.

Все дошло до того, что жители Бланки со слезами направлялись к католическому епископу Мурсии, дабы избежать высылку. Несмотря на благосклонность католической церкви Мурсии, которая пыталась защитить жителей долины Рикоте, депортация все таки произошла. Причиной депортации была названа национальная безопасность. 13 декабря 1613 года этот день наступил. Около 40% населения долины Рикоте, в том числе и жители Бланки, шли пешком к порту Картахены. Некоторым из 1000 жителей Бланки удалось бежать в другие деревни или горы, избегая депортацию. Отгрузка состоялась в январе 1614 года. В течение трех недель, пока жители Бланки и их дети оставались в Картахене, некоторым старейшинам удалось выдать замуж своих дочерей за христиан для того, чтобы избежать депортацию. Вот почему мы видим около 20 браков между дочерьми новых христиан Бланки и христианскими мужчинами из других регионов. Только женщины были готовы вступить в брак подобным образом. Я не смог найти браки мужчин новых христиан и христианских женщин. Это действительно не было в природе этих бывших мавров Бланки, несмотря на то, что у некоторых из них были 2 или 3 мавританские женщины до 1580 года.

Благодаря крещениям и регистрации браков в 16-м и 17-м веках, я смог увидеть, что многие новые христиане Бланки вернулись спустя 10 или 15 лет. В конце концов, 45% бывших жителей Бланки и долины Рикоте смогут жить на своих территориях. Тот факт, что у нас в Бланке сохранились все регистрации крещений, венчаний и смертей, можно рассматривать как нечто уникальное. Из-за гражданской войны в Испании (1936 - 1939) много записей было уничтожены или просто сожжены. К тому времени, бывшее мавританское население медленно смешивалось с христианами.

На склоне горы мы видим две большие колонны, которые служили входом в мавританский замок. Отметим, что было не легко прийти через этот вход, который был необходим для

защиты замка от возможных врагов. Если присмотреться повнимательней, мы заметим две старые тропы на склоне горы, которые использовались маврами для восхождения вверх. В замке не было воды, поэтому им приходилось носить воду из реки. Замок был построен на стратегической точке для того, чтобы защищать его от захватчиков. Рядом с замком мы видим сторожевой пост, который был там еще до строительства замка, вероятно, с 10-го века. Замок Бланки оставался на связи с замками в Сизза, Охос, и Рикоте посредством дымовых сигналов.

Мавританский замок датируется 12-м веком и, вероятно, был построен во время царствования Мухаммада ибн Марданиса, также известного как Король Волк, который жил с 1124 по 1172 год. В этом старом квартале, который вы видите в данном фильме, Бланка уникальна своей привлекательностью. Нигде больше в провинции Мурсия вы не увидите старые окрестности морисков.

На переднем плане мы видим бывший амбар в деревушке Даракс, расположенный точно между селами Абаран и Бланка. Это единственный мавританский амбар, известный в Испании. Находясь на самой вершине горы, этот прямоугольный амбар был разделен на несколько зон, в которых хранились зерна. Амбар охранялся, так как место это было святое, и враг не мог войти в него. Мы видели то же самое явление в католической церкви Бланки в 16-м веке. Если кто-то попадал в неприятности с законом, он быстро бежал в церковь и солдаты не могли получить его, потому что это было святое место.

Сегодня Бланка является одной из самых благочестивых деревень в провинции Мурсия. Наконец мы видим "Virgen Blanca" (Белая девственница) на красивой смотровой с великолепным видом на весь регион.

Видео Говерта Вестервелда,
Официальный летописец деревни

Бланка (Мурсия), Испания

Видео снято в Бланке, деревне, относящейся к долине Рикоте в провинции Мурсия (Испания)

русский текст: Govert Westerveld

In 10 languages

ARABIC

بلانكا (مورسيا)

بلانكا هي بلدية إسبانية، تقع في (فيغا ألتا ديل سيغور) وفي منطقة مورسيا تحديدا وهي تنتمي لواحدة من بلديات ريكوت فالي الستة سويا مع (أبران) (أوجوس) (ريكوت) (اوليا) و (فيلاويفا) لسيكيرا، جيران بلانكا في الشمال مع بلدية أربيان، في الجنوب مع أوليا و أوجوس، وفي الشرق مع بلدية مولينا دي سيكورا و فورتينا، وفي الغرب مع بلدية ريكوت، تمتد مساحة بلانكا على 87.7 كيلو متر، ومتوسط إرتفاعها هو 233م، ويقدر عدد سكانها ب6489 نسمة، وفقا لإحصائيات المعهد الوطني للإحصاء في 2011

طرق المواصلات

طرق المواصلات الرئيسية في بلانكا هي الطريق السريع رقم 30أ البيسيت، مورسيا و 33أ بين فينتي و لاهيكيرا وبلانكا في طور الانجاز، هذا الطريق السريع سيحسن التواصل في فالونسيا من مورسيا بلانكا يمكن العبور عبر الطريق السيار 30أ ويمكن الخروج عبر المخرج رقم 111 لمحطة السكك الحديدية داخل الطريق السيار 30أ أو عبر الطريق الرئيسية 301، يمكن السيقافة من فالونسيا إلى بلانكا عبر تقاطع المستقبل 33أ للطريق السيار وذلك إلى الطريق السيار 30أ للطريق الرئيسية رقم 344.

التاريخ

يجب أن نعود إلى سنة 713 إبان قدوم العرب لإيجاد انسان دائم الحضور في مدينة بلانكا. وأول شهادة تعود بنا من ما تبقى من القلعة في القرن الثاني عشر، وفي القرن الثالث عشر كانت تعرف بإسم نيكرا، على ما يبدو بسبب لون الجبال السوداء قرب القلعة وشعب الوسط. هذه القلعة تم بنيت بين سنتي 1155 و 1171 من طرف أول ملك لمورسيا، محمد ابن ماردانيس، والمعروف بالملك الذئب، الرابط التاريخي لوادي موريش ريكوت الذي تأسس سنة 1228، السنة التي تمرد فيها ابن هود الذي ينتمي للريكوت ضد الموهدهس، على كل حال، بعد موته بعشر سنوات وغياب قانون النشر في مملكة موريسيا، مما تسبب في اتفاق الكاراز الموقعة مع القشتالي سنة 1243، الأمر الذي يتطلب تقديمه إلى التاج تحت وصاية واحترام وضمان الممتلكات، وتقاليده المسلمين مقابل تبعية ملك قشتالة،

فور حصول الملك ألفونسو العاشر على عرش قشتالة وبعد كسر بعض بنود المعاهدة، قامت الثورة وذلك بين 1264 و 1266، وبعد قمع الثورة قام ألفونسو العاشر باعطاء وادي ريكوت للشعب وبكل الاختصاصات لمدينة مورسيا، لتضاف لتراب المدينة،

مع موت فيرناندو ديل سيدرا، و عمه، ابن الفونسو العاشر، الابن الأكبر والوريث القشتالي، بدأ النضال المتعلق بخلافة عرش قشتاليا، هذا النضال الدائر بين ابن فيرناندو والإنفينت دي لا چيدرا، وخاله، ابن ألفونسو العاشر، الانفانت دون سانشو في وثيقة بتاريخ مارس 25 1281 والذي وعد بمكافأة نظام سانتياغو باهداء وادي الريكوط والنيكرا (بلانكا) إذا ساعده في نضاله للحصول على التاج، حينما طالب بأحقية في التاج في سيفيل دجنبر 19 1285، سانشو الرابع مؤمن بالتزامه لاعطاء نظام سانتياغو وادي الريكوط، جيرانهم، القرى، والأماكن مقابل المساندة الممنوحة لم يعم السلام لمدة طويلة في وادي الريكوط بسبب جيمس الثاني لغزوه مملكة موريسيا سنة 1296 لمكافآت نفسه لمساعدته الطرف الآخر، الانفنت دي لا سيدرا، في نضاله لخلافة العرش ضد عمه، وفي خضم هذا الاحتلال نيكرا والقلعة أعطيت للمستشار بيرناردو دي ساريا، وكذلك السانتياكيسا قائدة الريكوط والتي طالبت بتبديلها لجون أوساريس في 19 سبتمبر 1303، آخر مرة إسم النيكرا بدأ في وثيقة في سنة 1315، تبديل اسم نيكرا لبلانكا تم بين 1353 و 1362 تقريبا وذلك بواسطة المؤثر مورس بواسطة تأثير دونا بلانكا دي بوربون، ملكة القلعة، والتي تم هجرها من طر الملك بيدرو الأول، والتي دافع عنها فريديريك، سيد الريكوط، في 1382 بلانكا ظهرت لأول مرة تحت إسم بلانكا، المستشارة العليا لمملكة مورسيا، مارتين الونسو دي فالديفييسو، الذي طالب حرية مور من بلانكا والتي تم إحتجازها بناء على طلب إيلش اليهودي، أحداث غير عادلة لم تنهي الحرب في أوساط القرن الخامس عشر، والتي تسببت في هجران وبسبب الشعب لبلانكا وانضمامهم لفيالق ملك كرانادا بعد الغزوة في مملكة مورسيا، المطالبة بعائدات الضرائب، شعب بلانكا رجع، بعد نهب دموي لسبيزا في 1477، والذي ترك القرية بدون شعب، فسكان بلانكا هجروا مرة أخرى القرية، ورجعوا سنة 1492 بعد فتح مملكة كرانادا، ونظام سانتياغو على بلانكا وباقي وادي الريكوط والذي ضل يتوسع حتى القرن التاسع عشر، وحتى تتمكن أراضيهم من التحسن بداية السنوات

في نطاق واسع لمحاولة إقناع المحمدين في بلانكا لكي يحولوا ديانتهم للمسيحية قبل خروج القانون الجديد في 1501 لقبو بالمورس ، ففي عام 1507 أعطت الملوك الكاثوليكية تعليمات لبناء الكنائس بدلا من المساجد القديمة ، مع هذا التحول الدياني إلى المسيحية أراد السكان المسلمين التخلص من الضغوط المالية التي كانت تخضع لها في كل وقت. وكانوا يتظاهرون بالإحباط و الأمر لم يكن كذلك ، فهذه الأخيرة أدت إلى انتفاضة عنيفة من سكان موريس في جميع أنحاء الوادي في سنة 1517 و قد تم حنف هذه الثورة ومن تم قمعها عام بعد ذلك.

طوال القرن سادس عشر، عرفت بلانكا زيادة غير مسبوقة في عدد سكان القرية، فيليب الثاني، دائما يفتقر للأموال بسبب حروبه، فرتب طريقة جدية للحصول على المال: خلق بلديات، تحديدا في 10 غشت 1591 بلانكا أخذت من طرف فيليب الثاني الحق في أن تكون بلدية مقابل 2400 دوكات، طرد المسيحيين الجدد من وادي الريكوط، والآن فجأتا

تم تسميته موريسكويس، فرضت في 1613 من طرف فيليب الثالث، والذي تسبب في ترك أراضي بلانكا في الحطام، تركت بلانكا بعدد 300 ساكن فقط، نظرا للهجرة الجماعية للسكان، على كل حال، بعد 10.15 سنة 45% من السكان عادوا لأراضيهم، ميكيل دي سيرفانت سافيدرا كتب مطولا على وادي موريش ريكوط المعروف بوجه موريسكو ريكوط، آخرون كثيرون اعتقدوا أن موريسكو ريكوط قدم من إسكيفياس أو ألبيسيت، لكن كوفورت وبسترفيد، واحد من المؤرخين الاثنين الموجودين بالمدينة قال أن موريسكو ريكوط قد قدم من وادي الريكوط، وأكد ذلك في 2010 الأستاذ فرانسيسكو ماركيز فيلانويفا، رجوعا إلى القرن الثامن عشر الدهيلمورسيا بلانكا والذي بدأ في اصلاح خسارته للسكان، اذ انتقل العدد من 700 ساكن سنة 1713 الى 1378 سنة 1786، وفقا لاحصاء فلوريدابلانكا؛ الكنيسة الحالية كرسيت للقديس جون المبشر والتي تم اعادة بنائها أواخر القرن السابع عشر وبداية القرن الثامن عشر من طرف النحاتين الاخوة لوكاس و أنطونيو دي لا لاسترا، وتم الانتهاء من البناء في 1717 بعد حرب الاستقلال (1808.1814) تم ابرام امتيازات بلانكا من طرف الملك فيرديناند السابع في 1819، تسع سنوات من بعد، اصيبت مملكة مورسيا بوباء الحمى الصفراء وبلانكا تم انتخابها من طرف رجال الكنيسة المورسية كملجأ للمرض، وبحسب رواية القس روش، فإن المرض لم يصل الى بلانكا على انها نتيجة الصلوات لسكان بلانكا له، وتحررت من السيطرة بأمر من سانتياغو، في 1851 وبعد الأحداث الثورية واعادة الملكية لكانوفاس ديل كاستيلو في الفونسو الثاني عشر، واجهت بلانكا بداية القرن الجديد بتحسّن جيد مقارنة مع بعض البلديات المحيطة بها، في 1856 إتفق سكان لبناء جسر جديد فوق نهر سيكيرا، وفي 1869 تم الانتهاء من الطريق القروية والتي ستربط المدينة بمحطة السكة الحديدية ، في 1894 تم تثبيت الانارة العمومية، وأيضا سنة 1894 عانت بلانكا من انهيار بعض التلال لما تسبب في تدمير بعض المباني، بما في ذلك مستشفى منزلي و ماوى للفقراء، وكنتيجة تم تغيير تام في المناظر الطبيعية، الأمر الذي حفز بناء منازل وشوارع جدد

إبان القرن العشرين عمت أحداث سياسية واجتماعية وصفت بالعنيفة وتوسعت في المدينة والمناطق المجاورة، معلنين على الجمهورية الثانية في 1931 منتخبين الأحزاب المحافظة ومتجمعة في ما يسمى بالاتحاد الإسباني لحقوق الحكم الذاتي والذين ربحوا في الانتخابات

جواب الاحزاب الاخرى كان عبارة عن تحرك شامل وتطوير فوري للتنظيمات النقابية والاجتماعية والذي كان سببا سنة 1934 لتنظيم إضرابا عام داخل مورسيا بمظاهرات عنيفة في العديد من المناطق

أما ثيزا وما جاورها تم اعلانها منطقة حرب وكان هنالك الكثير من القتلى في الكيزار انتخابات 1936 والتي ربح فيها الائتلاف اليساري والمسمى بالجهة الوطنية، والذي عاد للتسبب في مشادات عنيفة طالت المنطقة، والتي بشرت لنهاية الصراع المدني برفع نسبة جزء من الجيش في 17 يوليوز من نفس السنة، وأما بالنسبة لباقي البلد في هذه السنوات، تم عزل الازمات الاجتماعية، ولكن، الجدير بالملاحظة هو الوعي الذي انعكس في الهجمات على الأديرة والكنائس، كدير لاميلاكروسا وأبرشية كنائسة بلانكا سان خوان ايفانكيلستا، كنتيجة لعنف بلانكا تم ضياع كمية كبيرة من الفن الديني، وخصوصا الصور الدينية

تم حفظها من نعرس الهجوم واحدة من أكثر الصور رقيا وتقديرا (وهي صورة المسيح) (المرتبطة بعمود من نوع سالزيلو والمؤلفة من طرف سانشيز تابيا

على الرغم من بقايا جانب الجمهورية في جهة مورسيا التي بقية بعيدة عن الجهة الأمامية لوجود تحركات أمنية صغيرة، باستثناء تفجيرات متفرقة لموانئ كرتاكونا و أكيلاس مارس 1939 من جانب القوات الوطنية لاحتلال المدينة وباقي المنطقة، من نقطة البداية الديمغرافية للقرن العشرين

عانت فيها بلانكا من الركود، في القرن السابق كانت تتوفر على 6000 نسمة سكانية وبقي نفس العدد في القرن الحادي والعشرين، في يومنا هذا أصبحت الهجرة مهما للحفاض وزيادة هذا العدد، هذا غير مفاجئ لأن اقتصاد البلدية في بداية القرن كان منحصرا في الفلاحة و الحلفا والخشب، والتي اختفت مع تطور الألياف الاصطناعية، مع هذه الظروف، ومع اغلاق صناعة المعلبات،

وهجران نقل الأشجار والذي تسبب بهجرة الكثير من السكان المحليين لأماكن أخرى، والفلاحة هي الوحيدة، التي تم تكريسها خصوصا للفواكه والعنب، والحصول على زيادة هامة في مياه التاجوسيكييرا، على أي حال، سكان بلانكا لم يستسلموا لينتشدوا ويقاثلوا معا لمواجهة أوقات المستقبل بمجهودات رائعة لتنمية مدينتهم

عروض

كنيسة القديس يوحنا الإنجيلي في القرن الثامن عشر

القلعة الموريشية من القرن الثاني عشر

(بينيا نيجرا) الصخور البركانية السوداء التي تجلس عليها المدينة

متحف ومركز فنون بلانكا (م ي س ا ب) معلما معماريا دولي

مؤسسة بيدرو كانوس

(سنتر و نيجرا، ومساحة للبحث والإبداع المعاصر) (أدك

مركز تفسير الماء والضوء

(محبة القديس روش (الباروك

كنيسة العائلة المقدسة
أرميتاج سان بيدرو
كنيسة فيرجن ديل بيلار
عجلة فيريس نونيز ميغيليتو
حرفي البيت ورشة عمل "مركز نيجرا". في موقع رئيسي على مشارف قلعة موريش.
دورات في الرسم والفن متاحة
المنزل الريفي لا فافوريتا
الممرات على طول النهر

الاقتصاد 1

المدينة الصناعية سان روكي
المدينة الصناعية انجيل برييتو أوليبا

الأعياد والأحداث المهمة 2

عيد الفصح: كباقي أماكن الجهة، ودخول وقت الصوم، كل الديانات المجمع
(كوفرادياس) والأخوية التي تستقطب شغف التحضيرات النهائية للمواكب والأعمال
الملئية بالحماس والشغف، وبوجود ثمانية مجموعات من الديانات في بلانكا وأقدم هذه
الديانات هم

الأخوية الملكية والأكثر شهرة لأبيينا مسيح نازاريت

أخوية القس جون ايفانكيليست

التجمع الملكي لقلب مريم والمسيح المقدس

أخوية سيرفيتاس لسيدتنا عدراء الأسى

مجموعات دينية أخرى من بعد التاريخ

أخوية فيرونیکا

أخوية سان بيدرو

أخوية القصة ماري مكدالين

أخوية سكرة الموت في الحديقة تمثل صورة عدراء الأسى ليوم الجمعة الأعظم للموكب

في 1986، بعد ثلاث سنوات من تأسيس هذه الأخوية

هذه الصورة المبشرة والتي تضرع مشاعر سكان بلانكا لدفع المال للاهتمام بالصورة

المختارة في أكتافهم والجديرة بالذكر

إحتفالات الصيف

في غشت تحتفل بلانكا بالصيف مرة أخرى على شرف سيدهم سانت روش، هنا المنظر يختلف للخبز المحلى لاموني والثيران، في بلانكا جري الثيران يحملون المقام الشهير لاهتمام لسباحة الاقليمية، وبدون شك هو اليوم الاكثر شهرة لكل سكان بلانكا، جري الثيران هو تقليد قديم جدا منذ اكثر من 350 سنة، وحدث خاص لمنطقة مورسيا، في الصباح يسود جو خاص في كل الطرق التي يجري فيها الثيران والتي تنتشر فيها متعة غير محدودة والتي يكون فيها أيضا الرقص والفرح وتشجيع الفرق الغنائية وكل من ينضم للاحتفالات، والتي كل الناس فيها مرحب بهم، وتتضم دوما قبل 15 غشت، هذه الحياة وتقاليد المدينة يتم حكيها بامتنان من طرف مؤرخي القرية، انخيل ريوس مارتينيز 11.25

إحتفالات الشتاء

بلانكا في عيد المسيح، حينما يمكن للواحد أن تيمتع بلحظات مختلفة مع أسرته، فيما بين الزوار يمكن أن يتمتعوا بكشك بيت لحم والمرتكز في صالة عرض كاجامورسيا أو اللحضات الخاصة لزربية بيت لحم التي تقع 4 كيلومترات من بلانكا، من طريق جوميل

إحتفالات الربيع

بلانكا في الربيع بعد سيماننا سانطا تبدأ بأسبوع الاحتفالات والأعياد المهدات الى سيد سانت روش، وما يميز هذه الاحتفالات هو تتويج الملكة وزيارة الأماكن المقدسة، وزيارة الأماكن المقدسة هي حينما يرجع سيد البلدية من الكنيسة الموجودة داخل المدينة الى الصومعة. الناس سينقلون الشخص المسمى بالسيد أو القديس بعد يوم كامل الى المكان الذي استقبل فيه بالابتهاج والفرح.

توأمة المدن

انكيليرا سابازيا، إيطاليا التوأمة هو الحركة التي تأخذ مكان بين شخصين، ثقافتين، لأهداف كبيرة، الانضمام الجمركي،العلاقة، الأساس، هذا يمكن أن يكون تعريفا للتوأمة، جيميلاجيو بالايطالية، كما فسرت هذه السطور سنة 1999 السيدة إرين مولينا ونصرتها للأحداث حينما قالت عنها بين بلانكا وأخت الايطالي في المدينة الخيلارا سابازيا سنتين من قبل كان لبلانكا فكرة التوأمة مع مدينة ايطالية بعيدة المسافة، 30 ميلا تقريبا من روما المسمات انكيلارا سابازيا، هذه المدينة كانت شبيهة لبلانكا في بنيتها، جوها، أهمية الماء، المناظر الطبيعية التي تتمثل بنهر جميل في انكيلارا براسيانو ووادي سيكيريا في بلدية بلانكا وسكانها البسطاء، المضيافين، الذين يشتغلون بجد، ربما أقوى

جماعة من المتحدين التي تتوفر عليهم بلانكا في هذه المدينة وهم أبناء بلانكا، الرسام بيدرو سانو

الذي كان الابن المتبنى لانكيليرا والذي عاش مع الناس لمدة عشرين سنة، بيدرو كانو وصل في يوم من الايام لانكيلارا، وأيضا بلانكا كانت دائما في قلبه، كان متمسكا بجمالها الخلاب، مناضرها، شعبها الحيوي، وضوئها الذي ينعكس بالجمال في أعماله، في غشت 1998، التوأمة بين انكيلا وبلانكا مع قدوم ممثلي انكيلاريلوس لبلانكا، كانت تجربة غنية ورائعة وخلقت علاقات قوية بين سكان المدينتين، وتمثيلية من 55 ساكن من بلانكا سافرو في 4 ماي 1998 لابطاليا لزيارة انكيلارا ولتقوية التوأمة، كلهم كانوا في منتهى السعادة من طرف انكيلارا، كل الناس كافحوا بصورة متكررة الزوار راضون بشكل كبير،

كل الناس هناك من الصغار الى الكبار، شاركوا في الأحداث التي حضروها بكل حب، كمعرض الصور للبلديتين، الحفلة الموسيقية الكلاسيكية، والجولات بالقارب في البحيرة لتأمل جمالها، ربما الأكثر تنقلا هي مسابقة الشعر والرسم المعمولة للأطفال، انه لمن الرائع مشاهدة الأطفال كيف يرسمون ويتصورون بلانكا وكيف يعرفونها، ابرين انتهت من سرد قصة رحلتها

حينما دخل ناس بلانكا للحافلة وشاهدوا علامة التوأمة حاملتا اسم بلانكا متداخلا بإسم انكيلارا، واحد من سكان بلانكا هتف انصروا، نحن في قريتنا مرة أخرى، هذا ما كان صحيحا تماما، هناك في انكيلارا، أكثر من ألف ميل من بلانكا، أحسوا أنهم في مدينتهم الأم، ولهذا، بإسم مجموعة ناس بلانكا تم اهداء كلمات شكر لسلطات البلدية، وللجنة التوأمة، وسكان انكيلارا الأسخياء

النص العربي: Govert Westerveld

بلانكا: أكبر قرية موريسكية متبقية سنة 1613 في اسبانيا

بلانكا كانت آخر قرية موريسكية والأكثر أهمية في اسبانيا في 1613، كل الموريسكيين كان عليهم رحيل البلاد في 1609، سكان بلانكا، واحد من القرى الستة المنتمين لوادي الريكوط، وتم تأجيل الرحيل حتى 1613، على كل حال، في نهاية سنة 1613 أتى الاعلان الحزين والذي كان عبارة عب رحيل الموريسكيين من وادي الريكوط وأيضا ترك البلاد، هذا كان الحدث الاخير في 13 دجنبر 1613، 25% تقريبا من 1000 ساكن من بلانكا ذهبوا على أرجلهم لميناء كرطجينا والذي كان فيه الموريسكيين، مقدار صغير يتكون من 1000 ساكن من بلانكا هربوا لقرى أخرى أو بين أعالي الجبال الريكوط، بعد 15.10 سنة بدأ البعض منهم بالرجوع، وفي الأخير قرابة 45% من السكان السابقين لبلانكا ووادي الريكوط قدروا على البقاء فوق ترابهم، هؤلاء الناس تزوجوا في مجرى الزمن بالمسيحيين، واليوم بلانكا هي المدينة التقية لإقليم مورسيا، هذا الفيلم يظهر لكم حيران موريسكو القدماء، الطريق الصغير والملتوي للركوض للقلعة، والمنازل القديمة من قرن مضى

قصة بلانكا يمكن اكتشافها على النحو التالي، بعد غزو المورس في اسبانيا سنة 711، استقروا بوادي الريكون في نفس القرن، وكونوا ستة قرى حتى 1609، الأسماء الحالية لهذه القرى هي، اباران، بلانكا، أوجوس، ريكوط، أوليا، و فيلانوفيا، وقرية بلانكا كانت في القرن السابع عشر القرية الرئيسية لوادي الريكوط أول مرة ظهرت فيها بلانكا على وثيقة كانت في 1281 حينما سانشو، ابن الملك ألفونسو الحكيم، أعطى لهذه القرية هبة باسم سانتياغو، وفي هذه الفترة كان اسم بلانكا الحقيقي هو نوكر، والذي يعنو الأسود بالعربية، اسم أول عمدة، في الوثائق المؤسس في 1303، وهو كارسيا بيزكارا، وكأمر لقلعة نيكرا إبان الحرب بين تودمير إسم منطقة مورسيا والفالونسي، وكانت هذه الحرب بين 1296 و 1304 وقلعة نيكرا قامت بدور كبير في هذا الوقت

آخر مرة إسم نيكرا ظهر على الوثائق كان في 1315 ولأول مرة بإسم بلانكا، أبيض بالألمانية، في 1383، ولا أحدي علم متى تم استبدال الاسم، على كل حال، في أطروحتي سنة 2008، أرضت أن أضر أن أصل تسميت بلانكا يعود للملكة بلانش أوف بوربون والتي تزوجت سنة 1353 ملك إسبانيا بيتر القاسي هذا الملك ترك زوجته 3 أيام في تتمايل وتعيش مع محبوبته ماري دي باديل، زوج أمه فادريك، كسيد الأحكام لسنياغو، دافع عن الملك بلانش أوف بوربون إبان الحرب الأهلية، على كل حال، في 1358 بيتر القاسي أعطى أوامره لقتل فريديريك في سيفيلا، وقتلوا أيضا قائد الريكوط والذين قاتلوا معا ومع فريديريك لحق الملكة بلانش أوف بوربون، بين 1354 و 1358 فبقى فريديريك بعض الوقت في وادي الريكوط، ويبدو أن

إسم نيكرا تم استبداله بنيكرا كتقدير للملكة بلانش اوف بوربون والذي حارب من أجلها سانتياغو لسنوات

سنة 1501 تحول مسلموا بلانكا للمذهب الكاثوليكي ولقبوا المسيحيين الجدد، وفي 1505 تحول مسجد بلانكا الى كنيسة كاثوليكية ومكان القس الرسمي لتعليم المسيحيين الجدد تعاليم الكاثوليكية

هذا لم يحصل في الحال، لأن كما ترون في 1562 على الأقل 20 مسيحي جديد كانوا يقعون في سجون بلانكا، اثنين منهم تم حرقهم أحياء استنادا لمحاكم التفتيش، وأغلبية الثماني عشر سجين فقدوا كليا إنتمائهم لكثرة الأعمال الفضولية، وفي 1565 تقريبا عينت قسا كاثوليكية من أباران ليتجنب إعادة الحالة السابقة، هذا القس يعود أصله من أسرة مسلمة ويتكلم العربية، في 1567 فيليب الثاني أصدر قانونا جديدا، في هذا الوقت سكان بلانكا لم يقروا على التكلم بالعربية مرة أخرى، كان ممنوعا اللباس المغاير، وكانوا أيضا مجبرين على تقاليد الزواج الاسلامي، هذا أدى الى حرب بين موريسكيي مملكة غرانادا وفيليب الثاني، وأيضا تم قتل 60000 موريسكي على الأقل و حل سلام قليل الأمد، في 9 أبريل 1609 في نفس اليوم، واحد مهم طلب القوات، هدنة الاثنا عشر سنة مع الألمان تم توقيعها كمبادرة من المستشار الملكي، وتقرر أن كل الموريسكيين يجب عليهم ترك البلد، وتم نفي المسلمين أي ما يقارب 3% من سكان اسبانيا، من 250000 الى 300000 ساكن من مجموع من 8 الى 9 مليون ساكن

كل مملكة كان عليها تأمين النفي التي تم الاتفاق عليها، والتي بدأت سنة 22 غشت 1609، هذه تم اتباعها في 29 ماي 1610 من طرف أراكون و كاتيل في نفس السنة، كل العملية دامت تقريبا 5 سنوات، من 1609 الى 1614، يوم الجمعة قدم الارتباك على أبواب بيوتهم، كانوا في شمال إفريقيا، فرنسا، إيطاليا والمملكة العثمانية، والبعض جرب أيضا التحرر الديني وفي اليد الواحدة، تعلموا الأخوة في البلدان الاسلامية، ولكن من اليد الاخرى وجدوا صعوبات في التكيف، حتى وإن كانوا مع علاقة بالقتال سكان القرية المتواجدين بوادي الريكوط، تضاهروا و اقرروا تأجيل الإخلاء حتى 1613 والذي يقدر عددهم بـ 1000، واليوم 6000، بلانكا هي المدينة الاساسية لوادي الريكوط، وعمدوا أيضا قبل 1502 حينما عنونوا على لقب المسيحيين الجديد في 1613 وكانو فجأتا غير شرعيين وسميت بموريسكوس

هذا الظلم الكبير الناتج في مادريد تم عليه اعلان نونبر 1613 أن موريسكيي وادي الريكوط يجب عليهم أيضا ترك البلد، مما جعل من سكان بلانكا يترددون ويكون ولجونهم لأسقف الكاثوليكية في موريسيا لتجنب الطرد، ورغمما عن كل النوايا الحسنة للكنيسة الكاثوليكية في مورسيا، والتي وقفت مع سكان وادي الريكوط، تم القيام بالتنقل، وسبب هذا التنقل كان غير كاف وهو الأمن الوطني

في 13 دجنبر 1613 جاء اليوم الأخير، قرابة 40% من سكان وادي الريكوط وأبنا بلانكا، ذهبوا على أرجلهم لميناء كارطجينا ليحجزوا هناك البعض من بين 1000 ساكن بلانكا انعزلوا لقرية اخرى ولأعالي الجبال للهروب من الترحيل، آخر شحنة تمت في يناير من 1614، في الأسابيع الثلاث حينما مكث سكان بلانكا وأبنائهم في ونجح بعض الشيوخ في الزواج بنات المسيحيين لتجنب الترحيل، لهذا نرى قرابة 20 زواج بين بنات المسيحيين الجدد وأبناء المسيحيين من المناطق المجاورة، وكان للمرأة القدرة الوحيدة في الزواج في الحال، لم أجد أي زواج من رجل من المسيحيين الجدد لمرأة مسيحية، هذه لم تكن من طبيعة مورسيي بلانكا السابقين، والبعض منهم كانوا متزوجين ب2 و3 زوجات قبل 1580

بفضل الزواج والدعم المحفوظ من القرن 16 و 17، رأيت أن الكثير من المسيحيين الجدد رجعوا لبلانكا بعد 10 الى 15 سنة، وفي الأخير 45% من السكان السابقين لبلانكا ووادي الريكوط قدروا على العيش في هذه الأراضي، وفي الحقيقة لازلنا في بلانكا نمتلك المعمودية، الزفاف، وتسجيل الموتى يعرف على أنه شيء فريد من نوعه، وذلك راجع للحرب الأهلية بين 1936 و 1939 والكثير من السجلات تم تدميرها أو حرقها، وفي هذا الوقت كان سكان الموريش السابقون يختلطون ببطء مع المسيحيين بين الجبال نرى أعمدة عريضة كمدخل لقلعة الموريش، ويجب أن نسجل أنه لم يكن من السهل عبور هذا المدخل الذي كان بحاجة لحماية القلعة من تهديدات الأعداء، وإن نرى بالقرب، نرى مسارين قديمين في الجبال والتي كان يستعملها الميريسيين للمشى صعودا، لم يكن هنالك ماء في القلعة، فكان عليهم حمل الماء من النهر للقلعة، وتم بناء القلعة في منطقة استراتيجية لجعلها محمية كثيرا من الأعداء، وبالقرب القلعة نرى بعض الحراسة والتي كانت قبل بناء القلعة، من القرن القرن العاشر تقريبا، وكانت قلعة بلانكا على اتصال مع قلعة سيزا والريكوط، أوجوس، عبر إشارات الدخان تعود قلعة الموريش الى القرن الثاني عشر وبنيت تقديرا إبان حكم محمد ابن مرداني، والملقب أيضا بالملك الذئب، والذي عاش بين 1124 و 1172، في هذا الحي الذي نشاهده في الفيلم، وبلانكا لديها انتباه فريد من نوعه في جهة مورسيا، ولم يكن موجودا في منطقة مورسيا أي موريسكي قديم في الجوار في الطليعة ومن بعيد نرى مخزن الحبوب السابق في قرية الداراكس وتحديدا بين قريتي أباران وبلانكا، انها مخزن الحبوب الموريشية الوحيدة في اسبانيا، في أعلى الجبل ومخزن الحبوب المستطيلي والذي تم تقسيمه الى الكثير من الأماكن وتم تخزين الحبوب، مخزن الحبوب كانت عليه الحراسة لانها كانت مكانا مقدسا، والأعداء لم يقدروا على دخوله، ورأينا بعض الضواهر في الكنيسة الكاثوليكية لبلانكا في القرن السادس عشر، اذا دخل شخص في المشاكل، كان يجري فورا للكنيسة ولم يكن الجنود قادرين على إخراج أي شخص من الكنيسة، لهذا كانت مكانا مقدسا اليوم بلانكا هي واحدة من أكثر القرى تدينا في مورسيا، وأخيرا نرى أن بلانكا العذراء أو العذراء البيضاء في انتباه بمناسر رائعة في كل المنطقة فيديو لكوفيرت ويستيرفيلد

المؤرخ الرسمي للقرية
بلانكا مورسيا إسبانيا

تم إنشاء هذا الفيديو في بلانكا، القرية التي تنتمي لوادي الريكوط لجهة موريسيا إسبانيا

موسيقى كيث ماكلود

الكتابة العربية

النص العربي: Govert Westerveld

In 10 languages

JAPANESE

ブランカ（ムルシア）

Blanca は、地域のムルシアで Vega アルタ・デル・セグラであるスペインの自治体です。それとともに Ojos、Ricote、Ulea、Abaran、ビリャヌエバ・デ・セグラ Ricote 溪谷（Valle de Ricote）の六つの自治体の 1 つに属しています。**Blanca** の隣人 Abarán の自治体と北の Ulea や Ojos と南、モリーナ・デ・セグラ・フォーチュナは、自治体との東の西 Ricote の自治体で。**Blanca** 87.7 km² の区域をカバーする、その平均標高 233 m あり村 6,489 住民 2011 年伊根によると。

1. 道コミュニケーション

Blanca 近くの主要道路コミュニケーションは A 30 高速道路（ムルシア、アルバセテ）です。フエンテ la Higuera とブランカの間 A 33 現在建設中です。この高速道路は Valencia への接続を改善します。

ムルシア **Blanca** から出口 111 **Blanca** 現在 ffcc 駅出口 110 A 30 高速道路または主要道路 N 301 マドリッドから A 30 高速道路でアクセス可能です。**Valencia** から 1 つは、将来 A 33 高速道路 A 30 高速道路または幹線道路 N 344 経由の交差点を通過 **Blanca** に運転できます。

2 歴史

コ

スタ **Blanca** の町の永久的な人間の存在を見つけるためアラビアの征服の到着と 713

年に行かなければ。最初の証言は私たちにその城第 12 世紀の残りの部分をもたらします。13

世紀に知られていたネグラの名でどうやら城および人口中心

の近く黒い山の色のため。この城は 1155年と 1171年、最初王のムルシア、ムハマドの ibn ardanis、狼王として知られているによって建てられました。ムーアの Ricote 谷の一部を形成する歴史的な接続、Almohads に対して Ricote からイブン Hud によって導いた暴動中 1228年で発見されました。ただし、彼の死後 10 年後の無政府状態と無法アルカラス協定を引き起こしてムルシア王国の伝達サインイン カスティーリャと提出を尊重し、保護領として王冠とカスティーリャ王の所有物と服属の変化でイスラム教徒の伝統を保証するために必要な 1243年。再考しなさいこの文です。]アルフォンソ X はカスティーリャの玉座に instated されていた一度、条約のいくつかの句を分割した後で、ムデハル様式の人口 1264年と 1266年の間反乱を起こした。革命の抑制後アルフォンソ X はこうして都市の領土に含まれているムルシア市の管轄 Ricote バレーの人口を与えた。長男とカスティーリャの相続人、Fernando デ ラ Cerda の死闘争カスティーリャの王位への連続を始めた。Fernando の息子、幼児デ ラ Cerda と彼のおじさんは、アルフォンソ X の息子間の闘争であったインファンテ ドン サンチョ。3 月 25日 1281年日付の文書で将来サンチョ 4 世 Santiago 順序それは王冠のための彼の闘争で彼を助けた場合ネグラ (Blanca) を含む Ricote バレーを寄付して報酬を約束しました。11 月 19日 1285年にセビリャの王を宣言されているとサンチョ 4 世彼のコミットメントを達成サポートを提供 (1) Ricote バレー、近隣、村、そして場所を Santiago 順序与えた。平和は James 2 世、アラゴン 1296 年に彼自身に報酬を与える、他の当事者に与えられた助けの

ためのムルシア王国を侵略したので Ricote
バリーの長さは長続きしなかった i.e. 幼児 de la の Cerda
彼の叔父さんに対して王位への連続のための闘争。この職業
の間にネグラとその城に与えられたカウンセラー ベルナルド
デ サリア 19 1303年 9 月にジョン Osoreo にそれらを交換する
Ricote の santiaguista 司令官と主張したが。

「ネグラ」と言う名前が文書に述べた前回は 1315 年であ
った。「ネグラ」から「ブランカ」の名義変更は恐らく、ペ
ドロ1世に放棄されてサンティアゴ騎士団のマスターのフアド
リケとリコテのサンティアゴ騎士団司令のサンチョ・サン
チェス・デ・モスコソに守られて、カスティーリャの女王の
ブランカ・デ・ボルボンの影響下で、1353年や1362
年の間に行われた(2)。1382年、ブランカは最初に「
ブランカ」の名前として現れた。ムルシアの王国のアドバン
(カウンセラー)のマーティンアロンソ・デ・ヴラディヴィ
エソはエルチェのユダヤ人の要求で逮捕された、ブランカ
からのあるムーアの解放が必要とした。(3) 不公平なイベ
ントは15世紀の真ん中の十年に起こった戦争の不安定を止
められなかった。ムルシアの王国進出後、グラナダの王の軍
と出動していたブランカの人の放棄を招いていた。その後、
税制優遇を要求した後で、ブランカの人々が戻った。147
7年でシエザの流血の破壊の後、村は過疎になって、ブラン
カの住民が再びに村を去った。1492年、グラナダ王国の
征服の後で、彼等はまた戻ってきた。ブランカとリコテ谷
の残りでのサンティアゴ騎士団の領域は、19世紀まで拡大
し。この領域の早い時期に業績を改善する為に、騎士団はキ
リスト教に変化するように、1501年の新法則の前にブラン
カのイスラム教徒を納得させた。それから、彼等は新キリ
スト教徒と呼ばれた。1501年の新法則の後で変化したイ
スラム教徒たちはムーアと呼ばれた。1507年、トリック
両王は古いモスクの代わりに教会を建てる指示を与えた。(

4) このキリスト教にの交換でイスラム教徒の住民はいつも対象となった財政圧力から免れることを望んでいた。しかし、それが現実ではない事実を見たら、彼等の欲求不満が偉大で、1517年で谷のいたるところでムーア住民の暴力的な暴動を挑発した。この反乱は抑えられて、また一年後で抑制された。

16世紀を通して、ブランカは村の人口に著しい増加を経験した。フェリペ2世、戦争の常に金欠中、金を手する為の新戦略を手配した：市町村を作成すること。従って8月10日、ブランカは自治体としての特権を2,400ドゥカットの費用でフェリペ2世から貰った。1613年でフェリペ3世に命令された新キリスト教徒—今突然にモリスコと呼ばれ—のリコテー谷からの除名のせいでブランカの土地は廃墟に残された。住民の強制脱出のせいで、ブランカはわずか300人が残された(5)。しかし、10~15年後、住民の45%は母地に戻った(6)。ミゲル・デ・セルバンテスはモリスコ・リコテーの姿でムーア人のリコテー谷について長々と書いた(7)。多くの作者はモリスコ・リコテーがエスキビアスやアルバセテから来たと思ったのが、その町の二人の史官一人のゴヴェルト・ウェスターヴェルドはモリスコ・リコテーがリコテー谷から来たことを証明し(8)、2010年でフランシスコ・マルケス・ビジャヌエバ教授に確認された通り(9)。フロリダブランカ国勢調査による、1713年の住民の700人から1786年の1378人まで移動し、ムルシアのゴールデン世紀の第18世紀、ブランカの人口損失の回復が始まった。福音記者ヨハネに捧げた現在の教会は17世紀の終わり、18世紀の始まりで石工兄弟のルカスとアントニオ・デ・ラ・ラストラに再構築された。建物は1717年で完成された。

独立戦争（1808－1814）後、ブランカの権限は1819年、フェルナンド7世に批准された。9年後、ムルシアの王国が黄熱病流行に見舞われて、ブランカはムルシア大聖堂の章に疾患の避難として選挙されて、聖ロクスの仲裁で伝説によると病気をブランカに届かなかった。ブランカの住民が彼に祈った結果を見て、聖ロクスはブランカのパターンとして名付けられた。

サンティアゴ騎士団から解放されて、革命的なイベントとアルフォンソ12世でカノヴァス・デル・カステイリョ君主制の回復の後、1851年でブランカは新世紀の始まりをいくつかの周りの市町村より準備ができたように向かった。1856年で住民はセグラ川の上に新しい橋の建設を配置した。1869年で都市と鉄道駅をつなぐ為に田舎道が完成された。1894年で公共照明が取り付けられた。1894年でも、ブランカは自家製病院、貧しい人々の為の避難所みたいなような建物を破壊した、いくつかの山腹崩壊に苦しんだ。結果は、新しい家と通りの建設を刺激した景観の完全な変化だった。20世紀での不穏な政治的、社会的な期間が街と地域の残りの所で定期的に発生していた。第二共和国に宣言し、1931年の選挙にスペインの自治権の連盟 (CEDA)に組み合わせた保守的な政党が選挙に勝った。

残りの政党の応答は、1934年でムルシアの多くの場所で暴力的なデモがあったゼネストを宣言した労働組合組織と社会的な組織の急速な発展であった。隣のシエサは戦争状態を宣言しければなくなっていて、アルファサスでいくつかの死者があった。、「人民戦線」と言う左翼政党の連合が優勝した1936年の選挙は、地域に暴力的な口論を行うように戻った。これは同じ年の7月17日で軍の一部の台頭に終わらせた内戦を予告した。国の残りにはこの数年間、単離された社会的な危機があった。しかし、最も目立つ意識は「ラ・ミラ

ロサ」修道院や「サン・ファン・エヴァンジェリスタ」教会みたいなような修道院や教会への攻撃で反映された。この暴力のせいでブランカは特に宗教画像に、かなりの量の宗教美術を失った（同じ攻撃から救われたのは最も権威のある認め
のイメージ、サンチェス・タピアの作品のサルシーリョスタイルのカラムに結ばれたキリストの画像であった）。

共和国の見方として残りにもかかわらず、軍事活動が少ない方でムルシアの地域はカルタヘナとアギラスの散発爆撃港、戦争のフロンラインから遠く離れたように残った。1939年3月で国家の軍隊は都市、地域の残りを占有した。人口動態の観点から、20世紀はブランカにとって停滞の頃であった。一世紀前、6,000人の住民が居て、21世紀でも同じ数字が残っている。現在この数字を維持して増加する為に移民は不可欠。世紀の始まりに自治体の経済は農業、アフリカハネガヤ（10）、合成繊維の出現で徐々に消えちゃった木材の売却に基づいてたので、これは驚くべきことではない。この事情で、缶詰工場産業の閉鎖、伐木の放棄と共に、地域住民の別の場所への移民を強制した。現在果物と葡萄に専念している農業だけは、「タホ・セグラ」の水道から重大なを貰った。しかし、ブランカの住民は逆境に降伏せず、未来を向かって市を開発する為に目覚しい取り組みで一緒に戦っている。

1. 観光スポット

- 18世紀の福音記者ヨハネの教会
- 12世紀のムーアの城
- ペニャ・ネグラ(都市が着座する火山の黒い石)
- 国際建築ランドマークのブランカの博物館と技術センター(MUCAB)

- ペドロ・カノの財団
- 「セントロ・ネグラ」, 研究と現代創造の為の空室 (AADK)
- 水と光の通訳センター
- 聖ロクス (バロック) の庵
- 聖家族のチャペル
- サン・ペドロの庵
- ヴィルヘン・デル・ピラール教会
- 「ヌニェス・ミヘリコ」観覧車
- 「センター・ネグラ」職人家工房。
ムーアの城の近郊に一等地に、絵画や芸術のコースが提供されています。
- 「ラ・ファヴォリタ」カントリーハウス
- 川沿いの歩道

2. 経済

- 工業団地「サン・ロケ」
- 工業団地「アンヘル・プリエト・オリーバ」

お祭りと重要なイベント

イースター祭り:

地域の他の場所と同じように、レントが来たら、宗教団体とエルマンダーは全て情熱に満ちた業績とパレードの準備を完成させます。

現在、最も古いものがあるのブランカの8の宗教団体があります。

•私たちの父ナザレのイエスのロイヤルとほとんどのイラスト
同胞団

- 聖ヨハネ福音史家のブラザーフッド
- イエスとマリアの聖なるハートのロイヤル集会
- 悲しみの聖母の聖母のServitasのブラザーフッド

後日の他の宗教団体は、次のとおりです。

- ヴェロニカのブラザーフッド
- サンペドロのブラザーフッド
- 聖マグダラのマリアのブラザーフッド

そして若い同胞団：

- ゲツセマネの祈りのブラザーフッド

ゲツセマネの祈りの同胞は、この兄弟愛の基盤後、3年後、
1986年にグッドフライデーの行進に悲しみの聖母の像を運ん
だ。彼らの肩の上に選択した画像を運ぶためにお金を払うブ
ランカの住民の感情を示していますこの画像の伝統的な入札
は、言及する価値がある

夏のお祭り：

8月ブランカのは彼らの守護聖人ロシュに敬意を表して、再び
その夏のお祭りを祝う。甘いパン（ラモナ）と雄牛ためにこ
こに装飾の変更。ブランカの雄牛の走行が地域の観光関心の
有名なステータスを負担し、それは間違いなくブランカのす
べての住民のための最も有名な日です。ブルズのランニング
は、

350年以上にわたって開催されている非常に古い伝統、そして
ムルシアでユニークなイベントです。午前中は雄牛の全体走
行経路に沿って優勢の雰囲気は無限の喜びがいるダンスやバ
ンドのパレードは、祭りに参加するすべての人を奨励してお
り、どこに誰もが歓迎されている。これは常に8月15日の生活

や都市の伝統はよく村、エンジェルリオスマルティネス（11-25）の他の年代記で記述される前に保持されている。

冬のお祭り：

ブランカ1は、様々な記念碑的なベビーベッドを楽しむことができ、クリスマス、で。その中で訪問者はCajamurciaのショールームまたは「エスタシオン・デ・ブランカ」の代わりに位置して民間の記念碑的ベツレヘムのベビーベッドに立地する、歴史的ベツレヘムのストールを楽しむことができます。ブランカのこの辺りはフミーリャへの道を取って、ブランカから4キロに位置しています。

春のお祭り：春のブランカ - セマナサンタの後は -

サンロッシュのパトロンに捧げ祭りの週から始まる。これらの祭りの中で最も特徴は、女王と巡礼の戴冠式です。巡礼は、このパトロンに捧げ、彼自身の庵に街の中心部に位置し、教会から自治体のパトロンを返すことです。人々は彼が歓喜と急騰で受信された場所に1日後にパトロンをもたらすでしょう。

1. 対の町

• アングイッラーラ、イタリア

ツイニングは、持参習慣、関係、感情に参加することを目的に、2人、二つの文化の間で行われる行為....イタリア語で「gemellaggio」

「これはよく、双晶の定義可能性」である。これらの線に沿ってアイリーンモリーナは、イベントの彼女の印象はブランカとイタリアの姉妹町アングイッラーラの間に発生した1999年に説明した。

二年前ブランカはローマから位置して約30マイルはアングイッラーラ呼ば遠くイタリアの町と姉妹提携のアイデアを持っていた。この町は、単純な、親切、勤勉な人々であるその構

造、ラーラ（ブラッチャーノ）で美しい湖に代表される気候、水の大切さ、そして風景とブランカの自治体の川（セグラ）

、とその住民でブランカと類似していた。。おそらく、ブランカがこの町にいた労働組合の最強の結合は、ラーラの養子だったし、

20年以上の人と住んでいたブランカのお気に入りの息子、画家ペドロ・カノ、だった。ペドロ・カノはラーラで1日に到着し、ブランカは常に彼の心にされていたものの、彼は、その魅力、風景、人々の熱意を魅了し、光がそのように非常に彼の作品に反映。月に1998年の姉妹提携はブランカに「angularillos

」の表現の到着とラーラとブランカの間で始まった。それは非常に豊かで魅力的な体験だったとの両方の町の人々の間にいくつかの強い絆を作成しました。

ブランカの五十から五住民の表現はラーラを訪問すると姉妹提携を統合するためにイタリアに1998年5月4日に移動した。それらのすべてがラーラにより喜んでいて。そのすべての人々が継続的に可能な限り訪問者の滞在が限り快適にするに努めました。そこにすべての人々は、最も古いの最年少から、彼らは愛情を込めて準備していたイベントに参加。両方の自治体、クラシックコンサート、そして湖にボートの写真展は、その美しさを鑑賞する。しかし、おそらく最も感動は詩や子供によって行われる絵画のコンテストだった。それは彼らがブランカを知っていたかを見て信じられないほどでした！アイリーンは旅行の彼女の話を書いて終えた。

ブランカの人々はラーラのバスに入り、ブランカの名前がラーラの1が重複する双晶記号を可視化すると、ブランカの誰かが叫んだ："私たちは私たちの村に再びです、見て"

！これは非常に本当だった。ありラーラに、以上の2000マイ

ルブランカから、彼らは自分の都市のように感じた。そこで感謝のブランカ・ワードの人々のグループ全体の名において双晶委員会に、とラーラの寛大な人々に、市当局に与えられた！

日本語テキスト：Govert Westerveld

ブランカ：、最後および最も大きい残りムデハル 1613 年スペイン村

ブランカの最後そして最も重要なムデハル村だったスペインの 1613 年。すべての Moriscoes は 1609 年に国を去らなければならなかった。ブランカ Ricote バレーに属した六つの村の 1 つの住民 1613 年まで追放を延期する可能性があります。しかし、1613 年の終わりには悲しいお知らせ来た Ricote バレーの Moriscoes はまた国を残していた。最終的には 1613 年 12 月 13 日上の事件だった。ブランカの 1,000 人の住民の人口の約 25 % はカルタヘナの港、Moriscoes いた積み込まれる足に行きました。ブランカの 1,000 人の住民の小さい部分を持っていた脱出し、他の村または Ricote の高山を撤回します。10-15 年後に多くが戻ってきた。最終的に約ブランカと Ricote 溪谷の元の住民の 45% が自国での滞在を続けることができます。これらの人々は、キリスト教徒は、時間のコースと結婚したし、今日ブランカはムルシア州で最も敬虔な村の一つです。この映画を示します、古いムーア人地区、城と何世紀も前の非常に古い家に動いた、小さな曲がりくねった道。

ブランカの歴史は単に不可能折られたとおりです。711 年にスペインのムーア人の侵略の後彼ら settled in 同じ世紀に Ricote バレー。そこそれら 1609 年まで六つの村を形作った。これらの村の現在の名前は Abaran、ブランカ、Ojos、Ricote、Ulea、および villanueva さんです。ブランカ村は 17 世紀に Ricote 谷の主要な村だった。

ブランカ ドキュメントで登場初めて 1281 Santiago
順序寄付としてサンチョ、国王アルフォンソ、賢い者の息子がこの村を提供するときに。ブランカの名前当時ネグラ、黒として英語に翻訳します。1303、内で見つかったドキュメント内の最初の市長の名前は Todmir (ムルシア州の元の名前) と Valencië 間の戦争の間にネグラ城の司令官としての García Bizcarra。この戦争は 1296年と 1304年間激怒し、ネグラ城はその時に重要な役割を担った。

前回ネグラは文書に表示される名前は 1315年で、1383年では初めて、名前ブランカ、オランダ語、白として表示されます。誰も名前の変更が行われたときを知っていた。しかし、2008 年の私の論文でいる名前ブランカからの子孫に嫁いだ 1353 年スペイン語王ピーター ブルボンの女王ブランシュ、残酷なことを証明する目的の。

この王は窮地に 3 日後に彼の妻を残したし、彼の最愛の María de padilla さんと住んでいた。彼の異母兄ファドリケ、Santiago、マスターとして南北戦争で女王ブランシュ・ド・ブルボン擁護しました。ただし、1358 年ピーター、残酷なセビリャ ファドリケを殺すために指示を与えた。彼らはまた女王ブランシュ・ド・ブルボンの権利のためファドリケと共に戦った Ricote の指揮官を殺した。1354 ~ 1358年ファドリケ時折 Ricote バレーに滞在し、ネグラの名前変更女王ブランシュ・ド・ブルボン オルデン デ Santiago 年間戦った人へのオマージュとしてブランカのすることです。

1501 年、イスラム教徒のブランカ

カトリックに改宗し、こうして新しいキリスト教徒と呼ばれていました。1505

年にブランカのモスクはカトリック教会に変換され、公式の司祭、カトリックの信仰を教えるに新しいクリスチャンのために任命されました。

ない行われていた、正しい方法で少なくとも 20

の新しいクリスチャン、刑務所にあったブランカの 1562

年に見るので。それらの 2

つは異端審問のプロセスのために生きたまま焼かれました。

他の 18 の新しいクリスチャンのほとんどは完全に様々

な好奇心旺盛なプロセスのための支払いとして彼らの所持品を失った。1565

年の周り教会任命はカトリック司祭の状況の繰り返しを避けるために Abaran

から。この司祭はイスラム教徒の家族から来たし、アラビア語を話した。1567 年にフィリップ、2

番目は新しい法律を公布しました。その時からブランカの住民話せませんでしたアラビア語もう。別のドレスを禁じられていたし、彼らも結婚式でイスラムの伝統を放棄しなければならなかった。これはすぐにグラナダ王国から Moriscoes

とフィリップは、2 番目の間の戦争に導き、ので少なくとも 60,000 Moriscoes

が殺されました。それに続く平和だった長つづき 1609 年 4 月 9 日に（同じ日に与えられた必要な重要な 1

つの軍隊、オランダと 12

年の停戦協定は王室の評議会のイニシアチブに署名された）すべての

Moriscoes、国を放棄しなければならなかったことも決まった。洗礼を施されたイスラム教徒の固まりの国外追放は 8 に

900 万人の合計の 300,000 人に 250,000 から合計スペインの人口の 3 % を覆われています。

各王国の国外追放は整理されたことを確認しなければならなかった。それは Valencia に 1609 年 8 月 22

日に始まった。これは、同じ年の間にアラゴンとカスティーリャで 1610 年 5 月 29 日に続いた。プロセス全体 1614 年に 1609 年から、約 5 年間の合計が続いた。金 Moriscoes

動揺が新しいホーム

ポートに来了。彼らは北アフリカ、フランス、イタリア、オットマン帝国。いくつかはまた宗教的解放としてそれを経験し、1

つの手で、彼らは同胞団、イスラム教の国を経験しました。しかし、一方で彼らは適応の主要な難しさを持っていたし、も敵対関係と接触して来た。

Ricote

溪谷の村の住民は集中的に抗議し、1613 年まで立ち退きを延期することができた。1,000 人の住民今日 6,000 ブランカは Ricote 谷の主要な町。1502

前にバプテスマを受けていた、新しいクリスチャンのタイトルに資格を与えられた、1613 年彼らは突然も違法と Moriscoes として呼ばれる。この偉大な不公平はマドリードの Ricote バレーの Moriscoes はまた国を残していた 1613 年 12

月初旬に発表で起因しました。これたたりブランカの居住者の涙を流していたし、追放を避けるためにムルシアのカトリック司教に彼ら自身を監督の状況につながった。Ricote 溪谷の住民のために立ったムルシアのカトリック教会のすべての善意にもかかわらず、国外追放は起こった。この退去強制与えられた理由は不思議なことに、国家安全保障。1613 年 12 月 13 日に、日がやってきた。ブランカを含む Ricote バレーの人口の約 40 %

はカルタヘナ港着手する必要がありますに徒歩で歩いた。ブランカの 1,000

人の住民のいくつかは他の村におよび国外追放を脱出する高山に撤回しました。出荷は、1614 年 1

月に最終的に起こった。ブランカの住民とカルタヘナ異なる長老にとどまった子供たちの成功の国外追放を避けるためにクリスチャンを彼らの娘と結婚する 3 週間。これはなぜ我々は、新しいクリスチャンの Blanca

の娘と他の地域の男性のキリスト教徒の間の 20

の結婚について参照してください。女性だけの方法で結婚を喜んでいました。キリスト教の女性に男性の新しいクリスチャンの結婚は見つかりませんでした。それは

なかった本当にこれら旧繋ぎ止めるのブランカ、一部の人も前 1580年に 2 または 3 のムーア人女性の自然の中で。

第 16 そして 17

世紀の洗礼、結婚のレジスタのおかげで私はこと Blanca

多く新しいクリスチャン戻ってきて 10 ~ 15

年後を見ることができます。最終的にブランカと Ricote

渓谷の元の住民の 45%

は彼らの領土に住んでいる続けることができます。まだ持っている Blanca

の洗礼、結婚式、および死のレジスタ事実は独特な何かとしてみなすことができます。スペイン市民戦争 (1936年-1939 年) のため多くのレコードが破壊されたり燃え。時間によって元のムーア人の人口の混じったゆっくりとキリスト教徒。

山腹に対しては、ムーアの城への入口として役立った 2

つの大きな柱を参照してください。我々

が簡単に可能な敵の城を保護するために必要だったその入り口から入ってなかったさらに注意してください。場合は密接に見ると、我々

を上向きに歩くムーア人によって使用された山の中腹に 2 つの古いパスを参照してください。水になかった、城、城に川から水を運ぶいたので。それだけでなく、可能な侵略者に対して守るために戦略的なポイントに築城しました。我々はポスト
ガードを参照してください城付近はそこにあったおそらく 10 世紀に遡る城の建物の前に。ブランカ城煙信号の Cieza、Ojos、Ricote 城と接触していた。

ムーア様式の城 12 世紀にさかのぼるし、はおそらく 1124年と 1172年の間住んでいた狼王とも呼ばれる、ムハンマドイブン Mardanis の治世中に建設されました。映画の中で「ここで参照してください古い今期の Blanca に独特な魅力の州ムルシア。どこにもムルシア州で発見される別の古いムーア人地区ではあります。遠くにフォアグラウンドでは元の穀物倉正確の村の間 Abaran とブランカ Darrax ハムレットの参照してください。それは、非常に山の頂上、この長方形の穀倉は穀物を保存されていたいくつかの分野に分けられたスペイン. 上で知られているのみムーアの穀倉。穀物倉ではそれは神聖な場所と敵がそれを入力しないとガードを持っていた。16 世紀に Blanca カトリック教会の同じ現象を見た。場合は誰かが法律とのトラブルに入った、彼はすぐに教会に走り、兵士から取得できませんでした誰も教会、神聖な場所だったので。

今日ブランカはムルシア州で最も敬虔な村の一つです。最終的に我々を参照してください「ビルヘン

ブランカ」 (白聖母)

壮大な景色が美しい眺望に地域全体で。

日本語テキスト：Govert Westerveld

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

A circular logo with a green border. Inside the border, the text "Amigos del valle de ricote" is written in a green, sans-serif font, following the curve of the circle. In the center of the logo, there is a stylized illustration of a mountain range with a sun or moon rising behind it, and a small body of water in the foreground.

CHINESE

布兰卡 (穆尔西亚的)

布兰卡是西班牙的直辖市位于维加阿塔德塞古拉在穆尔西亚的区域。它属于六个直辖市中的其中一个里科特山谷(Valle de Ricote)同于阿瓦兰，奥霍斯，里科特，乌莱亚和维拉纽瓦德塞古拉。布兰卡的邻居在北部的阿瓦兰直辖市，南部的乌莱亚和奥霍斯，东部的莫利纳德塞古拉和佛土纳直辖市，和西部的里科特直辖市。布兰卡的面积是87.7平方公里，平均海拔是233米，镇区有6489居民，根据2011年的INE。

路通信

主要的交通通讯靠近布兰卡是A-30公路 (阿尔巴塞特，穆尔西亚)。A-33在富恩特拉伊格拉和布兰卡之间正在建造。这个公路会进步瓦伦西亚的关系。

从穆尔西亚布兰卡是可以通过A-30公路，出去111 布兰卡-ffcc火车站，从马德里通过A-30公路的110出口或者通过N-301主干道。从瓦伦西亚可以驾驶到布兰卡通过未来A-33公路的路口到A-30公路或者N-344的主干道。

历史

我们需要去到713年阿拉伯的征服的到来以找人类常驻在布兰卡城市的存在。第一个证词是剩余的城堡约会在12世纪。在第13世纪命名为内格拉，似乎是因为它的黑山的颜色靠近城堡和人口中心。这个城堡是建立于1155年和1171年之间由第一个穆尔西亚的国王，穆罕默德马达尼斯，被称为狼王。这个历史连接的形成于摩尔里科特山谷在1228年被发现在铁汉从里科特和阿尔摩哈德暴动发生期间。可是，在他的死亡十年后无政府状态和无法无天已传入穆尔西亚王朝，导致阿尔卡拉斯条约的签署与卡斯蒂利亚于1243年，也就是需要提交王冠保护和尊重和保障财产，以及穆斯林传统附庸的变化对卡斯蒂利亚国王。请重新考虑这句话。]当阿方索X被设立在卡斯蒂利亚宝座和打破穆德哈

尔人口起兵的部分条约过后。抑制了革命后阿方索X割舍了里科特山谷人口穆尔西亚市管辖，因此被纳入城市的版图。随着费尔南多·德拉塞尔达死亡卡斯蒂利亚的长子和继承人，卡斯蒂利亚的宝座的继任开始斗争。此斗争是费尔南多的儿子之间，德拉塞尔达婴儿，和他的叔叔，阿方索X的儿子，第二个儿子唐桑丘。在一个文件日期1281年3月25日未来桑丘第四代答应了奖赏了里科特山谷包括内格拉（布兰卡）给圣地亚哥如果它帮忙了他在王位的竞争。当被宣告塞维利亚的王者在1285年11月19日，桑丘第四代完成了他的承诺给了圣地亚哥里科特山谷，他们的邻近，镇区和地方所提供的支持 (1)。

和平并没有维持很久在里科特山谷因为阿拉贡的詹姆士二世入侵了穆尔西亚王朝于1296年为了奖励自己的给予对方帮助。第二个儿子塞尔达，正在与他的叔叔争夺王位。在这个职业内格拉及其城堡给予了顾问贝尔纳多·萨里亚，虽然里克特的桑迪亚贵斯塔指挥官声称他们代替约翰奥索雷斯于1303年9月19日。最后一次的内格拉的名字被记录在文档中是在1315年。内格拉的名称变化成布兰卡似乎在1353年到1362年之间由多纳布兰卡去德博尔冯，卡斯蒂利亚的女王，已被国王佩德罗一世遗弃以及被法德利雀捍卫，圣地亚哥的主人，以及由桑丘·桑切斯·莫斯科索，里克特的桑迪亚贵斯塔司令

(2)。在1382年布兰卡第一次出现在布兰卡的名义下。穆尔西亚王朝的前进者(顾问)，马丁·阿隆索去巴尔迪维索，需要布兰卡摩押被埃尔切的犹太人请求下逮捕的自由。(3)

不公平事件不能阻止战争动荡在15世纪的中古时期。这件事情导致了布兰卡人民放弃追随格拉纳达王部队行军在1477年穆尔西亚王朝的突袭后。因此，在苛刻的税收优惠，布兰卡的人民回归了。在1477年血淋淋的希耶萨战争后，留下无人的镇区，布兰卡的居民再次离开了镇区。他们于1492年回格拉纳达王国征服后回归。圣地亚哥的领域在布兰卡和其余里科特山谷的会延续到19世纪。为了能在早期提高他们的土地领域的性能，该上级说服布兰卡的伊斯兰教徒他们在新的法律1501年之前改成信仰基督教。他们现在被称为新的基督徒。回教徒在新的法律1501年之后转换了被称为摩押。在1507年天主教君主下了指示要建造教堂取代旧的清真寺

(4)。在这个转换成基督徒，穆斯林人们希望可以摆脱他们一直以来烦

恼的财政压力。可是，他们的挫折是发现这并不是想象中的那样，这挑起了摩押人在山谷的暴力起义于1517年。这个叛乱在一年后被镇压和压制。

在16世纪，布兰卡经历了镇区的人口显著的增加。菲利普二世一直都缺钱因为他的战争，因此规划了一个对策取钱：创建直辖市。于是在1591年8月10日布兰卡从菲利普二世得到了直辖市特权[特权还是状态？] 以2400金币的成本。里克特山谷新的基督徒驱逐

现在突然称为莫利索斯

被菲利普三世颁布于1613年让布兰卡的土地成为废墟。布兰卡只剩下300人 (5),

由于它的居民被迫出走。但是，10到15年之后45%的人民回归他们的土地 (6).

塞万提斯·萨维德拉写了关于摩押里克特山谷通过莫里斯克里科特的身影

(7)。很多作者以为莫里斯克里科特来自埃斯基维亚斯或阿尔巴塞特，但是霍弗特维斯特韦德，镇区里两个编年史之一证明了莫里斯克里科特来自于里克特山谷 (8)

被弗朗西斯科·马尔克斯维拉纽瓦教授于2010年承认

(9)。回到了黄金时代（18世纪）的穆尔西亚

布兰卡开始恢复它的人口损失，从1713年700个居民到1786年1378个居民，根据人口普查佛罗里达布兰卡。本教堂奉献给圣约翰福音已在17世纪末和18世纪头被石匠兄弟卢卡斯和安东尼奥·德拉拉斯特拉重建。这个建筑在1717年完成。

独立战争之后（1808年-

1814年）布兰卡的权限是在1819年由国王斐迪南七世批准了。九年后穆尔西亚王朝黄热病疫情发生以及布兰卡被穆尔西亚大教堂当选为疾病的避难所，并通过圣罗克的说情发烧没有传到布兰卡根据传统。圣罗奇被命名为布兰卡的格局看到布兰卡居民对他的祈祷。从圣地亚哥的控制中解放出来，在1851年的革命事件以及恢复卡诺瓦斯德尔卡斯蒂略在阿方索十二君主制布兰卡面对新世纪的开始比一些周边城市更加作准备。在1856年，居民规划建设新桥在塞古拉河。在1869年，乡村公路已经完成为了连接城市和火车站。在1894年安装了公共照明。

还有在1894年布兰卡几次山边崩塌造成建筑毁坏，包括一个家庭医院以及穷人的庇护所。结果这促使新的房屋和街道建设的景观完全改变。在20世纪动荡的政治和社会时期定期发生在城镇和其它地区。在宣布第二共和国于1931年选举中西班牙的保守党分组自治权利联盟（CEDA）赢了选举。左翼政党的反应是工会组织的直接发展和社会组织在1934年宣布在穆尔西亚许多地方举行暴力的示威。邻近的希耶萨不得不宣布战争状态，并有在阿尔瓜萨斯数人死亡。在1936年的选举，也就是赢得左翼政党组成的联盟称为“人民阵线”，回归造成剧烈争吵。这预示着国内冲突，与军队的一部分在同年7月17日结束。由于在国内的这些年的休息，还有存在一些社会危机。可是，最引人注目的是在修道院和教堂的袭击，如“拉米拉过撒”修道院和布兰卡的教会教区“圣胡安杰利斯塔”。结果这个暴动布兰卡失去了显著量宗教艺术，尤其是宗教意象（保存在同一个攻击的最负盛名和赞赏的图像之一是基督挂钩的萨尔齐洛风格和桑切斯塔皮亚的作者列）。

尽管剩余在穆尔西亚共和国边地区遗留因没有什么军事行动，除了卡塔赫纳和阿吉拉斯的零星轰炸港口。在1939年3月国家军队占领了城市以及区域的其余部分。从人口学的角度来看，20世纪是停滞的布兰卡时间。一个早期世纪有6000居民和同样的身影留在二十一世纪。今天的移民必须保持和增加这个数字。这并不奇怪，因为直辖市政府在早期世纪的经济以农业，茅草（10），以及出售木材为基础，导致合成纤维逐渐消失了。这种情况下，罐头行业的倒闭和废弃伐木迫使许多当地居民移居到其他地方。只有农业，目前用水果和葡萄，获得了跟塞古拉的水域显著提升与塔霍。然而，布兰卡的居民不屈服于逆境，争取共同面对未来努力发展自己的城市。

景点

- 圣约翰教堂在十八世纪的福音
- 十二世纪的摩尔城堡
- 尼亚内格拉（城市的黑色火山岩石）
- 布兰卡的博物馆和艺术中心（MUCAB）国际建筑地标
- 佩德罗·卡诺基金会
- 炫酷内格拉，研究和当代艺术创作的空间（AADK）

- 水和光的释义中心
- 赛特罗扯冬宫（巴洛克）
- 圣家教堂
- 圣佩德罗•冬宫
- 教会“圣女皮拉尔”
- 摩天轮“努涅斯米贵里可”
- 工匠之家工作室“内格拉中心”。在摩尔人的城堡郊外的黄金地段; 有绘画和艺术课程
- 乡间别墅“香格里拉费乌瑞”
- 沿河人行道。

经济

- 工业村“圣罗克”
- 工业村的“天使普列托奥利瓦”

节日和重要活动

复活节庆祝活动：在在该地区的其他地方，斋时来临的时候，所有的宗教团体（cofradías）和兄弟热情完成准备工作行举行游行。目前，在布兰卡有8个最古老的宗教团体有：

- 我们的父亲拿撒勒人耶稣的皇家和最杰出的兄弟
- 圣约翰福音的兄弟
- 耶稣和玛丽圣心皇家众
- 我们悲伤的圣母夫人瑟维达的兄弟

和年轻的兄弟：

- 在痛苦中的花园兄弟

痛苦的兄弟情谊在花园带了悲伤的处女印象到耶稣受难日于1986年，发现这对兄弟的三年后。图片中这种传统的投标显示布兰卡居民的情绪这对兄弟是值得提。

夏季庆祝活动：在8月份布兰卡再次庆祝夏天的庆祝活动以纪念他们的守护神罗氏。这里的装饰变为甜面包（la mona）和公牛。在布兰卡奔牛是当地旅游的著名旅客兴趣，它无疑是最多布兰卡人庆祝的一天。公牛奔跑是一个非常古老的传统，已经连续举办了350年，并在穆尔西亚地区是一个独特的活动。在上午沿着公牛奔跑路线盛行的氛围是无限的喜悦，舞蹈和乐队的鼓励所有人民共襄盛举，并欢迎大家。它始终在8月15日之前举行。城市的生活和传统之前准确深受另一个编年史村，天使里奥斯马丁内斯描述。

冬季庆祝活动：布兰卡在圣诞节，可以享受各种纪念婴儿床。其中游客可以享受巨大的伯利恒摊位位于Cajamurcia的展厅或私人纪念伯利恒婴儿床位于“Estación de Blanca”的地方。布兰卡这附近是位于4公里从布兰卡，用胡米利亚的公路。

春节庆祝活动：布兰卡在春天 - 在圣周后 - 开始一个星期的庆祝活动，致力于圣罗氏的守护神。这些庆祝活动的特点是女王和朝圣的加冕。加冕是为了回归市镇区的守护神从教会在市中心到他的隐居献给这个守护神。人们过一天会带来守护神到他收到喜庆的地方。

双胞胎镇

- 安圭拉萨巴齐亚，意大利

结对是一种两个人，两种文化之间的行为，目的是带来，加入大家，人际关系，感情....这很可能是意大利的“孪生”的定义，“gemellaggio”。沿着这条思路艾琳莫利纳在1999年解释了她印象的这事件关于布兰卡和意大利姐妹镇安圭拉萨巴齐亚之间。

两年前，布兰卡已经有想法要结对一个遥远的意大利小镇位于罗马约30英里称为安圭拉萨巴齐亚。这个镇市很像布兰卡是在其结构，气候，水的重要性，并通过景观如美丽的湖安圭拉（布拉恰诺）和河（塞古拉）在布兰卡的市镇区，和它的居民是简单的，热情好客，勤劳的人们。或许最强的连接布兰卡在这个城市是布兰卡最喜爱的儿子，画家佩德罗·卡诺，是安圭拉的养子并跟人住在一起超过二十年。佩德

罗·卡诺到达安圭拉一天，虽然布兰卡一直在他的心，他被它的魅力，景观，人们的积极性迷住了，以及强烈的光反映在他的作品。1998年8月安圭拉和布兰卡之间结对成“安圭拉里罗斯”。这是一个非常丰富和迷人的经验，创造了两个镇的人之间有一些紧密的关系。55布兰卡居民的代表在1998年5月4日前往意大利访问安圭拉巩固结对。他们都被安圭拉招待得很高兴。所有人不断努力使访问者逗留愉快。所有那里的人，从最年轻的最古老的，参加了他们精心准备的活动：两个直辖市的合照，古典音乐会，以及在湖上的游船为了欣赏他们的美丽。然而，最令人感动的是儿童完成了诗画比赛。这是令人难以置信的，看看他们是怎么知道布兰卡！艾琳说完之旅她的故事。

当布兰卡的人民进入了安圭拉的巴士后看见了结对的标志布兰卡的名字与安圭拉重叠，布兰卡人惊呼：“看，我们又回到我们的村”！这是很真实的。目前在安圭拉，距离布兰卡超过两千里，他们感觉就像在自己的城市。因此，全体人民以布兰卡的名义感谢市政当局，向结对的佣金，并慷慨的安圭拉人！

中國的文字：Govert Westerveld

布兰卡：1613年在西班牙最后和最大剩余的莫里斯克村

布兰卡是西班牙1613年最后和最重要的莫里斯克村。所有的莫里斯克需要在1609年离开国家。布兰卡的居民，其中六个里的一个村属于里克特山谷，可以延迟驱逐到1613年。可是，在1613年尾坏消息是里克特山谷的莫里斯克也要离开国家。这是在1613年12月13日发生。1000人口里的25%布兰卡居民徒步到莫里斯克进发的卡塔珍港口。小部分1000布兰卡人民逃离到别的村或里克特的高山。10到15年后很多回归了。最后45%的布兰卡人和里克特山谷可以继续居留在他们的地盘。这些人已跟基督徒结婚，现在布兰卡是穆尔西亚一个最虔诚的村庄。这部电影显示以前莫里斯克的附近，小蜿蜒的街道到城堡，和百年前的老房子。

布兰卡的历史可以简化成这样。摩押人在711年入侵了西班牙后，他们到里克特山谷居住。他们组成6个村到1609年。现在村的名字是阿瓦兰，布兰卡，奥霍斯，里科特，乌莱亚和维拉纽瓦。布兰卡的村是在17世纪里克特山谷主要的村。

第一次布兰卡出现在文档是1281年当桑丘，阿方索国王的智者的儿子，提出这个村作为捐赠给圣地亚哥。布兰卡的名字是在内格拉翻译成英文意思是黑。第一个市长的名字，在1303年的文档发现，是加西亚比卡拉，作为内格拉的指挥官在和土密（穆尔西亚省的旧称）和瓦乐谢的战争。这个战争发生在1296年和1304年然后那时内格拉城堡作为一个很重要的角色。

内格拉的名字最后出现在文档是1315年也是第一次出现布兰卡，荷兰的白的意思，在1383年。没有人知道名字的改变在哪里发生。可是我

2008年的推断，我目的是要证明布兰卡的名字是被波旁布兰奇女王取也就是1353年嫁给西班牙国王彼得残忍。

这个国王离开了妻子3天后在困境然后与他心爱的玛丽亚·帕迪拉居住。他的同父异母兄弟法蒂却，圣地亚哥的主人，维护了波旁布兰奇女王在内战。可是在1358年彼得残忍给了指示要杀了法蒂却在塞维利亚。他们也杀了里克特的指挥官也就是和法蒂却一起并肩作战为了波旁布兰奇女王的权利。在1354和1358年之间，法蒂却很常居住在里克特山谷，然后内格拉的名字似乎换去布兰卡作为波旁女王布兰奇对他们来说，奥登日圣地亚哥打了多年的贡品。

在1501年，布兰卡的穆斯林转换成基督教也称为新基督徒。在1505年布兰卡的清真寺转变成基督徒的教堂以及官方牧师被任命教新基督徒天主教信仰

这是不正确的方式进行，因为我们1562年看到至少20信基督徒被布兰卡关入监牢。其中2个活活被烧死在探究过程。其他18个信基督徒完全失去他们的行李当做是探究的酬劳。大概1565年教堂委任了从阿瓦兰天主教神父为了避免探究这个过程发生。这个神父来自穆斯林的家庭讲阿拉伯语。在1567年菲利普二世制定新法律。从那时开始布兰卡人民不可再说阿拉伯语。他们被禁止穿着不同，他们也不得不放弃伊斯兰传统婚礼。这个导致了战争格拉纳达王国莫里斯克和菲利普二世发生，所以至少60,000莫里斯克人被杀。随后的和平是短暂的，因为在1609年4月9日

(当天，军队给予重要的东西，皇家委员会的倡议与荷兰签署了十二年休战)

也决定了莫里斯克人必须离开国家。穆斯林受洗的大规模驱逐覆盖全西班牙人口3%，从250,000到300,000个人总共8到9百万人。

每个王国要确定放逐被安排。1609年8月22日开始在瓦伦西亚。随后在1610年5月29日阿拉贡和卡斯蒂利亚在同一年也是。整个过程总共5年左右历时，从1609到1614。莫里索斯伤心地到他们的新家端口。他们是北非，法国，意大利和奥斯曼帝国。有一些

里克特山谷的居民激烈的反抗最后延迟了放逐到1613年。和1000人民，现今6000，布兰卡是里克特山谷的主要城市。虽然他们受洗过在1502年然后转换成新基督徒，在1613年他们突然非法的和莫里斯克人结合。这个不公平导致马德里宣布在1613年12月头里克特山谷的莫里斯克人也要离开国家。这导致了令人难以忘怀的情况下布兰卡人哭泣了以及去找穆尔西亚天主教的主教为了避免放逐。尽管天主教会在穆尔西亚所有的良好意愿，放逐最终还是进行。放逐的原因是，很奇怪的，国家安全。在1613年12月13日这天终于来了。大概40%的里克特山谷人口，包括布兰卡，徒步到卡塔赫纳港口驻扎。有1000布兰卡人民已经到其他村里和高山逃避放逐。这个运输终于发生在1614年1月。在三个星期布兰卡人民和孩子住在卡塔赫纳，各位长老成功把他们的基督徒女儿结婚为了避免放逐。这就是为什么我们看见20种新基督徒的女生和不同种族的男基督徒之间的婚姻。只有女人愿意这样结婚。我找不到任何新基督徒的男性和女性基督徒的婚姻。这些原来是布兰卡的摩押人很不自然，有些还有2或3摩押人的女人在1580年之前。

感谢受洗和婚姻注册在16和17世纪，我可以看到很多布兰卡新基督徒回归在10至15年后。45%布兰卡原住民和里克特山谷可以继续生活在他们的地方。我们仍然拥有的布兰卡事实是所有的受洗，婚姻和死亡注册可以说是很特别的。由于西班牙内战（1936年至1939年）很多记录被毁灭或燃烧。当时的原摩押人群慢慢夹杂着基督徒。

山腰的对面我们看到两个庞大柱子成为摩押城堡的入口。我们写下那个并不容易前进因为需要保护城堡面对敌人。如果我们看靠近点，我们可以看到两个旧路在山腰是摩押人用来走上去。城堡里没有水，所以他们要在河边提水到城堡。这个城堡是建立在战略点为了保护以及避免入侵者。城堡附近我们可以看见岗亭在那边在城堡建造之前，大概在10世纪。布兰卡的城堡保持希耶萨，奥霍斯，和里科特城堡的联系用烟雾。

摩押城堡在12世纪大概被建造穆罕默德·本·马达尼斯统治时期，也是称为狼王，活在世上1124年和1172之间。在这个老城区，也就是你在短片看见，布兰卡有一个独特的吸引在穆尔西亚省。穆尔西亚省的无处有一个就莫里斯克邻近可以发现。在远处的前景我们可以看见在这

拉斯小村庄的原粮仓在阿瓦兰和布兰卡的村之间。它是摩押最出名的粮仓在西班牙。在山最上面这个长方形粮仓被分成几个地方是粮食的贮存。这些粮仓有一个守卫因为这是一个神圣的地方，敌人不能进入。我们看到同样的情况在天主教布兰卡在16世纪。如果有人钻入了法律麻烦，他赶紧跑到教堂里然后守卫无法进去捉人，因为那是神圣的地方。

今天布兰卡是一个最主要的村在穆尔西亚的省。最后我们看到“圣女布兰卡”（白圣女）在一个美丽的望台和壮丽景色在整个区域。

中國的文字：Govert Westerveld

The Ricote Valley one of the first places of cultivation lemons in Spain³.

Govert Westerveld⁴ - (Independent Researcher)

The latest years relevant archeological findings were obtained by the researcher Arnald Puy Maeso. The traditional irrigated terraces in the huerta of Ricote provided organic matter with a median probability age of 706 A.D. (647-778 A.D.), according to the corresponding analysis methods. These figures could imply that the construction of the first terraces at Ricote were formed in a very early date. Moreover, from this numbers it is quite well possible that the first Arabic Berber tribes entered some years before the known date of 711 A.D. or shortly thereafter. The village Ricote was the first settlement of the six villages of the

---

³ Separate of a chapter in my two new books titled:

“Commercial uses of lemon derivatives”. Academia de Estudios Humanísticos de Blanca (In Press);

- “History of the Islamic Ricote Valley, first and last Islamic place in Spain.” Academia de Estudios Humanísticos de Blanca (In Press).

⁴ The author has worked 40 years in the innovation and production of Lemon Derivatives for the International Markets. He was co-founder of Zoster S.A. (world leader in the extraction of chemical derivatives of vegetable origin for the pharmaceutical and food industries) in Zeneta that was taken over by Grupo Ferrer (www.ferrergrupo.com). Since 1989, he worked as independent consultant and researcher for Exquim S.A. (Grupo Ferrer). Many years thereafter, he continued as independent consultant and researcher, together with Prof. Dr. Castillo Sánchez and Prof. Dr. Benavente-García in the establishing of Nutrafur (www.nutrafur.com). At the same time, he was involved in setting up another industry of Citrus Derivatives. Both of them are now World Leaders with their products.

Ricote Valley. Knowing that today Ricote and the other five villages are important growers of lemon fruits, this research was effected to find out the places of the first lemons in Europe and Spain.

Introduction

One cannot forget the variety of those excellent lemon fruits with which the Ricote Valley at this day abounds, which they cultivated with great skill, and brought to the greatest perfection.

It is still difficult to state in which moment husbandmen started with the cultivation of lemons in Ricote and the other villages of the Ricote Valley, being Abarán, Negra (Blanca), Ojos, Ulea and Villanueva de Segura. With respect to the most ancient town Ricote of the Ricote Valley, research determined that terraces in Ricote were built between 706 A.D. and 778 A.D. These building were undertaken by some of the first Arabic-Berber tribes entering the Iberian Peninsula⁵.

The foundational cluster of Ricote irrigated terraces is one of the earliest of its kind attested within the Iberian Peninsula. The Ricote hydraulic system was probably built at the beginning of the 8th century, in coincidence with the first migrations of Arab Berber tribes across the Gibraltar Strait. This date also allows contextualizing the beginning of the agrarian tool complex associated with the management of hydraulic systems. This includes water catchment management, canalization and terrace building, as well as growing of a broad range of exotic products and the development of specific agricultural practices. Irrigation allows simultaneous farming of crops with different requirements and growth rhythms. The peasant has to carry out multiple works simultaneously to satisfy the needs of different plant taxa. Channel network maintenance and plant tending mean a considerable amount of labour per surface unit. This translates into an intensive agrarian system that minimizes risk and uncertainty and allows obtaining multiple harvests within a year. The initial cluster in Ricote was made of broad terraces supported by 1 or 2 m high retaining walls.

---

⁵ PUY MAESO, Arnald & BALBO, A.L. (2013). The genesis of irrigated terraces in al-Andalus. A geoarchaeological perspective on intensive agriculture in semi-arid environments (Ricote, Murcia, Spain). In. *Journal of Arid Environments*, Vol. 89, pp. 45-56.

This means that the Ricote Valley is not only the latest Islamic exit in Spain in 1614, but now also can be regarded as the first Islamic entrance.

Origin of *Citrus limon* (L.) Burm. fil., lemon

In the 21st century there still existed much confusion regarding the origin of the lemon fruit. The oldest known reference to the lemon appears in the Sanskrit literature. In the sacred book called the White Yahir-veda, the genus *Citrus* applied to citron and lemon is *jambhila*. The corresponding texts are found in the *Vajasaneyi Sambita*, a collection of devotional texts dated prior to 800 B.C. that forms part of this book⁶.

In the first half of the 20th century, researchers still believed that the lemon was of recent origin in China. However, Berthold Laufer shows with his extensive study that this conception of the matter is erroneous and that Chinese acquaintance with the lemon dates from the middle of the twelfth century under the Sung dynasty. Thanks to his study we now know that the earliest reference to the lemon in Chinese records was made by Fan Ch'eng-ta (A.D. 1126-1193) under the term of *limung* in his work of A.D. 1175. Much more information about the lemon is contained in the work of Chou K'ü-fei of the year A.D. 1178, saying about the *li-mung*⁷:

Some people say that it has come to us from the southern barbarians. The people of P'an-yü (Canton) do not use vinegar in large quantity, but avail themselves in particular of the juices of this fruit which is well known for its sourness, squeezing the juice out with a spoon. They also boil it in honey, soak it in a brine, and dry it at the sun when it is ready for consumption.

---

⁶ SCORA, Rainer W. (1975). On the History and Origin of Citrus. In: Bulletin of the Torrey Botanical club, Vol. 102, N° 6, pp. 369-375. Citation on p. 369.

⁷ LAUFER, Berthold (1934). The Lemon in China and Elsewhere. In: Journal of the American Oriental Society, Vol. 54, N° 2, pp. 143-160. Citations on pp. 145-146.

The specific name of the lemon tree derived from arab *laymun*. Even today, most writers and experts of the arabic literature do not know its origin. We know that the lemon is a kind of uncertain origin, which for many authors is an invalid specie because, in reality, it is a hybrid in which intervened citron, one of the limes and probably one or other sort of the genus *Citrus*, too. The Geographical area and the historical moment, in which happened this hybridization, are not clear and. While most of the authors of the original of the lemon incline to India around the tenth century A.D., others do originate it in Italy in such advanced date as the XVI century⁸. With other words, there remains still much confusion about the first lemons in Europe.

In a study done in 1979 of some pots appearing in the Garden of Hercules at Pompeii Professor Wilhelmina Feemster Jashemski (1910-2007)⁹ already asked the question if there could not have been cultivated lemons in the “Garden of Hercules”:

In 1973 we left one pot in the ground because we did not want to destroy a root cavity in taking out the pot. The following summer when we pulled the soil away from the root cast it was impressive to see the cast of a substantial tree root which had grown out of the pot (pl. 58, fig. 8); most interesting was the discovery of a second pot nearby. The young tree which had been started in this pot had not grown, so the ancient gardener had planted another in a pot a short distance away. Dr. Fideghelli said the root growing from the pot had the appearance of a lemon tree root. Pliny (supra) tells us that the citron was imported in earthenware pots with holes; and lemons are started in pots today. It would be natural for lemon trees to have been planted near a wall for protection, as is often done today. Is it possible that there were lemon trees in the “Garden of Hercules”?

Consequently, Dr. Carlo Fideghelli, of the Istituto Sperimentale per la Frutticoltura, Ministero dell'Agricoltura at Roma believed that a

---

⁸ **CARABAZA BRAVO, Julia María and Others** (2004). Árboles y arbustos en Al-Andalus. Consejo superior de investigaciones científicas, p. 244.

⁹ **JASHEMSKI, Wilhelmin Feemster.** (1979). The garden of Hercules at Pompeii. The discovery of a Commercial Flower Garden. In: American Journal of Archaeology, Vol. 83, N° 4, pp. 403-411.

casts of the root cavities of the Garden of Hercules had the appearance of a lemon-tree root. On the other hand Pliny¹⁰ let us know that citron was imported in pots with holes¹¹. In 1990, Jashemsky wrote again about the lemon trees in her interesting researches effected in the market-garden orchard at Pompeii¹²:

Pliny (12.16) also reports that "various countries tried to acclimatize the citron, imponing it in earthenware pots with breathing holes for the roots." This is a good description of our Pompeian pots. Is it possible that in this garden there were exotic trees, such as the citron, that were imported in pots? At the time that Pompeii was destroyed there was great interest in introducing new fruit and nut trees into Italy. Perhaps the ship *Europa* did reflect the commercial activity of the owner. Or could lemon trees perhaps have been planted in the pots? Today at Pompeii, lemon trees are air layered in pots, or their modern equivalents.

With regards to the luxurious villa of Poppaea at Oplontis that belonged to the wife of the Emperor Nero, excavation began in 1964. Jashemsky¹³ took part in the excavations and therefore can be considered to be an authority in this field. She has the following comments with respect to the Sculpture garden and lemon tree:

SEM photographs of the woody material from the tree behind statue base VIII indicated to Dr. Francis Hueber that this could be either a laurel (*Laurus nobilis* L.) or a lemon tree (*Citrus Limon* (L.) Burm. F.), but when we excavated the root cast we found that this tree had been air layered in a pot. Laurels are easily rooted and are never started in this way. A broken amphora (the top half) had been used for a pot; the root grew out of the mouth of the amphora. Today, in this area, lemons are air layered, but old tin cans or plastic containers are the broken amphoras of the modern world.

---

¹⁰ **PLINY** *HN* 12.16

¹¹ **JASHEMSKI, Wilhelmina F.** (1981). The Campanian Peristyle Garden. In: *Ancient Roman Gardens*. Washington, D.C., pp. 29-48

¹² **JASHEMSKI, Wilhelmin Feemster.** (1990). Gardens and cultivated land destroyed by Vesuvius. In: *Volcanism and Fossil Biotas*, N° 244. Edited by M.G. Lockley, Alan Rice, pp. 118, 124-125.

¹³ **JASHEMSKI, Wilhelmin Feemster.** (1979). Gardens and cultivated land destroyed by Vesuvius. In: *Volcanism and Fossil Biotas*, N° 244. Edited by M.G. Lockley, Alan Rice, pp. 118, 124-125.

The root cavity behind statue base VII was similar in size and shape, and also appeared to be that of a lemon tree.

The complexity of this garden, which extends farther to the north, south and east, will become clearer only with further excavation, but we are charmed by the portion already uncovered. Dramatically placed behind each of the two central statue bases was an exotic lemon tree, such as we find pictured in the garden paintings, and which were esteemed for the fragrance of their blossoms and the beauty of their fruit. Completing this picture, behind the statue base on each side of the lemon trees was a lovely oleander, with still more oleanders behind the small bases at the rear. The oleander would have been the pale pink one, ever present in the garden paintings, and so often pictured amid sculpture. This colorful scene of lemon trees and oleanders was framed on each side by three stately plane trees, which furnished shade to those strolling along the pool and cast shadows on the shining marble statue.

Lemon tree in Roman wallpainting from Pompeii, House of the Fruit Orchard. Photo: P. Hunt 2012

Wilhelmina Feemster Jashemski¹⁴ made a thorough study of the lemon fruit. She found that the Romans distinguished the lemon and citron as two distinct fruits, as a mosaic of about A.D. 100 in the Terme Museum at Rome shows. Furthermore she mentioned that paintings of the lemon trees were found in the House of the Fruit Orchard in Pompeii and in the Naples Museum. She stated that the Vesuvian evidence is the earliest documentation of the lemon from antiquity, that one can resume as follows:

Beautiful paintings of fruiting lemon trees were found in the House of the fruit Orchard in Pompeii. A spectacular lemon tree loaded with accurately painted yellow fruit dominates the left panel of the E wall in the room of the E side of the atrium (Fig. 82); another lemon tree with golden fruit and a female oriole sitting on a branch, in the room off the peristyle, above the window, is in the middle panel of the S wall (Fig. 322).

....

But the Romans clearly knew the lemon and painted lemon trees with accurately portrayed fruit. They also distinguished the lemon and citron as two distinct fruits, as a mosaic of about A.D. 100 in the Terme Museum at Rome shows. The lemon (second fruit from the left) and the citron (fourth fruit from the left) are each accurately portrayed, showing their different characteristics and relative size.

Strange enough the photo of the lemons that appears in the book of Jashemski is the reverse one of the photo that appears in the book of Ciarallo. Here before we have placed a small part of both photos because the discovery of the origin of the first lemon is an important one and history should only reflect the true. The book of Annamaria Ciarallo was published a year before the book of Wilhelmina Jashemski.

---

¹⁴ **JASHEMSKI, Wilhelmina Feemster; MEYER, Frederick G.** (2002). The natural history of Pompeii, pp. 101-103.

In a study done in 1979 of the pots appearing in the Garden of Hercules at Pompeii Jashemski¹⁵ already asked the question if there could not have been cultivated lemons in the “Garden of Hercules”:

In 1973 we left one pot in the ground because we did not want to destroy a root cavity in taking out the pot. The following summer when we pulled the soil away from the root cast it was impressive to see the cast of a substantial tree root which had grown out of the pot (pl. 58, fig. 8); most interesting was the discovery of a second pot nearby. The young tree which had been started in this pot had not grown, so the ancient gardener had planted another in a pot a short distance away. Dr. Fideghelli said the root growing from the pot had the appearance of a lemon tree root. Pliny (supra) tells us that the citron was imported in earthenware pots with holes; and lemons are started in pots today. It would be natural for lemon trees to have been planted near a wall for protection, as is often done today. Is it possible that there were lemon trees in the “Garden of Hercules”?

So after many years of investigations one now finally knows, thanks to the effort of Jashemski, where the first lemons were found in Europe.

With reference to the lemons known in the Roman times Rainer W. Scora states: «The Romans were acquainted with lemons and probably sour oranges as well as citrons. Many citrus groves, however, were abandoned during the disintegration of their empire and simply vanished. The next advance and diffusion of citriculture in the West came through the rise of Islam and the Arab empire. By 1150 A.D. the Arabs had brought citron, sour orange, lemon and pummelo into North Africa and Spain¹⁶. However, J. Esteban Hernández Bermejo and Expiración García Sánchez state that the lemon is of the tenth century¹⁷.

---

¹⁵ **JASHEMSKI, Wilhelmin Feemster.** (1979). The garden of Hercules at Pompeii. The discovery of a Commercial Flower Garden. In: American Journal of Archaeology, Vol. 83, Nº 4, pp. 403-411.

¹⁶ **SCORA, Rainer W.** (1975). On the History and Origin of Citrus. In: Bulletin of the Torrey Botanical club, Vol. 102, Nº 6, pp. 369-375. Citation on p. 370.

¹⁷ **HERNÁNDEZ BERMEJO, J. Esteban & GARCÍA SÁNCHEZ, Expiración** (1998). Economic Botany and Ethnobotany in Al-Andalus (Iberian Peninsula):

The great researcher John Hooper Harvey (1911-1997) was a British architectural historian, who specialised himself in writing on English Gothic architecture. On the other hand he was a pioneer in the field of garden history. His contribution to the gardening books and plant list of Islamic Spain is impressive, because effectively the Islamic contribution to horticulture was very important:

Western Europe owes many plants as well as much horticultural technique to the dominion of the Moors in Spain from A.D. 711 to 1492. Under the Western Omayyad Caliphate of Cordova (929—1031) Andalusia was the highest centre of civilisation in the Euro-mediterranean region and produced scientific literature in all fields, linked with the immense Islamic culture in Arabic. Botany, Agriculture and Horticultura, with the Pharmacopoeia, formed branches of a subject eagerly pursued by scholars and by practical collectors and cultivators. Though the debt of Europe, and of modern civilisation, to Arabic science is well known, the importance of the Islamic contribution to horticulture has not been sufficiently recognised.

In Spain, even today, cultivation is at its best in the parts of the country longest under Moorish rule, or which took pains to preserve Moorish methods. Much knowledge was conveyed personally from the Muslims and their baptised descendants the Moriscos to the Christian Spaniards. Long before the expulsions (1492-1609) the Christians were learning from Arabic agricultural literature through translations into Latin and Castilian. Besides, many Christian Spaniards in Aragon, Andalusia, and Toledo were still bilingual.

The Persian al-Dinawari¹⁸ (c. 820-895) known as the father of the Arab Botany, wrote a Book of Plants in Arabic. Yunus ib Ahmad al-Harrani¹⁹ brought this book to Spain around 880. The book of al-

---

Tenth-Fifteenth Centuries), an Unknown Heritage of Mankind. In: *Economic Botany*, Vol. 52, N° 1, pp. 15-26.

¹⁸ Abu Hanifa Ahmad ibn Da'ud al-Dinawari. (1953). The book of Plants of Abu Hanifa A-Dinawari. Part of the alphabetical section (aleph to zain) edited from the unique MS. In the library of the University of Istanbul, with an introduction, notes, indices, and a vocabulary of selected words. Bernhard Lewin, ed. Uppsala Universitets Arsskrift, no. 10. Uppsala: Lundequistaskä.

Abu Hanifa Ahmad ibn Da'ud al-Dinawari. (1974). The book of plants. Part of the monograph section. Bernhard Lewin, ed. Wiesbaden: Steiner.

¹⁹ MEYERHOF, M. (1935). Esquisse d'histoire de la pharmacologie et botanique chez les musulmans d'Espagne. In: *Al-Andalus*, III, pp. 1-41.

Kaldani²⁰, born before 912 had been lost. In 951, the monk Nicholas translated in Arabic the illustrated manuscript of Dioscorides²¹ that the Caliph ‘Abd ar Rahman III (912-961) had received in 949 from the Byzantine Emperor Constantine VII Porphyrogenitus (913-959). Ibn Juljul²² wrote in 983 a supplement to Dioscorides. He was the physician of Caliph Hisham II (976-1009). A work of vital importance for the study of botany and agriculture is the *Calendario de Córdoba* written by Arib ben Said²³ in the 10th century. There is also an anonymous *Tratado Andalusi de Agricultura*; it origins from the tenth century²⁴. In the eleventh century, the original “School” in Cordova moved first to Toledo and thereafter to Seville, and a close connexion with Granada was maintained. The physician and chemist, Ibn Wafid²⁵, from Toledo wrote the *Compendio de Agricultura*. The Andalusian agronomist Ibn Bassel²⁶ wrote a handbook on agriculture and gardening at the end of the eleventh century that he dedicated to al-Ma’mun²⁷. Then there was an Abu al-Jayr²⁸, from Sevilla who wrote the *Treat of Agricultrre*. Ibn Hajjaj²⁹

O’LEARY, de Lacy (1949). How Greek Science passed to the Arabs, pp. 172-175;

²⁰ **NAKOSTEEN, M. (1964).** History of Islamic Origins of Western Education (Boulder, Colorado), p. 274.

²¹ **DIETRICH, A. (1988).** Dioscorides Triumphans, 2 vols. Göttingen.

²² **O’LEARY, de Lacy (1949).** How Greek Science passed to the Arabs, p. 171.

NAKOSTEEN, M. (1964). History of Islamic Origins of Western Education (Boulder, Colorado), p. 252.

²³ **DOZY (1961).** Le Calendrier de Cordoue de l’année 961. E.J. Brill, Leiden. (ed., translation by Pellat.)

²⁴ **LÓPEZ LÓPEZ, A. (1990).** Un tratado agrícola andalusí. C.S.I.C. Granada.

²⁵ **MILLAS VALLICROSA, José María (1943).** La traducción castellana del Tratado de Agricultura de Ibn Wafid. Al Andalus 8: N° 2, pp. 281-232.

²⁶ Abu ‘Abd Allah Muhammad ibn Ibrahim ibn Bassal al-Tulaytuli (of Toledo).

²⁷ **IBN BASSAL (1955).** Libro de Agricultura, edited with Spanish translation by J.M. Millas Vallicrosa and M. Aziman (Tetuan, Instituto Muley el-Hasan 1955); cf. Millas Vallicrosa, Al-Andalus, XIII, 1948, pp. 347-430.

BOLENS, L. (1981). Agronomes andalous du Moyen Age, Droz, Genève-Paris.

²⁸ **CARABAZA BRAVO, J. (1991).** Tratado de Agricultura de Abu l-Jayr, Instituto de Cooperación con el Mundo Árabe, Madrid.

of Seville wrote “The Sufficiency” in 1073-1074 and the geographer Ibn Amr³⁰ (d. 1094) a book on the plants and trees of Andalusia. Al-Tignari³¹, A Physician, as well as a good writer and an excellent poet, dedicated a treatise to the prince of Granada, Abu Tahir Tamim (d. 1125). One of the greatest of all mediaeval herbals was written by al-Ghafiqi³² (d. 1166). The traveller Ibn Mufarraj³³ (c. 1170-1240) continued a work on Dioscorides and on the lost books of Abu al-‘Abbas Ahmad al-Nabati³⁴ (“the Botanist”). In the twelfth century, there was also the immense encyclopaedia of Ibn al-Baitar³⁵ on the medical virtues of plants, and even wrote a *Treatise on the Lemon*. In the next century there was a Book of Agriculture of Ibn al-

---

²⁹ Abu-l-Khair Ahmad ibn Muhammad ibn Hajjaj al-Ishbili. See **GARCIA GOMEZ, E.** (1945). Sobre Agricultura arábigoespañola (Cuestiones biobibliográficas). In: Al-Andalus, X, 1945, pp. 127-146. Citation on p. 137.

CARABAZA BRAVO, J. (1988). Ahmad b. Muhammad b. Hayyay: lo que basta saber sobre agricultura, 2 vols. Universidad de Granada.

³⁰ **NAKOSTEEN, M.** (1964). History of Islamic Origins of Western Education (Boulder, Colorado), p. 235.

³¹ Abu 'Abd Allah Muhammad ibn Malik al-Tignari, see: **GARCIA GOMEZ, E.** (1945). Sobre Agricultura arábigoespañola (Cuestiones biobibliográficas). In: Al-Andalus, X, 1945, pp. 127-146. Citation on p. 137.

GARCÍA SÁNCHEZ, Expiración (1987-1988). El tratado agrícola del granadino al-Tignari. In: Quaderni di Studi Arabi, Vols. V-VI: 278-291.

³² **ASÍN PALACIOS, M.** (1940). Tratado sobre las plantas. In: Al-Andalus, V, 255-299.

³³ **NAKOSTEEN, M.** (1964). History of Islamic Origins of Western Education (Boulder, Colorado), p. 257.

³⁴ **NAKOSTEEN, M.** (1964). History of Islamic Origins of Western Education (Boulder, Colorado), p. 171.

³⁵ Abu Muhammad 'Abd Allah ibn Ahmad ibn al-Baitar Dhiya al-Din al-Malaqi, born at Malaga and died 1248 at Damascus. His great work was translated into **SONTHEIMER, Joseph von** (1840-1842). Grosse Zusammenstellung über Kräfte der bekannten einfachen Heil- und Nahrungsmittel, von Abu Mohammed Abdallah ben Ahmed aus Malaga bekannt unter dem namen Ebn Baithar, (2 vols., Stuttgart, and into French by **IBN EL-BEÏTHAR (1877-1883). Traité des simples. 3 vols. LECLERC.** Notices et Extraits des manuscrits de la Bibliothèque Nationale et autres bibliothèques, XXIII, XXV, XXVI, Paris.

‘Awwam³⁶, in which we see the term lemon. In the second half of the fourteenth century, Ibn Luyun wrote the *Poem on Agriculture*³⁷.

There are still authors that believe that the lemon is a native of Arab lands, but all the Arabic names for citrus fruits are of foreign origin. On the other hand no Arabic author says that species of the genus *Citrus* is native to the Arabian Peninsula. In the first half of the 10th century, Al-Istakhri ascribes it explicitly to al-Mansurah, a port and southernmost Muslim outpost in Sindh, indicating that they have in their lands a fruit with a size of an apple which is called *limunah* that is sour and very acid³⁸.

Al-Maqdisi³⁹ (d. after 1000 A.D.) states that the *laymunah* belongs to Sindh. L. Ramón-Laca⁴⁰ let us know that Abu l-Khayr⁴¹ from

---

³⁶ Abu Zakariya Yahya ibn Muhammad ibn Ahmad ibn al-'Awwam al-Ishbili (of Seville). The manuscript survived in the Royal Library at the Escorial and extracts were translated in 1751 by command of Ferdinand VI (1746-1759). The whole book was published in parallel Arabic text and Spanish translation by J.A. Banqueri, a canon of Tortosa (2 vols. Madrid 1802). A French translation, with improved identifications, was made by **CLEMENT-MULLET, J.J.** (1864-1867). *Le Livre de l'Agriculture d'Ibn al-Awwam*, 2 vols., Paris.

BANQUERI, J.A. (1802). *Ibn al-Awwam: Kitab al-filaha. Libro de Agricultura*. Imprenta Real, Madrid. There also exists a translation of 1888.

³⁷ **GARCÍA GÓMEZ, E.** (1945). Sobre agricultura árabe-andaluza. In: *Al-Andalus*, vol. 10, pp. 127-146.

DICKIE, James (1968). The Hispano-Arab Garden - its Philosophy and Function. In: *Bulletin of the School of Oriental and African Studies*, XXXI, pp. 237-248.

EGUARAS, J. (1975). *Ibn-Luyun: Tratado de Agricultura*. Patronato de la Alhambra y Generalife. Granada.

³⁸ **AL-ISTAKHRI** (first half 10th century), *Masalik al-Mamalik*, ed. M. J. de Goeje (Leiden, 1870), p. 173. Cited by:

GLIDDEN, Harold W. (1937). The lemon in Asia and Europe. In: *Journal of the American Oriental Society*, Vol. 57, N° 4, pp. 381-396. Citation on p. 382.

³⁹ **AL-MAQDISI** (1877). *Kitab Ahsan al-Ta'asim fi Ma'rifat al-Aqalim*, ed. M.J. de Goeje, Leiden, p. 482. Cited by:

GLIDDEN, Harold W. (1940). Some Supplementary Arabic Literature on the Lemon. In: *Journal of the American Oriental Society*, Vol. 60, N° 1, pp. 97-99.

Sevilla, in the 11th century, considered the lemon as cultivar of the citron. He astonished to see that Dioscorides nor Gallen had described them in their literature.

The Tabula Rogeriana was drawn by Al-Idrissi in 1154 for the Norman King Roger II of Sicily, after a stay of eighteen years at his court, where he worked on the commentaries and illustrations of the map. The map, with legends written in Arabic, while showing the Eurasian continent in its entirety, only shows the northern part of the

⁴⁰ **RAMÓN-LACA, L.** (2003). The Introduction of Cultivated Citrus to Europe via Northern Africa and the Iberian Peninsula. In: Economic Botany, Vol. 57, N° 4, pp. 502-514.

⁴¹ **IBN AL-‘AWWAM** (1802). Kitab al-filaha. Libro de agricultura 1. Edited and translated by J.A. Banqueri, Imprenta Real, Madrid.

African continent and lacks details of the Horn of Africa and Southeast Asia. On the other hand, it was telling the king, among countless other cultural, floral and faunal details, about citrus trees he had witnessed elsewhere. The increasing fragrance of thousands of lemon trees - some planted for earlier emirs — wafted through the valley below Palermo’s Palazzo Normanni, well-watered by the *qanat* aqueduct system (Arabic etymological source for our word “canal”) that flowed from the surrounding mountains⁴².

9th century	
Al-Dinawari	Book of Plants
10th century	
Al-Kaldani	Book lost
Nicholas	Dioscorides
Ibn Juljul	Supplement Dioscorides
Arib ben Said	Calendario Agricola
Unknown	Tratado Andalusi de Agricultura
11th century	
Ibn Bassel	Handbook of agriculture
Ibn Hajjaj	The Sufficiency
Ibn Amr	Book on plants/trees
Ibn Wafid	Compendio de Agricultura
Al-Tignari	Esplendor del jardín y recreo de las mentes
Abu al-Jayr	Tratado de Agricultura
12th century	
Al-Ghafiqi	Mediaeval herbals
Ibn Mufarraaj	Supplement Dioscorides
Ibn al-Baitar	Medical virtues of plants Treatise on the lemon
Ibn al-’Awwam	Book of Agriculture
13th century	
Ibn Luyun	Tratado de Agricultura

⁴² **HUNT, Patrick** (2012). The Exotic History of Citrus. In: Paleobotany, October 30.

<http://www.electrummagazine.com/2012/10/exotic-history-of-citrus/>

Arabic translation of Dioscorides “De Materia Medica”, Bagdad, 1224 CE

Jacques de Vitry⁴³ (d. 1240), bishop of Acre, describes a fruit common in Palestine which is certainly *Citrus medica* limon:

Sunt praeterea aliae arbores fructus acidus, pontici videlicet saporis, ex se procreantes, quos appellant *limones*. Quorum succo in aestate cum carnibus

⁴³ VITRIACO, Jacobi de (1611). Hist. Iherosolym, cap. lxxxv. in *J. Bongars*.

& piscibus libentissimè utuntur, eò quòdsit frigidus & exsiccans palatum, & provocans appetitum.

Francesc Eiximenis⁴⁴, in 1383, mentioned in his literature about Valencia various citrus fruits: grapefruit, oranges, limes, lemons and citrons (adzebrons, aranges, llimes, llimons and teronges). In the bilingual dictionary of Pedro de Alcalá⁴⁵ we find that the name of lemon is laymun in arabic. Alonso de Herrera⁴⁶ in a chapter of his *General Agriculture* speaks about the limones.

The lemon was considered by Linnaeus to be a variety of the citron (*C. medica*) and obviously closely related to it. Probably the lemon should be considered as a satellite species of the citron; possibly it may prove to be of hybrid origin, perhaps having the citron and the lime for parent species. However, also a mutation of the citron could have been generated changes characteristics of the fruit resulting in a new variety, the lemon.

In the edition of Al-Saqati⁴⁷ does not appear the term *laymun* but *utruiy*. The latter term designates, according to Andalusian works as

---

⁴⁴ **ALPERA, L.** (1968). Los nombres trecentistas de botánica valenciana en Francesc Eiximenis. Institución Alfonso El Magnánimo, Diputación Provincial de Valencia, Valencia.

⁴⁵ **ALCALÁ, Pedro de** (1505). Vocabulista arauigo en letra castellana. J. Varela de Salamanca, Granada.

⁴⁶ **HERRERA, G.A. de** (1818). *Agricultural general* de Gabriel Alonso de Herrera, corregida según el testo original de la primera edición publicada en 1513 or el mismo autor y adicionada por la Real Sociedad Económica Matritense 2. Imprenta Real, Madrid.

⁴⁷ **CHALMETA GENDRÓN, Pedro** (1968). El Kitab, p. 379. Cited by: **CANO AVILA, Pedro** (0000). El saber en Al-Andalus: textos y estudios, Volumen 2, p. 43.

CHALMETA GENDRÓN, Pedro (1967). Kitab fi adab al-hisba (libro del buen gobierno del zoco) de al Saqati. In: Al-Andalus: revista de las Escuelas de Estudios Árabes de Madrid y Granada, Vol. 32, Nº 1, pp. 125-162 and Nº 2, pp.359-397.

CHALMETA GENDRÓN, Pedro (1968). Kitab fi adab al-hisba (libro del buen gobierno del zoco) de al Saqati. In: Al-Andalus: revista de las Escuelas de

well as current dictionaries, the Cedar or *Citrus medica* L., tree of the Rutaceae family like the lemon tree. During centuries it was difficult to identify the lemon in passages from ancient authors, due to the absence during antiquity of a terminology to designate the different sorts of citrus fruits.

Wooden engravings by an unknown author from Jacques Dalechamps' *Historia generalis plantarum* (1587) showing the lemon (lower right). Except for the insects added later, the lemon is a mirror images of an engraving from Andrea Mattioli's commentaries on Dioscorides' *De materia medica*, published in Venice in 1559.

Spain, though an agricultural country, was at the time of Muslim conquest in 711 A.C, agriculturally underdeveloped. In the course of time, when cut off from the rest of the Muslim world, it was developed by the Hispano-Muslims to such an extent that it began to export even fruits; 'Arab geographers like Ibn Hawqal, who visited Spain towards the end of the second quarter of the 10th century, and Razi speak highly of the fertile lands of Spain. Ibn Hawqal says that the major part of Spain, irrigated as it is by many rivers, is fertile. He adds that the living is cheap and the people in general lead a life of peace and prosperity⁴⁸.

Ibn al-‘Awwam wrote about the system of plantation. The best fruit-bearing trees are those which are planted. Care was taken that gardens faced the east putting had trees in rows. With regards to the citrus trees one has to bear in mind that the small trees should be planted in the first row and near the gates of the gardens and the tanks – as *al-rayhan*, citron, jasmine, orange, lemon and others⁴⁹.

One thing is clear, the flourishing trade in lemons came to life in the Islamic period and probably the Ricote Valley was one of the first cultivated area in Spain. Today we see that the first place for lemons is the province Murcia and the second one the province of Malaga.

Ricote of the Ricote Valley and the cultivation of lemons.

In the XV century the Ricote Valley already cultivated lemons. The place “El Puerto de la Losilla”, about 5 km from the village of Blanca, was, in fact, a customs center, where the travellers coming from the roads of Toledo-Hellin and Yecla-Jumilla had to pay tax for their goods before continuing their voyage on the road to Murcia and vice-versa. During the visit of the visitors of the Order of St. Jacob, in 1498, it was stipulated that for every big load of lemons, 12

---

⁴⁸ **IBN HAWQAL** (1938). Ed. J.H. Kramers, p. 108.

⁴⁹ **LÉVI-PROVENÇAL, E.** (1948). Toma de Valencia or el Cid. In: Al-Andalus, XIII, pp. 153-154.

maravedis had to be paid as tax⁵⁰. This tax was also applied to the big load of much more products. Examples: garlic, olive oil, grana (cochineal), rice, chickpeas, pine kernels, cumin, anise, honey, almonds, nuts, esparto, hemp, linen. In 1579, Pedro de Vega of the village Blanca traveled in mules' train to Pastrana (Guadalajara) to sell in that town his lemons⁵¹. The distance between Blanca and Pastrana is about 400 km and could easily take ten days that time.

In a document issued on the 25th March 1281 one observes the name of Larruelda de la Losilla⁵², changing in 1285 the same in la Ruebda de la Losiella in another document⁵³. Jesús Joaquín López Moreno states⁵⁴ «that we cannot yet prove an Islamic history of the tower although, with these toponymies, one can appreciate that there existed a control passage during the Andalusian period.»

Probably, there was indeed an Islamic history of this place seeing that in 778, 'Abd ar-Rahman, ibn Habib surnamed the Slav, agent of the caliph of Baghdad, landed on the shores of Tudmir and he could travel without difficulties to Valencia. To avoid similar events, the Umayyad emir then had to strengthen the eastern border along the Via Augusta, as he did on the northern border, raising a system of pie-watchman interrelated between them visually by means of towers and turrets. The watchman lighted torches during the nights

---

⁵⁰ **TORRES FONTES, Juan** (1982). Puerto de la losilla, Portazgo, torre y arancel. *Miscelánea Medieval Murciana*. Dpto. de Historial Medieval, Universidad de Murcia, Murcia. pág 77-85. See: Visita de la encomienda de Ricote, 25.11.1498. Archivo Histórico Nacional. Sección OO. MM. Mss. Santiago Leg. 1069 C N.º pp. 423-440. En: Excmo. Diputación Provincial-Murcia. Archivo Histórico. - Servicio de Microfilm, rollo N.º 1

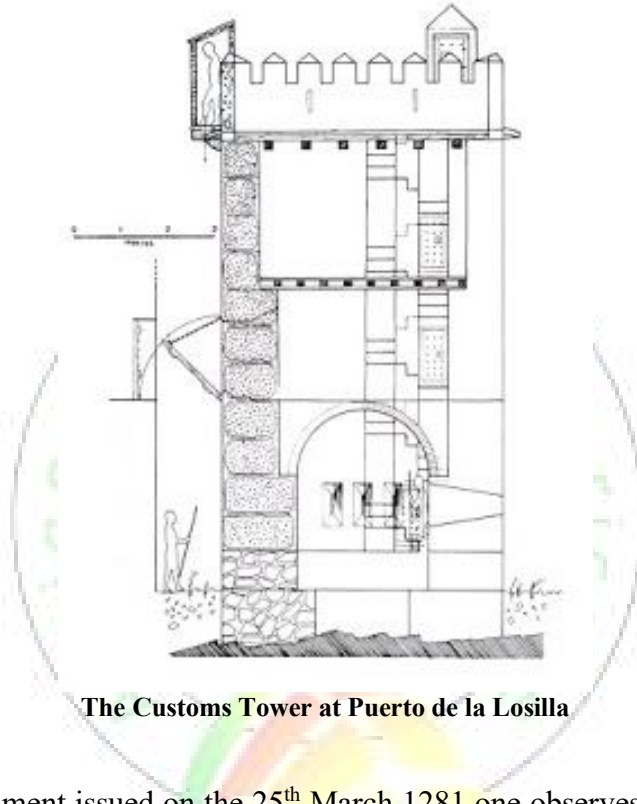
⁵¹ Legajo 60, folio 4. Averiguación de rentas y vecindario de Blanca. Año 1586. Archivo General de Simancas, Sección: Expedientes de Hacienda, rollo 17. En: Archivo de la Administración Regional de Murcia.

⁵² Archivo Histórico Nacional. Sec. Ordenes Militares, Uclés, 293, nº 1.

⁵³ Archivo Histórico Nacional. Sec. Ordenes Militares, Uclés, 293, nº 2.

⁵⁴ **LÓPEZ MORENO, Jesús Joaquín** (2008). La Torre del Puerto de la Losilla en la Historia. In: *El Valle de Ricote a través de sus fortalezas*, Madrid, pp. 75 and 76.

and made smoke signals during the days⁵⁵. The same could have happened with this important Roman road.

The Customs Tower at Puerto de la Losilla

In a document issued on the 25th March 1281 one observes the name of Larruelda de la Losilla⁵⁶, changing in 1285 the same in la Ruebda de la Losiella in another document⁵⁷. Jesús Joaquín López Moreno states⁵⁸ «that we cannot yet prove an Islamic history of the tower

⁵⁵ **ANÓNIMO** (1985). Villena en las calzadas romana y árabe, Ayuntamiento de Villena/Universidad de Alicante, p. 50.

⁵⁶ Archivo Histórico Nacional. Sec. Ordenes Militares, Uclés, 293, n° 1.

⁵⁷ Archivo Histórico Nacional. Sec. Ordenes Militares, Uclés, 293, n° 2.

⁵⁸ **LÓPEZ MORENO, Jesús Joaquín** (2008). La Torre del Puerto de la Losilla en la Historia. In: El Valle de Ricote a través de sus fortalezas, Madrid, pp. 75 and 76.

although, with these toponymies, one can appreciate that there existed a control passage during the Andalusian period.»

Probably, there was indeed an Islamic history of this place seeing that in 778, 'Abd ar-Rahman, ibn Habib surnamed the Slav, agent of the caliph of Baghdad, landed on the shores of Tudmir and he could travel without difficulties to Valencia. To avoid similar events, the Umayyad emir then had to strengthen the eastern border along the Via Augusta, as he did on the northern border, raising a system of pie-watchman interrelated between them visually by means of towers and turrets. The watchman lighted torches during the nights and made smoke signals during the days⁵⁹. The same could have happened with this important Roman road.

In 1421, the Castilian King, John II of Castile, ordered that the Commander of Ricote should have a Christian in the Tower of Losilla and not a Muslim. However, in 1498 the situation was different as there was only an inn. Apparently, there was not a tower anymore in 1498 because the visitors of the Order of Saint James ordered to build a tower next to the porterhouse to protect and consolidate the place⁶⁰.

The six villages of the Ricote Valley had a control from time to time from the visitors or inspectors of the Order of Saint James. The Order of Saint James, was founded in León-Castile *circa* 1170. It was probably originally founded as an order of Augustinian canons regular to escort pilgrims to the shrine of St. James the Greater in Santiago of Compostella in Galicia. But King Ferdinand II of León soon set it to garrison the southern frontiers of León against the Almohads of al-Andalus. In this way, the Order of Santiago helped the Castilian Kings in conquering Muslim territories and they became as reward many territories from the King.

---

⁵⁹ **ANÓNIMO** (1985). Villena en las calzadas romana y árabe, Ayuntamiento de Villena/Universidad de Alicante, p. 50.

⁶⁰ **TORRES FONTES, Juan** (1982). Puerto de la losilla, Portazgo, torre y arancel. Miscelánea Medieval Murciana. Dpto. de Historial Medieval, Nº 9, Universidad de Murcia, Murcia. pp. 57-86. Citations on pp. 61 and 70-72.

With the death of the eldest son and Castilian heir, Fernando de la Cerda, the struggle began for the succession to the throne of Castile. The struggle was between Fernando's sons, the infants de la Cerda, and his uncle, son of Alfonso X, the Infant Don Sancho. Future Sancho IV, promised, in a document dated March 25, 1281, to reward the Order of Santiago by donating the Ricote Valley, including Negra (Blanca), if they help him in his struggle for the crown. When being proclaimed king in Seville November 19, 1285, Sancho IV fulfills his commitment and gave to the Order of Santiago the Ricote Valley, their neighbourhoods, villages and places, for the support provided⁶¹.

Puy Maeso⁶² indicates that as from 1511, the visitors went to see an area that is not documented in the previous books. It was a plot that the mayor had acquired through barter with another orchard. The new space people defined as a beautiful garden and through it one could move to another house that the House of the Knights had near to that. The plot that according to the visit of 1515 contained lime trees, orange trees, vine arbors, cedar trees, lemon trees and other trees are declared when the inspector described the House of the Knights. This home is currently the edifice of the Convent of San Diego, inhabited by the Daughters of the Cenacle. It is in the street Encomienda, and it still has a small garden next to the building. A pool, that collects the water brought by the canal 7^a2, irrigates the sword. This is conceivably the same beautiful garden mentioned in the texts of 1511 and 1515. The translated description of the visit in 1515 is as follows:

Visit to the House of Knights.

Then they visited some houses that the House of the Knight has in said town of Ricote, which they found in a very good state. The entrance has a small doorway with its door, lock and key. Moreover, then there is a small

---

⁶¹ **RÍOS MARTÍNEZ, Ángel** (1999). Blanca, una página de su historia: Época mora.

⁶² **PUY MAESO, Arnald** (2012). Criterios de construcción de las huertas andalusíes. El caso de Ricote (Murcia España), p. 188 and 387. (Ph.D. Thesis, Universitat Autònoma de Barcelona).

patio with a bathhouse on three pillars of plaster and a palace on the left hand. Moreover, in this palace they found placed the missing beams that the past visitors instructed to place. Moreover, on the right hand there is another palace well repaired. Moreover, then there is a quarter of this establishment that had been newly made, above and below, whole bleached. Moreover, in the other part of that new room there is a transposed room suitable as stable and another door that leads to another street. Moreover, here a sunken wall was found that needed repair. In the said transposed room there is a small door which goes to the orchard of lime trees, orange trees, grapevines and many cedar trees and lemon trees and other trees very well treated. It is necessary to repair the roof of the old establishment again and to pick the bank portals. And what was left over will be preserved at the end of the visit to the House of the Knights. Moreover, one found accomplished all what previous visitors instructed to do in these houses.

Some uses of Lemon in the time of Al-Andalus

The uses of lemon were first described in detail by Ibn-Jami, a Jewish physician at the court of Saladin (1171-1193 A.D.), in a treatise⁶³ now lost on the medical uses of the lemon. However, the original has been fortunately preserved in an *in extenso* quotation in ibn-al-Baytar's (d. 1248) *Al-Kitab al-Jami' fi al-Adwiyah al-Mufrad*⁶⁴, a well known pharmacopoeic work:

Le limon se compose de trois parties qui different de qualites d'emploi: l'écorce, la pulpe (ou la partie acide) et les grains. L'écorce, quand on la mâche, a beaucoup d'amertume, une légère âcreté et une astringence latente. Elle a, de plus, une aromaticité manifeste, ce qui prouve qu'elle est

---

⁶³ **IBN-ABI-USAYBI'AH** (1882). 'Uyun al-Anba' fi Tabaqat al-Atibba', Cairo, p. 115.

⁶⁴ **LECLERC, L.** (1883). *Traité des Simples par Ibn el-Beithar*. In: *Notices et extraits des manuscrits de la Bibliothèque Nationale*, XXVI (1883), pt. 1, pp. 255-262. See also:

NAVARRO, María Ángeles (1990). *Un avance de metodología para el estudio del Kitab al-Yami' de Ibn Al-Baytar*. In: *Ciencias de La Naturaleza En Al-Andalus. Textos y Estudios I*, Editados por E. García Sánchez. Tomo I, pp. 71-79.

d'une chaleur à peu près tempérée et d'une sécheresse évidente. Elle est chaude au commencement et sèche à la fin du second degré. En vertu de son amertume, de son astringence et de son aromaticité, elle fortifie l'estomac. Elle a la propriété d'exciter l'appétit, d'aider à la digestion, de parfumer l'haleine, d'exciter et d'assainir les viscères, de fortifier le cœur et de rectifier les humeurs malsaines. C'est aussi un antidote contre l'action des poisons et des baves infectées de virus. Voilà pourquoi elle est considérée comme médicament. Comme aliment, elle est indigeste, passe lentement et nourrit peu, ce qui tient à ce qu'étant dure et résistante, elle est difficile à mâcher. Sa saveur et son odeur persistent longtemps dans les viscères. Le limon est juteux. On le mange après l'avoir dépouillé de son écorce extérieure et jaune, jusqu'à ce qu'il soit mis au nu et recouvert seulement de cette pellicule mince et blanche qui ressemble à celle de l'oeuf. On peut l'exprimer aussi en conservant son écorce.

Lemon juice is diuretic; the leaves and the skin of the lemon be used as antidotes against certain poisons, as is anise⁶⁵.

Abraham Maimonides was fond of lemon candy⁶⁶ or lemon cake. According to Dozy, this is a sort of lemon pastille that was served as dessert⁶⁷.

Syrup of Lemon: Take lemon, after peeling its outer skin, press it and take a *ratl* of juice, and add as much of sugar. Cook it until it takes the form of a syrup. Its advantages are for the heat of bile; it cuts the thirst and binds the bowels⁶⁸.

⁶⁵ **HERNÁNDEZ BERMEJO, J. Esteban & GARCÍA SÁNCHEZ, Expiración** (1998). Economic Botany and Ethnobotany in Al-Andalus (Iberian Peninsula: Tenth-Fifteenth Centuries), an Unknown Heritage of Mankind. In: Economic Botany, Vol. 52, N° 1, pp. 15-26. Citation on p. 24.

⁶⁶ **FENTON, Paul B.** (1982). A meeting with Maimonides. In: Bulletin of the School of Oriental and African Studies, University of London, Vokl. 45, N° 1, pp. 1-4.

⁶⁷ **DOZY, R.** (1881). Supplément aux Dictionnaires arabes, Leyde, E.J. Brill, Vol. II, p. 328. Cited by **FENTON, Paul B.** (1982). A meeting with Maimonides. In: Bulletin of the School of Oriental and African Studies, University of London, Vokl. 45, N° 1, pp. 1-4.

⁶⁸ **ANONYMOUS** Cookbook of the 13th Century. See: **AUSTIN, Thomas** (1888). Two Fifteenth-Century Cookery-Books. Harleian MS. 279 & Harl. MS. 4016, with extracts from Ashmole MS. 1429, Laud MS. 553, &

Moses Maimonides wrote two Treatises on the Regimen of Health: *Fi Tadbir al-Sihhah* and *Maqalah fi Bayan Ba'd al-A'rad wa-al-Jawab 'anha*. Reading them⁶⁹ one observes that sick men could have a strong or weak medication. In the case, there was not a physician available Maimonides advises using a weak medication. Among the different food products, Maimonides suggests using lemon syrup:

As for the weak medications, they are: the extraction of blood by scarification of the legs or the upper parts of the body; softening the belly with the two mannas, prunes, cherries, violets, refined syrup of roses; and their like; emesis with barley water, or oxymel, or radish, or orach seeds, or melon roots, and their like; mild clysters, like the injection of barley gruel, or a decoction of bran, or aquamel, or oil alone, and the like of these; lightening the food by taking the customary drinks prepared from sugar, or honey, or barley water, or kashk of barley, or soaked bread crumbs, or a little bread in a broth for the sick; medication with the healthy medicaments, that is to say, things that are often taken by the healthy like the renowned syrups, such as the syrups of oxymel, roses, lemon, violet, and their like, and the preserves that are similar, that is, preserved roses, preserved violets, preserved myrobalans, and their like; taking decoctions compounded of light and safe medicaments, like liquorice, maidenhair, oxtongue, endive seeds, citron rind, sea holly, asparagus roots, the bark of endive roots, fennel, parsley, seeds of the gourd, purslane seeds, cucumber seeds, melon seeds, the stem of the marshmallow and its seeds, and their like; infusions compounded from the fruits, seeds and flowers that are customary for the healthy to take, and infusion of tamarind. All these are light remedies.

In another Chapter, Maimonides advises that the regimen of health for the stools should be soft, and again one observes that the lemon is used:

Abul Marwan ibn Zuhr, may God bless him, has said that the best thing for softening the stools is an infusion of rhubarb with tamarind. But what this

---

Douce MS 55. London: for The Early English Text Society by N. Trübner & Co., 1888.

⁶⁹ **BAR-SELA, Ariel; HOFF, Hebbel E.; FARIS, Elias; MAIMONIDES, Moses** (1964). two Treatises on the Regimen of Health: *Fi Tadbir al-Sihhah* and *Maqalah fi Bayan Ba'd al-A'rad wa-al-Jawab 'anha*. In: Transactions of the American Philosophical Society, New Series, Vol. 54, N° 4, pp. 3-50. Citations on pp. 21, 23, 31 and 37.

minor Servant looks upon as the best with which to soften the stools when constipated, considering what was mentioned to him about the temperament of our Master, is to choose a lemon broth prepared with a fat hen, much carthamus, sugar, lemon juice, and beets in the water in which they were boiled.

Maimonides states that it is improper for anyone to consume food in which spoilage has appeared. On the contrary, he endeavors to partake of sweet food with a little of the sour, among them lemon juice and lemon water:

Likewise, one should drink waters that are sweeter, clearer, and cooler. If one loathes sweet foods, he should temper his meal with a little of the sour, or with something that has a noticeable saltiness or astringence in its taste, like dishes cooked in verjuice, vinegar, lemon, barley sauce, sumac, quince, or pomegranate seeds. These foods, though they lack the virtues of the sweet and provide but little nourishment, are beneficial. First, they are not loathsome. Then, some of them dissolve the phlegm in the stomach and are appetizing, like pickled dishes; some resist putrefaction and remove it, like dishes infused with vinegar and lemon-water, and some strengthen the stomach and close its orifice, like those that are cooked in sumac, pomegranate seeds, quinces or verjuice. One should rely on these foods all one can.

Moreover, when it comes to the dishes, Maimonides again suggests that they should be sweet in taste or have in them a little or just perceptible sourness. Also, here one sees the importance of lemon:

The Dishes: As far as possible the dishes should be sweet in taste or have in them a little or just perceptible sourness. I shall herewith mention a number of dishes, so that our Master may choose from them those appropriate for each and every occasion, because our Master already knows the virtues of most of the foods, and a physician will not fail to be at hand to be relied upon in this regard. The first is hens or roosters, boiled or broiled in a pit, or steamed, or cooked with chervil, or cooked in water into which green fennel is cast; these dishes are suitable in the winter time. Those cooked in water to which lemon juice, cedrat pulp or mixed lemons are added, are suitable in the summer time. Those prepared with almonds, sugar, lemon juice and wine are suitable in every season.

Eating lemon peels

It is rather strange to see people in the Ricote Valley eating lemon peels. However, they believe that eating a lemon fruit is the antidote for all poisons and sicknesses. They are doing so because their ancestors did so. In fact, what they do not know is that the lemon peels have attractive, active ingredients that are used in the pharmaceutical industry:

- Hesperidin⁷⁰
- Diosmin⁷¹
- Eriocitrin⁷²
- Lemon Bioflavonoid⁷³

Conclusions

With respect to the most ancient town Ricote of the Ricote Valley, research determined that terraces in Ricote were built between 706 A.D. and 778 A.D. These building were undertaken by some of the first Arabic-Berber tribes entering the Iberian Peninsula. This information means that the Ricote Valley is not only the latest Islamic exit in Spain in 1614, but now also can be regarded as the first Islamic entrance.

---

⁷⁰ **FUKUCHI, Yoshiko & others** (2008). Lemon Polyphenols Suppress Diet-induced Obesity by Up-Regulation of mRNA Levels of the Enzymes Involved in β -Oxidation in Mouse White Adipose Tissue. In: Journal of Clinical Biochemistry and Nutrition, Vol. 43 (3), pp. 201-209.

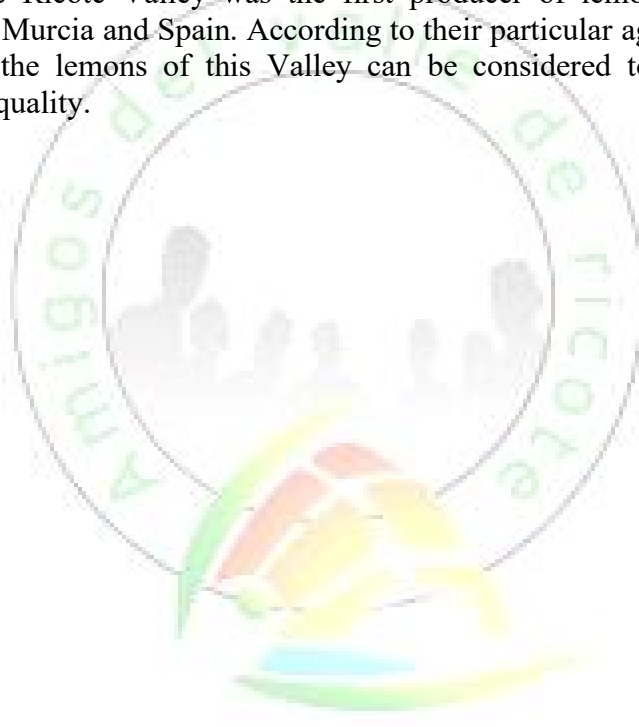
⁷¹ http://www.gnc.com/graphics/product_images/pGNC1-6954460_gnclabel_pdf.pdf

⁷² **HIRAMITSU, Masanori** (2014). Eriocitrin ameliorates diet-induced hepatic steatosis with activation of mitochondrial biogenesis. In: Scientific Reports, 4, N° 3708, pp. 1-11.

⁷³ http://wellnessnewsonline.net/global_edition_1_14/productfeature/carotomaxtalksheet.pdf

The idea of Jesus Joaquín López Moreno that the tower of Puerto de la Losilla already existed in the Islamic time is gaining ground.

It is still difficult to state in which moment exactly the husbandmen started with the cultivation of lemons in Ricote and the other villages of the Ricote Valley, being Abarán, Negra (Blanca), Ojos, Ulea and Villanueva de Segura. Probably it was the XV century. Today, with 95% of the total production, the province Murcia is the most important producer of lemons in Spain. With the figures now at hand, the Ricote Valley was the first producer of lemons in the province Murcia and Spain. According to their particular agricultural method, the lemons of this Valley can be considered to be of a superior quality.

For more information direct yourself to:

Municipal Tourist Office

Avenida Río Segura –

Centro de Interpretación de la Luz y el Agua

30540 Blanca (Murcia) Spain

Telephone: 00 34 968 775 093

Fax: 00 34 968 778 661

Mobil: 00 34 649 928 851

Email: turismovallericote@gmail.com

Websites:

<http://www.turismovallericote.com/>

<http://www.amigosdelvalle.es/>

<https://www.facebook.com/valle.dericoteinagotable>

OÁSIS MURCIANO

Campaña Turística 2015 *Blanca. "Sabor a Pueblo"*

VISITAS Y RUTAS DE INVIERNO

Naturaleza
Del Arte
Guisos de la abuela
Descubre Blanca

Además Degustaciones, Catas y Sorteos.

Información y reservas:

Telf. 649928851
www.turismovallede ricote.com
info@vallede ricote.net

Organiza y Desarrolla:

ASOCIACIÓN AMIGOS
DEL VALLE DE RICOTE

Your visit to Blanca, a village in the famous Ricote Valley

